HOMERO-CENTRA,

HOC EST,

Carmen ex diuersis Homeri uersibus & Hemistichijs consarcinatum, continens descriptionem Veteris & Noui Testamenti.

Vnà cum interpretatione Latina.

ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΑ, Α ΚΑΙ ΚΕΝ-ΤΡΩΝΕΣ.

ο θ ΚΕΚΛΥΤΕ μυρία φῦλα περικτιόνων ἀνθρώπων,
ο ν Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ι ε Ἠ μὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
ι σ Ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα,
ι σ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,
ι σ Ὡς εὖ γινώσκητε ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα,
ο μ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,
ο μ Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ι † Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν,
ι σ Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
ι σ Πληϊάδας, Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
ι σ Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ι σ Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
ο μ Ἰχθύας, ὄρνιθάς τε φίλας, αἵ τε χεῖρας ἵκοντ
ο ε Εἰναλίων, οἷσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε,
ο μ Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔνεστι
ο μ Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,

Ἵπποις

HOMEROCENTRA, QVAE ET CENTRONES.

AVDITE infinitæ gentes circum habitantium hominũ
Quicunq; nũc mortales sunt in terra frumentũ edentes,
Atq; quot habitant ad auroramq; solemq;
Atq; quot retro ad tenebram aërosam.
Vt dicã quæ me aĩus in pectoribus iubet.
Vt bñ cognoscatis atq; Deũ,atq; etiã uirꝫ.
Qui omnibus mortalibus atq; immortalibus imperans;
Simul quidem terram struxit, simul cœlũ, simul uerò mare
Solemq; indefessum, lunamq; plenam:
Simul aũt astra oĩa qbus cœlũ coronatũ est,
Vergilias, Hyadasq; & robur Orionis
Vrsamq; quã & currũ cognomento uocãt,
Quæq; ibi uertitur, atq; Orionem spectat,
Pisces,auesq; caros, quæq; manus ferunt
Marinoꝝ,qbusq; marina opera curę fuere.
Delphinosq;,canesq;,& sicubi maius inest
Cete, quæ infinita pascit gemebunda Amphitrite.

ιψ Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
ολ Ἄρκτους τ', ἀγροτέρους τε σύας, χαροπούς τε λέοντας
ισ Πάντα καὶ ὅσσα τε γαῖαν ἐπινέμει τε καὶ ἕρπει,
ιξ Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύει νεοθηλέα ποίην,
ιξ Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἠδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον,
οε Ἀμφὶ δὲ λειμῶνας μαλακοὺς ἴου ἠδὲ σελίνου,
οδ Πυρούς τε, ζειάς τε, ἠδ' εὐροφυὲς κρῖ λευκόν.
οδ Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεα ὑψιπέτηλα,
οη Ὄχναι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
οη Συκαῖ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι,
οε Κλεῖθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος,
οζ Καὶ πηγὴ ποταμῶν, ἣ πίσεα ποιήεντα.

Περὶ τῶν ἐν τῷ παραδείσῳ τεσσάρων ποταμῶν.

οε Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ
οε Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι, ἄλλυδις ἄλλη.
ιπ Τῶν δέ γε πάντων μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες.

Περὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας, καὶ περὶ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως.

Λοῖσθος

Eq̄ſq́,mulosq́,bouq́ fortia capita.(leones,
Vrſosq́,agreſtioreſq́ ſues, gratosq́ oculis
Omnia quæcunq́ terram depaſcuntur ac
ſerpunt, (bam,
His autē ſub terra diua fert nouigenā her-
Celtimq́ rorulentū,& crocū,atq́ hyacīthū,
Circum autem prato mollia uiolæ atq́ apij
Triticaq́, zeaſq́ atq́ latigenum ordeum
candidum.
Factum eſt autem liquida aqua,& arbores
celſicomæ (ctus,
Pyraſtra, & punicæ, & mali ſplendidi fru-
Ficusq́ dulces, & oleæ germinantes (ſus,
Cletraq́ populuſq́, & bene olens cupreſ-
Et fons fluuiorum, & ualles herboſæ.

De ijs qui in Paradiſo ſunt quatuor fluuijs.

Fontes autem deinceps quatuor fluebāt
aqua candida
Propinquæ inter ſe uerſæ,aliò alia.
Hæ autem ſanè omnes quidem fluuij ple-
ni ſunt fluentes.

De Adam, & Eua, & de deceptione ſerpentis.

ι ψ Λοῖσθος ἀνὴρ ᾤειστο, εἶκεν δὲ θέσκελον αὐ=
τῷ.

ι β Ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι=
νός,

ο μ Δεινός τ' ἀργαλέος τε, καὶ ἄγριος, οὐδὲ μάχιμος.

ι λ Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλ

ι ξ Πρόφασιν τ' ἐκλεψε νόον τοῦ κα τοῦ φονεόν= (λοι
τῶν.

ι ι Τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

ο κ Κούρῃ δὲ ξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,

ο ζ Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,

ο τ Φωνῇ τε βροτέῃ κατέρητυε, φώνησέν τε,

ι η Ἦ ῥά νύ μοι τί πίθοιο, τά, κεν πολὺ κέρδιον
εἴη,

ι ξ Ἠέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ;

ο λ Ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐνὶ φρεσὶ θή=
σω,

ι κ Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλλος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ
δόξης.

ο τ Νημερτὲς γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,

ο δ Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν.

ο δ Οὐ νιφετός, οὔ τ' ἂρ χειμὼν πολύς, οὔτε ποτ' ὄμ=
βρος,

ο δ Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτη,

Παντρίκη

Postremus uir definitus est, assimilabatur autem diuinè ipsi,
Vbi apparuit magnũ ostentum, Draco in dorsis cruentus, (lis,
Grauisq; difficilisq;, & ferus, neq; pugnabi
Qui mala multa faciebat, q̃t nõ uniuersi alij.
Deceptiõeq; substulit mentem callida prudenter sapientium. (sto.
Tãtus erat, multos aũt rogo induxit mole
Puellę aũt cõgressus est ante urbem aquãti,
Statim blandũ & lucrosum fatus est uerbũ.
Voceq; mortali continuerit, dixitq;
Num sanè mihi, quid parueris, quod longè utilius fuerit.
Vel renueris irata id animo?
Facile quoddam uerbum dicam, & in mentibus ponam,
Tibi uerò ego non fallax propositum ero neq; præter opinionem.
Verum enim tibi dicam neq; celabo
Vbi facilimus uictus existit hominibus,
Non nix, neq; uerò hyems multus, neq; unquàm imber (tus,
Sed semper Zephyri stridulũ spirantes fla

 Omni-

υ λ Πατρίδα εὔπηκτον αὐτὴν ἐξαφικέσθαι.
ο γ Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶ φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν,
ο γ Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.
ο ο Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ο η Ἔνθα δὲ δένδρεα καλὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
ο η Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι,
ι ι Ἄλλαι τε πολλ' ὠθηρῖσι. σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν.
ο η Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπει.
ο δ Τὸν, εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενός γε λαβέσθαι
ι ζ Πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὴ ὀνήσεαι αἴ κε φαγῆσθα.
ο ψ Θήσει τ' ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
ι ξ Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειεν
ι ξ Ἐσθλήν. οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ο λ Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον,
ο ξ Ἀνὴρ ἠδὲ γυνὴ, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
ο ζ Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
ι ν Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν, ἐπεὶ πεπέφραδε πάντα.

Περὶ τῆς παρακοῆς.

ο ο Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός,
ο ψ Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ,

Αὐτί

Omnimodũ accurſu facilẽ uaporẽ emittũt.
Neq; plantãt manibus plantam,neq; arant.
Sed inſeminatim & inarata omnia naſcunt.
Fames aũt nũq́; populũ iuit, neq; alius aliqs
Morbus odioſus ineſt miſeris mortalibus.
Hîc arbores pulchrę coaleſcũt germinãtes,
Ficuſq; dulces & oleæ pullulantes,
Aliaq; multa adhæc, tu uerò propicium im
pone animum.
Horumnunq́; fructus deperit,neq; deficit.
Quẽ ſi q̃ pacto tu poſsis inſidiata qdẽ cape
Primũ,deinde aũt & ipſa iuuabere ſi ederis.
Ponetq; immortalẽ & inſeneſcentẽ dies oẽs
Virumq; & domũ, & concordiã prębuerit
Bonã,nõ qdem eñ hoc melius & pręſtãtius
Quàm cùm concordem ſententijs domum
duo habuerint,
Vir atq; uxor, multi dolores inimicis,
Gaudia autem beneuolis. maximè autem
audierunt ipſum.
Sic fatus,pſuaſit,poſtq́; eloquutus ẽ omnia.

De obauditione.

(ris,
Noſti eñ qualis aĩus in pectoribus mulie-
Noxam aũt non prius ſuo impoſuit animo

ο δ Αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα,
ι τ Λισσομένη δ' εἴπησθα, ὅδ' ἠρνεῖτο στοναχίζων.
ι ς Ἀλλ' ἔτι που μέμνηται ἐφετμέων, ἃς ἐπέτελλεν
ι μ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
ο α Ἠδ' αἰεὶ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι,
ι μ Πολλῇσίν τ' ἄτῃσι, παρὲκ νόον ἤγαγεν ἀνδρός,
ι τ Μεμνήσθω πόσιος καὶ ἑοῦ τύος ὅττι τάχιστα.
ο ω Κρεῖσσον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοι-
δὴ (σε
ο ω Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσ-
ο ω Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσι
ο ω Τοίην, αἳ νῦν γε γάασι, καὶ αἳ μετόπισθεν ἔσονται.
ο λ Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
ο θ Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται,
ο λ Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
ο λ Ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀιδείῃσι νόοιο,
ο ρ Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἔθηκε.
ι α Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψε.
ι φ Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆ-
κε.

Περὶ τῆς οἰκονομίας τῆς τῶν ἀνθρώ-
πων σωτηρίας.

ι ζ Ἀλλ' οὐ γε οὔ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλε-
θρον,

Αὐτῶν

Statim uero hæc uerbis maritũ reqͣsiuit oĩa
Rogãs cœnare, ille uerò negabat gemens,
Sed adhuc memierat mãdatoꝝ q̃ mãdabat
Qui oĩb. mortalib. & immortalib. imperat;
Illa ꝟò semper mollib. & blandis sermõibus
Multis nocumentis, mentem seduxit uiri,
Meminisse potionis & cibi ꝙ celerrimè
Iuuenculum interimens maritum, odiosus
uerò cantus
Erit ad homines, molestã aũt famã tribuit
Fœminis mùlierib9, & q̃ bñ operatrix fuerit
Eaꝝ, quæ nũc genitę sunt, & q̃ postea erũt,
Qñ nõ grauius & molestius aliud muliere
Quę sanè talia in mentibus opera iecerit,
Quale sanè & illa cõmẽta est opus indecẽs,
Quę magnũ opus effecit ignorãtijs mentis,
Perniciosa, quæ multa mala hoĩbus posuit,
Multas aũt fortes animas inferno misit.
Omnibus autem posuit laborem, multis au
tem dolores immisit.

De dispensatione Hominũm salutis.

Verum quidem nullus eoꝝ qui tunc erãt
amouit malam perniciem.

Ipsorum

οα Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
οδ Ἀλλ' αὐτός γ' ἐσάωσε, καὶ ἔφρασε τὸ μέγ' ὄνει-
αρ,
ιμ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
οκ Υἱὸν ἀνάστησας ἀγαπήνορα Λαομέδον-
τα,
ια Ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
οξ Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο φρένας καὶ εἶδος ὁμοῖος,
οη Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέε-
σκεν
ιπ Ἀμφαγαπαζόμενος, ὥστε θ' ἑὸν ἐόντα.

Περὶ δὲ τοῦ παιδὸς συμβουλίας.

ια Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ιξ Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος, ὅ,ττι κεν εἴ-
πω.
ιι Οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
ιι Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν.
ιλ Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν
ιδ Ἤπια δήνεα οἶδε, τὰ γὰρ φρονέεις, ἅτ' ἐγώ περ.
ικ Οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὖτε βροτοὶ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ιλ Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωνται,
οβ Βοῦς ἱερεύοντες, ἠδ' ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας;
ος Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.
ιο Οὐ γάρ τοι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων.

Τοῦτις

Ipsorum enim suis stulticijs perierunt.
Sed ipse quidem seruauit, & animaduertit
magnum auxilium, (perat,
Qui oĩbus mortalibus & immortalibus im
Filium suscitans amantem hominum popu
li curat orem, (tia
Qui norat entiaq́, futuraq́, præq́ existen=
Patris sui chari mẽtibusq́ & specie similis,
Qui ei ꝓpe sedere faciebat, maximè autem
ipsum diligebat
Valde amans tanquâm suum existentem.

De Patris consilio.

Et ipsum affatus, uerba alata loquutus est,
Profecto equidem mihi obtemperaueris ca
re fili quod dixero. (gitabit,
Non eñ quisquã mentem aliã meliorem co=
Qualem ego intelligo, & olim, atq́ etiã nũc.
Noui eñ ꝙ tibi anius in pectoribus charis
Mitia cõsilia nouit, hęc eñi sentis q̃ ego q̃q́.
Nõ uides ꝙ rursus mortales ĩ infinitã terrã
Nos cõtũelia afficiẽtes perniciosa machinãt,
Boues sacrificãtes, et oues, & pĩgues capras.
Nõ ulterius deinde uolunt decentia facere.
Nõ enim sanè dulcis aĩ uir erat, neq́ mitis,
Non

οβ Οὔ τις ἔτι πρόσφων ἀγανὸς ἢ ἤπιος
ἔστι

οε Σκηπτοῦχος βασιλεύς, οὐδ' ἐ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
οε Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ ἄσυλα ῥέζοι.
οφ Λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἐπίουρα φέρουσι,
οζ Τεύχοντ', οὐδὲ θέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
οχ Οὔ τινα τῶν τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οχ Οὐ κακόν, οὐδέ μὲν ἐσθλόν, ὅσ τις σοφίας εἰς ἀφίκοιτο.
οη Οὐδ' ἂν ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους αἰὲν ἔχοντι.
οζ Ἐκ γάρ τοι τούτων, φασί τις ἀνθρώπους ἀναβαίνοι
οζ Ἐσθλή, χαίρουσι δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
οη Οὐδ' ἀπαπταζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
οθ Αἰεὶ δ' ἴσιν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
οθ Εἵματά τ' ἐξημοιβά, λοετρά τε θερμά, καὶ εὐναί.
ιλ Πάντων δ' εὖ χ' ἑτόων κελαινεφεῖ κρονίωνι,
ιξ Τοῖς θ' ὑποταττομένοις, οἳ τιτῆνας καλέονται.
οτ Σχέτλιοι, οὔτε δίκας εὖ εἰδότες, οὔτε θέμιστας.
ιι Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει.
ιι Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ιω Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οο Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες.

Οὐδ' ἐ-

Non amplius quisquam promptus, mansuetus & mitis est
Sceptrifer rex, neq; mẽtibus legitima sciẽs,
Sed semp molestusq; fuerit, & impia fecerit,
Populi autem nõ amplius omnino in nobis grata ferunt,
Mentiuntur, neq; uolunt uera loqui,
Nullũ enim honorabãt terrestriũ hominũ,
Non malum, neq; uerò etiam bonum, quisquis eos adierit.
Non eñ externos hi nimiũ hoĩes sustinent.
Ex his enim sanè, fama homines adit
Bona. gaudẽt aũt pater & uenerãda mater.
Neq; amantes diligũt, qui aliunde uenerit:
Semp his epulũq; amicũ, citharaq; choriq;,
uestimẽtaq; alĩnata, balneaq; calida, & lecti,
Oẽsq; supplicabãt nigronebulo Saturnio,
Subtartareisq;, qui Titanes uocantur,
Miseri, neq; iusticias rectesciẽtes, neq; iura.
Viros quidem interimunt, urbem autem ignis destruit.
Filios aũt alij agunt, incinctasq; mulieres,
Agnorũ, atq; hœdorũ populares raptores.
His autem neq; fora consultifera, neq; iura.

Neq;

οβ Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
οϛ Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι. οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
οδ Εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαί=
μων
ογ Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ἀποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
ια Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδέ τ' ἀνεκτά.
οε Ἀλλὰ καὶ ὧς, ἐθέλω καὶ ἔλδομαι ἤματα πάντα
ιο Πάντων ἀνθρώπων ῥύεσθαι γενεήν τε τόκον τε,
ιυ Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαυρος ὄληται.
ιβ Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει
ιζ Οὐρανόθεν καταβὰς ἐξ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
ιϛ Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον.
ιτ Καὶ δέ σοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω,
ιϖ Ὡς ἄμμοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι.
ιγ Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
οα Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
οβ Εἰ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φυλάσσονται ὀπίσσω
οδ Ἱέμενοι κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὸν εὖχος ἀμέρσαι,
ιω Ἀλλὰ σὺ τούς γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκε,
ι Σῇ τ' ἀπανοφοσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖσ' ἐπέεσσι.
ικ Φθέγγεο δ' ἦκεν ἵκαθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
ιθ Πάντας κυδαίνων. μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ικ Ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο θεοῖο.
οϖ Δηθὰ γὰρ αὐτὸς εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων.

Γυῖα

Neque qcq̃ norunt mortem & fatum nigrũ,
A ëre & nebula contecti, nunq̃ ipsos
Sinebat stare.molestus aũt qs agitauit dæmõ.
Demonas precari,,pmittere aũt hecatombas
Quippe igitur perniciosa opera hæc erũt,neq;
ulterius toleranda,
Sed & sic uolo & desydero dies omnes
Oim hoim liberare generationéq; prolemq;,
Vt nõ sine semine generatio & ex parẽs pereat
Sed abi nũc ad populũ achiuoꝝ,neq; qescas
Cœlitus descendens ex æthere infinito,
Tuis aũt mitibus uerbis irrita uirum quemq;.
At uero tibiipsi animus in mẽtibus,ppitius sit,
Vt honoré mihi magnũ & gloriam attollas,
Quæque & futuris in hominibus sit. (borũ.
Tibi uero ipsi curæ sit, & meoꝝ curã geras uer
Si aũt tibi statim eunti mala cogitabunt retro
Cupientes occidere,& inclytã gloriã obscura
Sed tu hos uerbis admonens prohibe, (re
Tuaque placiditate,& tuis placidis uerbis.
Loquere aũt quatenus iueris, & expgisci iube
Omnes honorans, neque efferaris animo,
Ne omnes pereant lugente te.
Diu enim sic cognosces singulos tentans.

οϱ Γνοίης δ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵτ' ἀθέμιστοι,
οζ Ἠὲ φιλόξενοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
οϖ Ἢ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι.
οϖ Ἦ μὲν ὅπου τίς νῶϊ τίει, καὶ δείδιε θυμῷ,
οχ Ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον
ἐόντα.
ολ Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι οἷα μενοινᾷς.
ιδ Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴης
οχ Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
οτ Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω.
οο Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
οϱ Αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ,
ιι Καί οἱ πάντα γένοιτο ὅσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
οτ Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ
ιο Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιιν
ιχ Ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
ιχ Αἰεὶ δὴ τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ιχ Ἔσσεντ'. ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
ον Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν.
ον Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
ιδ Οὔτι τίει. σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
ιθ Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀποτίσεις.
ογ Γνώσει τ' ἔπειθ' ὅσσον εἰμὶ θεὸς κάρτιστος ἁ-
πάντων,

τρεῖν

Noueris autem qui ſunt iuſti, quiq; iniuſti,
Aut hoſpitales, & ipſis mens eſt deiformis.
Vel ſane hi iniuriiq;, & feri, neq; iuſti.
Atq; ubi quis nos colit, & ueretur animo,
Atque qui non curat, te autem ſpernit talem
exiſtentem.
In his autē tu poſtea loqueris qualia cogitas,
Atq; ueneratione dignior & carior uiris fueris
Si mortuus fueris, & fatum expleueris uitæ.
Sic .n. noſtrā q dē mentē pſici exiſtimo. (uerit;
Qui aūt inculpabilis ipſe ſit, & iculpabilia nō
Stati trāſmutauerit mētē ad tuū & meum cor;
Et ei oīa fiāt q̄cūq; mētibus ſuis cogitat.
Qui autem renuerit, & duriter contradixerit
Nos utroſque longe ſimiles inuicem,
Sciat hoc quòd nobis immedicabilis ira erit;
Semper autem huic labor & dolores retro
Erunt, alii enim ei priuabunt arua.
Diem aūt orbū apud citra ætatē filiū ponit.
Viroꝝ aūt ſiquidē quis te ui & robore cedēs,
Neq cq̄ honorat. tibi uero eſt & poſtea honor
Et ſero efficies, & cū magno ulciſcere. (ſemp;
Cognoſcet deinde quantum ſum deus fortiſ-
ſimus omnium

ι μ Ῥέζειν ἀγανασάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.

ο ω Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων, τὰ μὲν, ἔασεν οὐκ ἀτέλεστα.

Περὶ τῆς τοῦ υἱοῦ ὑπακοῆς.

ο ω Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός,
ι ζ Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
ο η Τοῖος ἐὼ, οἷός ἐσσι. τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ.
ι κ Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι.
ο π Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
ο π Γινώσκω φρονέω. τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ο α Πάτερ, σὺ μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις
ο α Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
ο γ Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα
ο ψ Ὦ πάτερ, οὐ γάρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
ο ψ Οὔτε λίην ἄγαμαι. μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα.
ι α Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα.
ι β Οὔ ροι ἀπόβλητόν γ' ἔπος ἔσεται ὅ, ττι κεν εἴπῃς.
ι ο Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων.
ι τ Καί κε τὸ, βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
ο π Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ι υ Εἴ περ μοι καὶ μοῖρα θανεῖν, ἢ πότμον ἐπισπεῖν.
ι ψ Πάντα μάλ' ἐκτελέω, ἢ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις

Αὐτὸς

Contumeliam indignatus animum perstrin-
gentem,& mala opera.
Deceptione aũt irascẽs, hæc quidẽ erunt non
(infecta.

DE FILII
obtemperatione.

Huic aũt respõdens alloquutus est splẽdidus
Nõ est neq; decet tuum uerbũ negare. (filius
Talis sum, qualis es, ea em̃ sentis, q̃ ego quoq;,
Nunc uero adhuc etiam magis intelligo mẽ-
tibus honorare.
Quod aũt pater suũ filiũ amica sentiẽs amas,
Cognosco sentiẽs, quæ igiẽ intelligẽti mãdas
Pater, tu quidẽ hæc amica sentiẽs dicis,(ipsoꝝ
Quẽadmodũ pĩ suo filio, & nunq̃ obliuiscar
Verum ego animo intelligo, & noui singula
O pater, nõ em̃ qcq̃ magnificor, neq; cõtẽno,
Neq; nimiũ admiror, ualde aũt bñ scio qualis
Sed lõge qetus hæc aĩaduertis q̃ uolueris. (sis
Non sane reiectum uerbum erit quod dixeris.
Nobis aũt nulla hac mẽs & consilium melius.
Atq; hoc uellem, atq; multo lucrosius fuerit
Mori, q̃ hæc semper in decẽtia opa uidere,
Siquidẽ mihi & fatũ est mori, & mortẽ insequi.
Omnia ualde perficiam, & patiar ut tu iubes

ο β Αὐτὸς ἐν θυμῷ. εἰδῶσι δὲ πάντες λαοί,
ι ψ Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ο γ Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλλα περ πολλὰ μογήσας,
ι ο Πάντων αἰθερίων ῥῦσθαι γενεήν τε, τόκον τε.
ο ζ Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος. οὐδέ μοι αὐτῷ
ο ε Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
ι α Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι,
ρ υ Πάσχειν τ' ἄλλα περ πολλά, βίας θ' ὑπερδειμένου ἀνδρῶν
ο π Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.

Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

ο ο Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκεν, ὃς ἀγγείλειε γυναῖκα
ι φ Βουλήν, ἥ ῥα τότε σφιν ἐφήνδανε μητιόωσιν.
ι φ Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεοῦ ὤτρυνεν ἐφετμή,
ρ ο Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι.
ι β Καρπαλίμως δ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ι ζ Οὐρανόθεν καταβὰς δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο,
ο ε Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν.
ο ζ Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
ο δ Ἕζετ' ἐνὶ κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν,
ο ζ Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ι χ Ἀδμήτη, τὴν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
ι ι Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ι τ Ἀνδρὶ φίλῳ ἔτρεφον, ὃ δέ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,

Οὗτ'

Ipse proprio animo. nouerint aũt oẽs populi,
Quòd meus nunq̃ animus supbus & immitis.
Vellẽ aũt ego q̃dẽ & dolores multos laborãs
Oĩm hoĩm liberare generationẽq;, fœtumq;,
Etenim mihi mens est iusta, neq; mihi ipsi
Animus in pectoribus ferreus, sed misericors.
Volo ego populũ saluum esse, quàm perire,
Patiq; dolores multos. uisq; recipientis uirorũ
Maior glĩa fuerit mea & pulchrior hoc pacto.

De annunliatione.

Et tũcutiq; angelũ misit, q̃ nũtiaret mulieri
Consiliũ, qđ tũc ipsis placebat cõsultantibus
Verum hic iuit, magnum enim sane dei compellebat mandatum,
Coram domina loqui, & singula intelligere.
Cõfestim aũt ruit in terram multorũ altricem
Cælitus descendens per ætherem infinitum,
Sponsæ pulchricomæ dicere uerũ consilium.
Abiit aũt uir ĩ thalamũ uariatũ, in quo puella
Sedebat in solio, sub aũt scabellũ pedib⁹ erat,
Fusos uoluens purpureos, mirabile uisu.
Indomita, quã nondũ sub iugũ duxit uir. (ter
Hãc uero tũc in domibus pr̃ & ueneranda ma
Viro amico dederunt, hic uero illam prompτus suscepit,

 Neq;

ι τ Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου,
ο χ Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐῇσιν,
ο χ Οὔ τι γάρ μου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
ο χ Ἀλλ' ἄλλα φονέων τά οἱ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
ο ι Ἤ τι ὀϊσσάμενός γ' ἢ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσε,
ι ι Μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ι ι Ἡ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν.
ο η Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσατο ἐν μεγάροισι.
ι ξ Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀ-
ο ζ Κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς. (νόμαζε
ι ω Τὺ τεὸν φθεγξάμενος, τὴν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ι ω Θάρσει ὦ γύναι χαρίεσσα, μηδέ τι τάρβει.
ι β Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, θεοῦ δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ι ω Ὅς κέν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
ο ρ Χαῖρέ μοι βασίλεια διαμπερές, εἰσόκεν ἔλθοι
ο β Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ο ν Γῆρας καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
ι η Σὸν δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσην τ' ἐπικίδναται ἠώς.
ο υ Τοῖς, οἳ νῦν γε γάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
ο τ Χαῖρε γύναι χαρίεσσα. περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
ι τ Ἐκφανεῖ ὃς πάντεσσι πολυκτιόνεσσι ἀνάσσει
ι τ Τῶν ἀνδρῶν· οἳ σῆς δ' ἐξ αἵματος εἰσὶ γενέθλης.
ο τ Νημερτὲς γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ο ι Τοῦ δ' ἤ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστὶ

Πάντας

Neq; lecti occasioné qrens neq; alteri9 cuiusq;,
Sed manebat inhonoratus in tentoriis suis,
Non nuptiaꝝ tñ indigens, neq; opus habés,
Sed alia sentiens quæ ei nó infecta extiterunt.
Vel quid existimás quidé uel & deus ut iussit,
Nunq́ lectum conscendere, atq; misceri,
Vt fas hoim existit uirorum, atq; mulierum.
Dominá quidé primũ offendit in domibus.
Stetit aũt añ ipsã, uerbũq; dixit, & appellauit
Præco psuasor hoím, prudétia consilia sciés.
Paruũ loquutus, hãc aũt tremor cœpit mẽbra
Confide ó mulier gratiosa, neq; quicq́ time.
Nunç me intellige cito, dei aũt nuntius sum,
Qui me emisit tibi hæc loqui.
Aue mihi regina penitus, quousq; uenerit
Viris atq; mulieribus in terrã multoꝝ altricẽ
Senium & mors, quæq́; in hominibus existũt.
Tua qppe gloria erit quantũ dissipat aurora
His, qui nunc geniti sunt, & qui postea erunt.
Aue mulier gratiosa, circũuertente aũt anno,
Ostendes qui omnibus hominibus imperat
Virorũ, qui tuæ ex sanguine sunt generatiõis.
Verũ enĩ tibi faber, neq; abscondã,
Cuius sane nũc quidé maxima supercœlestis
gloria est B 5 Omnes

ιπ Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἣ οἱ δόσις ἔσεται ἐσθλή.
οδ Ὣς φάτο. τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
ἦτορ.
οπ Ἠδ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' αὐτίκ', οὔτε νοῆσαι.
ια Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
οτ Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. τὼ
οδ δέ οἱ ὄσσε
ιω Δακρυόφιν πλῆσθεν. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
οδ Ὀρθαὶ δ' ἐν τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
οπ Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
ιι Ὦ φίλ', ἐπεὶ θήν μιν καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστί,
ικ Τίπτε μ' ἐκεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
ιλ Αδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
ιυ Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι. θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ,
ολ Ἄπρηκτον ἐθέλησιν. ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
οψ Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔστω ἔπος ὡς εἴρηκας.
οψ Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσα.
οψ Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον ἐπεὶ ἴδον ὧδ' ἀγάπησα.
οψ Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
οψ Ἐῤῥίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
οξ Ἐλθών. πολλοὶ γὰρ κακὰ κήδεα βουλεύονται.
ορ Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κῆρυξ Πει-
σήνωρ,
ορ Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ὦ βασίλεια,

Οἴω

Omnes in homines,& ei datio erit bona,
Sic fatus est. huius autẽ illic soluta sunt genua
& carum cor.
Hæc neq; respicere poterat cõtra, neq; intelli
Atq; muta cõsederat inflectẽs carũ cor. (gere.
Hanc uero simul gaudium & dolor cepit mẽ-
tem,oculi autem ei
Lachrymis repleti sunt,uigẽs aũt ei detẽta est
Recti aũt capilli steterũt in flexis mẽbris.(uox.
Sero aũt iã ipsum uerbis respõdens alloquuta
O amice,q̃nquidẽ ipsi respõdere fas est, (est,
Quidnã me ille iussit magnus deus?uereor aũt
Indomitam,quã nondũ sub iugum duxit uir,
Sed quid nam faciam,deus omnia perficit,
Quæ utiq; uoluerit,is enim fortissimus oĩm.
Hoc quidem sic igitur sit uerbum,ut dixisti.
Verũ ne nũc mihi hoc irascare, neq; succense.
Quoniã te non primum postq̃ uidi sic amaui,
Semper enĩ mihi animus in pectoribus caris
Riguerat, neqs me mortaliũ deciperet uerbis
Profectus,multi enĩ malos dolores cõsultant.
Huic respondens alloquutus est præco per-
suasor hominum.
Atq; tibi sic ipsi longe pulchrius ò regina,
Solam

ο ρ Οἵ κυ πρὸς ξεῖνον φάσθη ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
ο β Θάρσει μοι, ἐπεὶ οὔ τι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
ο τ Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε,
ο ρ Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεῷ περ.
ο ν Αὐτὰρ ἐγὼν νέομαι, σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.
ι ω Εἰμὶ μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅ, ττί κεν εἴπῃ.
ο χ Ἀργαλέον βασίλεια διηνεκέως ἀγορεῦσαι.
ο χ Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
ι ς Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

Περὶ τῆς συλλήψεως, καὶ περὶ
τοῦ θείου τόκου.

ι θ Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάις ὣς ὑπὸ μητέρα δύσκεν,
ο μ Ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
ο ξ Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ο ε Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθε παρθένος ἁγνὴ,
ι κ Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ μώνυχες ἵπποι
ι κ Ἕστασαν, ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
ο τ Ἠδ' ὑποκυσαμένη, κρατερόφονα γείνατο παῖδα.
ι ω Ἐξάγαγεν πρὸ φόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάς.
ι β Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ.
ι γ Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ι γ Οὐδ' οὕτω γεραρόν. βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε
ο υ Πανταπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι.

Τὼς

Solam ad hoſpitẽ fari uerbum, atq; exaudire.
Cõfide mihi, qñ minime ſine deo hoc cõſiliũ.
Tace, & ſecundum tuam mentem contine,
neq; interroga,
Sed tene ſilẽtio uerbum, permitte autem deo.
Verũ ego redeo, tu aũt oblectere hoc in loco.
Abeo equidẽ, neq; inane uerbũ erit, qđ dixerit
Difficile Regina continue loqui.
Verum poſtq̃ omne mandatum renunciauit
Aereum cœlũ abiit per ætherem infinitum.

De Conceptione, & de diuino partu.

Ve℞ ille rurſus pfectus, filius ut matrẽ ſubiit,
Qui oĩbus mortalib9, atq; immortalib9 impat
Sed cum iam menſesq; & dies perficiebantur,
Statim quidẽ in latã ſpeluncã iuit uirgo ſancta
Præſepio in equino, ubi ſoliunguli equi
Steterãt celeripedes, mellitũ triticũ edentes,
Hæc pregnans, magnanimum genuit filium,
Eduxitq; in lucem, & ſolis uidit ſplendores.
Huic nondũ quiſq̃ ſimilis terreſtris extitit uir
Pulchrum autem adeo nondum uidi oculis,
Neq; ita uenerandũ, regi eñ uiro aſſimilis eſt
Molliſſimo, qualeſq; imperatorum filii ſunt.

Sic erat

ο τ Τὼς εἴην μαλακός, λαμπεῦς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς.

Περὶ τοῦ ἀστέρος.

ο ρ Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων,
ι τ Κάλλει παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίονος.
ι τ Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
ο ν Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
ι υ Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο,
ι β Δείκνυσί τε σῆμα βροτοῖσιν. ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί.
ι β Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε
ι ζ Παῖδ' ἐόν. ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ.
ι ψ Μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
ο ε Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
ι χ Ἡ καὶ ἐθηλήσατο φυήν, καὶ εἶδος ἀγητόν.
ι π Τὸν δ' ὁ γέρων ἐφύλασσε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλε.

Περὶ τῶν προσενεχθέντων δώρων παρὰ τῶν μάγων.

ο θ Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονες ἀγνοτόκοιο
ο θ Δῶρα, τά οἱ φέρον ἀστέρα δερκόμενοι ἀντολίηθεν,
ο θ Μητρὶ πὰρ αἰδοίῃ θέσαν περικαλλέα δῶρα.
ι γ Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχουσα περὶ ἀγλαὰ δῶρα

Μήτηρ,

Sic erat mollis,ſplendidus autem erat, ut ſol.

DE STELLA.

Vt ſtella autem effulgebat, iacebat autem
poſtremus aliorum
Pulchritudine illucēs, ut indefeſſus hyperiō.
Splendor autem cœlum uenit, riſit autē omnis undique terra
Cum ſydus ſuperſtitit clariſsimū, qđ maxime
Splendens illucet lotus oceano.
Oſtenditq; ſignum mortalibus, Clari autem
ipſi fulgores.
Hoc quidē manifeſtū effecit deus, qui oſtēdit
Filiū ſuū,ipſa uero eū odoranti excepit ſinu
Mater, quæ ipſum peperit, & nutriit paruum
exiſtentem
Veſtesque induit flagrantes,& abluit.
Quæ & admirata eſt naturā & ſpeciē mirādā,
Hunc ſenex ſeruabat,& alebat, atq; educabat

DE ALLATIS DONIS
à Magis.

Accipiētes uero pueri inculpabiles ſanctiparæ
Dona q̄ ipſi tulere ſydus aſpiciētes ab exortu.
Matrē apđ uerēdā poſuere pulcherrima dona
Delectabať aūt i manib⁹ habēs ſplēdida dona
Mater

ι ⊥ Μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
ο δ Χρυσοῦ διὰ τάλαντα. φύλασσε δὲ ταῦτ' ἐνὶ οἴκῳ
ο ο Δεξαμένη, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.

Περὶ τῆς τοῦ Ἡρώδου βρεφοκτονίας.

ο η Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
ι ζ Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος κατὰ πόλιν ᾤχετο πάντη
ι ξ Δὴ τότε τόν γε ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἀκούσει:
ι β Καί ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσε
ι β Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
ι ρ Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε.
ο σ Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
ι α Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλων, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν.
ι π Νήπιος, ἥτε πολέεσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα
ι κ Νηπιάχοις. ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσιν ἔθηκε
ι κ Κτείνας ἐπιστροφάδην. τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
ι ω Ἄορι θεινομένων. ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ι ρ Τῶν κείνως λαοὶ μὲν ὀδύροντο κατὰ ἄστυ.
ι π Ἀῤῥητόν τε τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν.
ι ε Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξε
ο π Σχέτλιος ὀμβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων.

Ὃς ῥ'

Mater q̃ ipsũ pepit,& educauit paruũ existẽtẽ.
Auri duo talenta, seruauit aũt hæc in domo
Accipiens, & omnia suo est admirata animo.

De Herodis infanticidio.

Sed cum iam annus erat circumuerterunt
autem tempora;
Fama uero nuncia per urbem iuit undique;
Iam tunc regem ira cepit ut audiuit.
Et tunc grauissimã contentionẽ belli extẽdit
Infantib9, q̃bus minime curæ sunt bellica opã
Ponere enim adhuc erat futurus insuper do-
loresq; luctusq;. (cedens;
Multa aũt pnitiosa fecit uiolentiæ & potẽtiæ
Omnium quidem dominari uolens, omnibus
autem imperare.
Stultus. quippe multis ob id animũ auferebat
Infantibus, cõmune aũt malum multis effecit
Interimens curiose, horum autem luctus com
prendebatur indecens
Ense intereptorũ, rubebat aũt sanguine terrã
Quare quodãmõ populi quidẽ lugẽt per urbẽ
Infandũ aũt parentib9 luctũ & ploratũ effecit.
Vbi quem primũ, quem postremum mactauit
Miser, grauificus, qui nõ curabat impia agens

ο π Ὃς ῥ᾽ ἔθελε κτεῖναι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ.

ι χ Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον οὐδένυ πώμιν

ι χ Ἔγνω, ὡς θεός ἐστιν, ὁ δ᾽ ἀσπερχὲς μενέαινε.

ι β Τὰ φονέων ἀνὰ θυμὸν, ἃ ῥ᾽ οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν.

ι ϖ Αὖτις, ἐπὶ ῥά γρὶ ὧ δὲ κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

ο δ Ἀργαλέος γάρ ἐστι θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.

ι ν Ὃς θνητός τ᾽ εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν.

ι ι Τὸν δὲ Ἰότ᾽ ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

ο ψ Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόληος,

ο δ Ὁρμαίνουσ᾽ εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων.

ι σ Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.

ι δ Δεινὸς ἀνήρ. τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.

ι ω Τῷ, οὔτ᾽ ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα

ι ω Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ᾽ ὣς ἄγρια οἶδε.

ι ε Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,

ι ε Ὅττι μάλ᾽ οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο.

ι ε Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι.

Qui quidē uolebat occidere & pdere carū cor
Ipse mortalis existēs, deum immortalem nec
dum ipsum
Cognouit, quòd deus est, hic uero ingens irā-
scebatur,
Hæc sentiens in animo, quæ utiq; non perfici
enda erant
Rursus, quoniam quidem adeo mala ira inci-
dit animo.
Difficilis em̄ est deus mortali uiro domitari;
Qui mortalis fuerit & edat cereris frugem.
Hūc tūc in domibus pater & uenerāda mater
Nocte occulens, celeriter eduxit ciuitate,
Cogitans si ei mortē fugiat filius inculpabilis;
Timebat enim ne guttur abscinderet ferro
Grauis uir, fortasse & insontem culparent.
Huic neq; utique mentes erant iustæ, neq; in-
tellectus
Flexibilis in pectoribus; ueluti autem leo fera
nouit.
Stultus, neq; hoc nouit in mente & in animo,
Quòd non nimium diuturnus, qui cum im-
mortali quidem pugnet.
Neq; uero ipsum pueri in genib9 pātrē uocāt.

ιλ Τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν, ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί.
ιρ Σὺ δὲ γὰρ οὐ δέ ἑ φημὶ πόδεσί τε οἷσι κιόντα,
ιε Νοστήσαντ' οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ιε Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπια τέκνα,
ιπ Ἀλλ' αἰεί τε θεοῦ κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρός.
ιρ Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην.

Περὶ τῆς εἰς αἴγυπτον φυγῆς.

ιϛ Ἡ δὲ δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
οδ Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν, ἀργαλέην τε.
οξ Πεμπταῖοι δ' αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἀφίκοντο
οπ Δεινότες, κρατερὸς δ' ἔχε δρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῆ.

Περὶ τῆς ἐξ αἰγύπτου ἐπανόδου.

οδ Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἔβη δόμον ἄϊδος εἴσω,
οδ Ὅς ῥ' ἔθελε κτεῖναι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
οδ Αὐτὰρ δ' ἄρ ἀπ' αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
οδ Οἴκονδ' ἐς ὑψόροφον, ἢ ἣν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ογ Ἔπλεον, ἐς ὄρεσιν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ιε Αὐτὰρ ὅθι μὲν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τοπάρος περ

Εὗδεσκ'

Huius uxoris quidé, circum laceræ sunt genæ
Neque enim neque ipsum dico pedibusq; suis
euntem,
Reuertentem domũ, caram in patriam terrã,
Oblectatuq; uxoremq; cará,& infantes filios,
Sed semperq; dei melior mens quàm uiri.
Qui & fortem uiq; terret,& abstulit uictoriam.

De fuga in Aegyptum.

Hoc autem ei intra animum optimum ui-
sum est consilium,
In Aegyptum autem proficisci longam uiam
difficilemq;.
Quinto autem die ægyptum bene confluum
peruenere
Timẽtes.ualidus.n.habebat timor uiri minis.

De Reuersione ex Aegypto.

Sed cũ iam & ille iuit domũ inferni intus,
Qui uolebat interficere & perdere carum cor.
Retro uero ab ægypti à Ioue fluenti fluuio
Domũ in excelsam & suã in patriam terram
Nauigabant, strauit autem deus magna cete
habentem pontum.
Verum hic animum habens suum ualidum
ut antea

ιχ Εὗδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
ιχ Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ,
οε Ἔσθων καὶ πίνων οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι,
ρζ Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων. θνητὸ δὲ κούρη,
ι + Μήτηρ ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
οι Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐ γὰρ ἐῴκει
οω Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
οζ Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδε βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οζ Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα. σέβας δ' ἔχεν εἰσορόωσαν.

Περὶ τοῦ προδρόμου.

ιλ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
οτ Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ογ Ἷξεν γ' ἐς πεδίον πυρηφόρον. ἔνθα δ' ἔπειτα
οβ Κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς,
ιχ Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφαινε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων,
οο Ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐην καὶ ὄνειαρ.

Dormiebat in lectis,in ulnis nutricis.
Lecto in molli,epulis impletus cor
Edés & bibens qualia mortales hoĩes edunt.
Pulchritudine & gratiis ſplendens , admirabatur autem puella,
Mater quæ ipſum pariebat & alebat paruum exiſtentem
Etenim miraculum extiterat ſummum, non enim uidebatur
Viri quidem mortalis filius eſſe,ſed dei.
Nondum enim talem uidit mortalem oculis.
Neq; uirum,neq; mulierem,ueneratio autem habebat inſpicientem

De præcurſore.

Ve℞ poſtq̃ pubertatis glorioſæ uenit mẽſura;
Menſibus pereuntibus, circum autẽ dies multi peracti,
Venit quidem in campum frugiferum , ibi uero poſtea (ſciens;
Præco perſuaſor hominum prudentia cõſilia
Prius quidem bonus fugiebat, ſequebatur autem ipſum longe melior
Vtrunq; gloriamq; & ſplendorẽ & utilitatẽ,

ιχ Τῇ ῥα παρεδράμεθ᾽ ὡς φεύγων, ὁ δ᾽ ὄπισθε
διώκων,
οτ Οπλότερος γενεῇ, ἀλλὰ πρότερος καὶ ἀρείων.
οτ Καὶ μὴν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτῷ,
ιυ Ος δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀν-
θρώπων.
ια Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης, μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
ιξ Ος τις ἐπίσταιτο ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
ιρ Κηρύσσων βοάασκε λιγύς περ ἐὼν ἀγο-
ρητής.
οθ Βῆ δ᾽ ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ᾽ ἕσπετο πουλὺς
ὅμιλος.
ιβ Πάντας δ᾽ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω.
οθ Καρπαλίμως δ᾽ ἔπλησαν βροτῶν ἀγοραί τε καὶ
ἕδραι.
ις Τετρήχει δ᾽ ἀγορὴ, ὑπὸ δ᾽ ἐστεναχίζετο
γαῖα.
ια Οἱ δ᾽ ἐπὶ τὸν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ᾽ ἐγένοντο,
ος Στῆ ῥα μέσῃ ἀγορῇ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε
χειρί.
ιη Στὰς δ᾽ ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ.
ιτ Εστεῶτος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
ιτ Υββάλλειν. χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ
ἐόντα.

Ανδρῶν

Hic igitur accurrebat ut fugiẽs, ille uero ut retro sequens,
Iunior genitura, sed prior & præstantior.
Atqui ei præco paulum antiquior ipso,
Quis aut pulcherrimus extitit mortalium hominum.
Huius & ab ore, melle dulcior fluebat uox,
Qui sciebat suis in mentibus integra loqui.
Præconium faciens clamabat sonorus existẽs concionator.
Venit autem ire in concionem, simul autem sequuta est multa turba
Omnes aũt nequaq̃ ego dicã neq; nominabo.
Confestim autem plena facta sunt mortalibus foraq; & sedes.
Tumultuabat autem cõcio, subingemiscebat autem terra.
Hi aũt ubi igit̃ cõuenere, cõgregatiq; extitere.
Stetit utiq; media concione, sceptrum autem ei iniecit manui.
Stans aũt in mediis loquebat̃ uocalis præco.
Stantem quidẽ pulchrũ est audire, neq; decet
Interpellare, molestũ enĩ est scientẽ licet existentem.

ιτ Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,

ιτ Ἢ εἴποι. βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.

ια Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

ιτ Κέκλυτέ μευ πάντες, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

ιτ Αἰδοῖος, νεμεσητός, ὅ, με προέηκε πυθέσθαι.

οι Καί μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω.

αα Πάντων δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω.

οι Ἀλλ' αἰεὶ ἵνα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην

ογ Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,

οε Ὅς μοι φέρτερός ἐστι νοῆσαί τε κρῖναί τε.

ια Πρεσβύτερος δ' ἐγώ εἰμι, βίῃ δ' οὐ πολλὸν ἀμείνων.

ιτ Κρείσσων ἢ ἐμέθεν, καὶ φέρτερος, οὐκ ὀλίγον περ.

ιξ Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδόν ἐστιν ἄριστος.

ιζ Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοί.

ογ Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.

οο Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ

υο Ἀθανάτοις βάλλησι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.

ευ Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα.

Εὖ μὲν

Virorum autem in multa turba quomodo
quis audiat,
Aut dixerit, lædit auté canorus quamuis exi-
ſtens concionator
Sed parete & uos, quoniam parere melius.
Audite me omnes, uerbum autem bene cog-
noſcite ſinguli
Venerandus, uerendus, qui me miſit audire.
Et mihi dixit hæc oīa perfectum iri poſtea,
Omnium autem hominum uidit urbes & mē-
tem nouit.
Sed ſemper aliquem hominem magnum &
pulchrum expectaram
Huc uenturum, magnum indutum robur,
Qui me p̄ſtantior eſt intelligereq; iudicareq;
Senior aũt ego ſum, uita aũt hic longe melior
Præſtantior em̄ me, & melior, nō parū tamen
Fortitudineq; & robore egregie eſt optimus.
Sceptriferq; fuerit, & ipſi paruerint populi.
Mēdacium autem non dicit, ualde enim pru-
dens eſt.
Audite me, uerum ego dicam ut in animo
Immortalis iecerit, & ut perfici exiſtimo.
Etenim illi aio perfectum iri omnia.

Si

ιω Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ιω Ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
ιβ Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
ιω Νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
ιψ Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν. εἶκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
ιω Τούνεκά με προέηκε διασκέψασθαι τάδε πάντα.
ιω Τὸν μὲν ἐγὼ δίδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι.
ιφ Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
οδ Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι.
ιω Οἷος ἔην, οἷός τε. θεῷ γὰρ ἄντα ἐῴκει.
οσ Τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
ιδ Πειθόμενος τεράεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ,
οπ Μήπως τι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
οτ Μὴ πολύπικρα καὶ ἀνὰ βίας ἀποτίσεται ἐλθών.
ορ Νημερτῶς γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
ιυ Αἶψά κε σὺν ᾧ πατρὶ βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
οδ Ἀθάνατος. οἷδ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἵ τε πάρος περ
ος Χρυσῷ τ' ἠλέκτρῳ τε πεπυκασμένοι, ἠδ' ἐλέφαντι

Αἶψα

Si enim quis me alius terreſtrium iuſſiſſet.
Vel qui uates ſunt aruſpices, aut ſacerdotes,
Mendaciũ diceremus, & priuaremur magis.
Nunc uero ipſe enim audiui deum & inſpexi ex aduerſo,
Et mihi ſingula mandauit, ſimilis autem diui ne erat ipſi.
Quare me præmiſit docere hæcq; omnia.
Hunc ego quidẽ timeo, & uereor in animum.
Nimium enĩ fortis ſupra omnes eſt homines.
Nondum enim quenquam animo ſimilem huic uidiſſe.
Quantus erat, qualiſq;, deo enim coram aſſimilabatur
Quare ne quis unquam animo uir impius ſit,
Credens oſtentis deorum, & Iouis auxilio,
Ne quo pacto poſtea iratus ægre ferat.
Ne amara nimium & grauia uiolentias ulciſcatur profectus.
Vere enim loquar, neq; abſcondam.
Statim cum ſuo patre uiolentias ulciſcetur profectus.
Immortalis. hi autem rurſus inanes, qui antea
Auroq; electroq; ornati atq; ebore.

Statim

ιπ Αἶψά κε τῷ ᾧ περὶ βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ιπ Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ιπ Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεοῦ ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
ον Ὃς σφέας τίσεται ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
ον Ἀνθρώποις ἐφορᾷ, καὶ τίννυται ὅς τις ἁμάρτοι.
ιδ Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων, τὰ μὲν ἔσεται οὐκ ἀτέλεστα.
ια Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπὶ πίθεσθ' ἄμεινον.
ια Ἦ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
ια Ἀνθρώπων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται ἅπαντες;
οξ Ἡ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
οκ Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ ἤλυθεν αὐτὸς;
ιμ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει;
ιπ Ἀνέει εἰδόμενος κούρῳ αἰσυμνητῆρι.
ιω Τὸν δ' ἄρ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφάτο κῆρυξ.
ιμ Ἦ ὅτι δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνὼς
ιξ Ἐγγὺς ἀνήρ. οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
ιφ Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν.
ιζ Ἀλλὰ γὰρ οὔ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

Αὐτὸς

Statim cũ suo patre uiolentias ulciscetur profectus,
Qui ui in foro obliqua iudicent iura.
Iusticiam autem expellant, dei animaduersionem non curantes,
Qui ipsos ulciscet supplicabilis, quiq; & alios
Homines inspicit, & ulciscitur qui peccauerit.
Deceptione autem iratus, hæc quidem erunt insperfecta.
Sed parete & uos, quoniam parere melius.
Vel enim existimo uirum iratum ire, qui magnopere omnium
Hominum dominatur, & ei parent omnes.
Quippe hæc omnia perficiuntur ut dico.
Nondum omne dictum fuerat uerbum, cum uenit ipse,
Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat,
Viro assimilatur puero regi.
Hũc ex ꝓpinquo uidens animaduertit præcõ,
Clamauit autem clarum danais exclamans
Prope est uir, non diu quæremus, si uolueritis
Aufugere mortemq; malam, & fatum nigrũ,
Verum nemo ei potest robore æquari.

Ipse

ιι Αὐτὸς δ' αἴ κε θέλῃσιν ἵκηται, οὐδέ τις ἄλλος.
ιε Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
οω Κῦσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
οω Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
οω Πολλὰ μάλ' εὐχομένοισι καὶ ἐλπομένοισιν ἰδέσθαι·
οω Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε. θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος.

ιτ Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχεν, ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
ιφ Ἐς ποταμὸν δ' εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην.
ιξ Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷκον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
ολ Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
ιπ Καί μιν ἀποπροφέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
ιφ Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν,
οε Αὐτὸς δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο, θεῖον,
οε Λεπτὸν, καὶ χαρίεν. περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ.
ιω Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

Περὶ

Ipse uero si uoluerit medebitur, neq; quis alius
Sic dicens, impulit robur & animum cuiusq;.
Osculatus est autem ipsum complexus insiliens, atq; alloquebatur.
O amice, qm̄ rediisti desiderātib⁹ ualde nobis
Multum ualde rogantib⁹ & sperātib⁹ uidere.
Valeq;, & magnopere gaude, deus autem tibi felicia det.

De diuino Baptismate.

Sic fatus, hic quidem, dux erat, ille uero simul sequebatur par deo homo.
Ad fluuium autem uersi sunt profundifluum, argenti uorticem,
Sed cum iam meatum uenere benefluentis fluuii,
Qui lōge pulcherrimus fluuiorū in terram it,
Et ipsum ducens abluit fluuii fluentis,
Contegens in uorticibus profundis magnis,
Ipse uero argenteum indumentum magnum induebatur diuinum,
Tenue, & gratiosum, circum autē cingulum iecit femori,
Satim deinde sub pedibus induit pulchra calceamenta.

Περὶ τοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος καθόδου ἐν εἴδει περιστερᾶς.

οζ Ἦμος δ' ἄρ' ὅγ' ἐλούσατ' ἐν ποταμῷ βαθυδίνῃ,
οξ Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
ιψ Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ιψ Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων ἴδε τρήρωνα πέλειαν,
ιψ Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών,
ιφ Ἀψόῤῥον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

Περὶ τῆς κλήσεως τῶν ἀποστόλων.

ιι Καὶ τότε δὴ κείνων γ' ἑτάρους δύο καὶ δέκ' ἀρί-
οε Εἰναλίους, οἷσίν τε θαλάσσια ἔργα μεμήλει, (στους,
ιο Ὄφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον δύσαιατ' ἀγῶνα.
ιι Τῶν πάντων μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε.
ιμ Οἳ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
ιμ Τῶν ἄλλων μετ' αὐτόν. ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οι Οἳ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε θεὸς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
οε Οἵ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο.
ορ Οὗτοι γὰρ κλυτοί τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ιι Λισσόμενοι ὅτε κέν τις ὑπερβαίη καὶ ἁμάρτῃ,
ιι Τὸν δὲ μέγ' ᾤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο.
ιι Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.

Περὶ

De Spiritus sancti descensu in specie columbæ.

Cũ uero hic lauit in fluuio,pfundi uerticis,
Circum autem uestes indutus est,quas ei præbuit uirgo indomita,
Orauit manus porrigẽs in cœlum sydereum,
Excelse aũt sub nebulis uidit timidã colũbã.
Splendor autẽ cœlũ peruenit,risit autem omnis circa terra,
Retro autem unda cõpulit pulchra fluenta.

De uocatione Apostolorum.

Et tũc quidẽ elegit socios duodecĩ optimos,
Maritimos,quibus marina opera curæ erant,
Vt ei spontanei diuinum subeant certamen.
Quorum & maior uirtus,honorq;,uisq;.
Hi enim ei uisi sunt egregie esse optimi
Aliis post ipsum, hic uero enitebat & per oẽs.
Hi uero sortẽ habuere,quos & uoluĩsset ipse eligere.
Qui q̃dẽ ipum aĩo ut deũ honorarunt
Hi eñ inclyti quidẽ mortaliũ in infinita terra
Precantes cũ quis præuaricet̃ atq; delinquat,
Hũc maxime iuuerũt, atq; audierũt rogantẽ.
Hos ille conuocans, prudẽs aptabat cõsiliũ.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ.

ο ρ Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ι μ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ι β Οὐ γὰρ ἀπείρητος μυθήσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς
ι α Τέκμωρ. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
ι α Οὐδ' ἀτελεύτητον ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
ο α Οὔτε τι μάντις ἐών, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
ι φ Αὐτὰρ ἐγὼ μεγάλου θεοῦ εὔχομαι ἔμμεναι υἱός.
ι φ Πατρὸς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὸς δέ μ' ἐγείνατο πατήρ,
ο ο Ἤπιος, ὅς δή τοι τρέφει βρῶσίν τε, πόσιν τε.
ο ξ Ξείνιος, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
ο ι Τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
ο ι Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα
ο ψ Σήματ', ἃ δὴ τοι κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
ο μ Ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ο θ Μοῖραν τ', ἀμμορίην τε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

ι α Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον
ο ν Ἡμῖν, οὕνεκα πολλοὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
ι υ Τρεῖς, ἀμφιστεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυῶτες.
ο σ Ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
ι μ Ὧν πέρ τοι μείζων ἀρετή, τιμή τε, βίη τε.

Περὶ

De documento Christi.

Audite me proci inclyti regni,
Vt dicam quæ me animus in pectorib9 iubet.
Non eñ inexpertus loquar, sed bene sciens
Signum, non enim meum retrocedens, neq;
deceptorium
Neq; imperfectibile, qđ capite annuero,
Neq; uates existens, neq; auguriorũ manifeste
Verũ ego magni dei glorior esse filius, (gnat9
Pr̃is aũt sum boni, deus aũt me genuit pater,
Mitis, qui quidé præbet cibumq; potumq;,
Hospitalis, qui maxīe indignat̃ mala opera.
Huius ego filius sum, pr̃ aũt meus gloriat̃ esse.
Quare me emisit docere hæc omnia
Signa, quæ quidem & abscõsa scimus ab aliis.
Scimus autem quæcunq; genita sunt in terra
multorum altrice,
Fatũq;, & infatale de mortalibus hominib9.

De sancta Trinitate.

Sed parere & uos, quoniam parere melius
Nobis, quoniam duces innoxii sumus omniũ
Tres, utrinq; coronati, uno collo enati.
Coætanei, æquiferi, quorũ robur nõ inualidũ.
Quorum & maior uirtus, honorq; & uis.

Περὶ τῆς ἀναστάσεως.

οι Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθώμεθα πάντες.
ια Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται.
οο Οἱ δ' οἵ κεν τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν,
ιφ Αὖθις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
ιϐ Πάντων ὁμηγερέων, ἢ μὲν νέοι, ἠδὲ γερόντων.
ιφ Ἔσσεται ἢ ἠὼς, ἠδὲ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ.
ιϐ Οὔτι ἀπόβλητόν γ' ἔπος ἔσσεται ὅ, ττι κεν εἴπω,
ολ Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν. ὅτε κέν τε θάνωσιν,
ιψ Αψ ἀναστήσονται, τότε δὲ γνώσονται ἕκαστος,
οχ Ὡς κακοεργίης, εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
ου Ἔνθ' ὃ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη.
οζ Κεῖνος δ' αὖ πολὺ κῆρι μακάρτατος ἔξοχος
ἄλλων,
ικ Ὅσ τίς κεν τλαίη, ὅιτ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο.
οσ Ὃς μὲν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰ-
δῇ,
οτ Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
οτ Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔει-
οτ Ὃς δὲ ἀπηνὴς κἀυτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ, (πον.
ιι Τῷ ἄτην ἄμμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς, ἀποτίσῃ.
οτ Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
οτ Ζωῷ, ἀτὰρ τεθνειῶτι ἐφεψιόωνται ἅπαντες.
οε Εἴδ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοιατο ὡς ἀγορεύω,

Οὔτε

Sed agete ut ego dixero pareamus omnes.
Sic eñi edicam, hoc autem & perfectum erit
Quiq; mortui sunt, & in inferni domibus,
Rursus resurgent sub tenebris aerosis,
Omnes collecti, & iuuenes & senes.
Erit uel aurora, atq; uesper, uel medius dies.
Nō reiectabile quidē uerbū erit quod dixero.
Sed hoc est ius uirorum, cum mortui fuerint,
Retro resurgēt, tūc aūt cognoscēt unusquisq;
Quòd maleficio beneficium longe melius.
Vbi quiq; timidus uir, quiq; fortis apparuit.
Ille autem rursus summopere animo beatissi-
mus egregius aliorum
Quisquis sustinuerit, sibiq; ipsi gloriam tollat.
Qui quidem inculpabilis ipse sit, & inculpabi-
lia nouerit,
Huius quidem gloria lata externi deferunt
Oēs ad hoīes, multiq; ipsum bonum dixerūt,
Qui aūt imitisq; ipse fuerit, & immitia nouerit,
Huic damnum simul sequi, ut læsus, exoluat,
Hunc execrantur oēs mortales dolores retro
Viuum, uerum mortuo illudunt omnes.
Si autem meis uerbis paruerint ut dico,

ο θ Οὔτε τι πιμανθῆναι ἔπι δέος, οὔτ' ἀπολέσθαι.
ι σ Ἀλλ' ἴομεν ποτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι. ὧδε γὰρ ἔσται.
ο κ Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅπαντες ἕπεσθαι.
ι ψ Ταῦτα δ' ἐγὼ αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω.

Περὶ τοῦ ἀκολουθοῦντος ὄχλου.

ι μ Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ι ν Ἠχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
ι ν Χάρματι γηθόσυνοι, τό σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
ο ς Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὁππότ' ἀείδῃ.
ι ν Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωντο
ο Πάντων θ' οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάεσκον.
ο Λαοί θ' ἕπονθ' ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα,
ι θ Παίδων, πρωθῆβαι, πολιοκρόταφοί τε γέροντες.
ο α Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
ι ι Χωλοί τε, ῥυσοί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶν,
ι δ Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
ι λ Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω.
ο ρ Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
ο ι Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐῴκει
ι ω Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
ι β Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα.

Περὶ

Neq; quic q̄ offendi adeſt timor, neq; perire.
Sed eamus ad urbem, parete mihi, ſic enī erit.
Ipſi uero compellimini me omnes ſequi,
Hæc autem ego omnia ſtruam, & cogitabo.

De Sequenti multi
tudine.

Sic igitur loquutus præceſſit, hi uero ſimul
ſequebantur
Vocē diuinam, acclamauit aūt populus retro
Gaudio exultabūdi, qđ ipſis deus iniecit aīo.
Hūc inſatiabiliter cupierūt audire cū caneret,
Euntem aūt per urbem ut deum aſpiciebant.
Omnes aūt qui in urbe, & qui circū habitabāt
Populi ſequebantur, utq; poſt arietem ſequu-
tæ ſunt oues,
Pueri primipuberes, caniq; tempora ſenes.
Venere deīde quot folia & flores gignūt uere,
Claudiq;, rugoſique, ſtrabique oculorum,
Alia aūt alioꝝ lingua multiiugum hominū.
Oēs aūt nequaq̄ ego dicā, neq; nominauerim.
Inuicēq; ſe iterrogabāt, q̄s eēt, & unde ueniret,
Etenim miraculū extiterat magnū, neq; uide
Viri quidē mortalis filius eſſe ſed dei. (batur,
Confertū aūt fuerat forū, ſubingemebat autē
terra.

 De

Περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου.

οζ Βῆ δ' ἴμεναι πρότερος, ἑτέρηφι δὲ λάζετο
πέζον,

οκ Ὅς οἱ κύδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός
τε. (θῶσ.

ιζ Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποι-

ορ Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο,

ιβ Οὕνεκ' ἄειστος ἔην. πολὺ δὲ πλείστους ἀγ-
λαδύσ.

οη Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο

οη Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω,

ολ Τὸν δ' εὗρεν δαινῦντα γάμους πολλοῖσιν ἔτῃσιν,

οδ Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

οξ Ἡ γάρ οἱ ζωὴ ἦν ἄσπετος, οὔτινι τόση. (νάων,

ισ Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομε-

ις Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώ-
ρει,

ο† Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.

ο† Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσ-
σί.

ισ Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,

ισ Αὐλοί, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον. αἱ δὲ γυναῖκες

ογ Μολπῆς ἐξάρχουσαι, ἐδίνευον κατὰ μέσσας,

ολ Ὅσσαι ἀειστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες.

Πληθὺν

Profectus est autem ire primus, ex alia autem parte cœpit Petrum,
Qui ei gloriosissimus sociorum erat honoratissimusque. (confisus
Motus est deinde ad urbē pedib9 pernicibus
Hūc uero utiq; oēs populi ueniētē admirabāt,
Quoniam optimus erat, multo autem plurimos ducebat populos,
Sed cū iam regis inclyta domicilia uenere,
Continuo super solum iuit,domum intro,
Cū aūt inuenit epulātē nuptias multis sociis,
Filii atque filiæ integerrimæ sua in domo.
Quippe eñ ei uictus erat imēsus,nemini tātus.
Sponsas autem è cubiculis, faculis succensis
Ducebant per urbem, multus autem hymenæus agitabatur,
Viris ludētib9, pulchreq; cinctis mulieribus.
His autem magnum domicilium circumgemebat pedibus.
Pueri aūt saltatores uolutabantur, in his autē
Tibiæ,lyræq; uocem habebant,mulieres autē
Cātum incipientes, uoluebantur per medias
Quæcunq; optimatū uxores erant atq; filiæ.
Multi-

ιϛ Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω.
ισ Ιστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
ισ Τοῖσιν δ' ἐν μέσσησι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
ισ Ιμερόεν κιθάριζε, λῖνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.
εκ Αστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεσαν ὕλην.
ισ Εκ πεδίων δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
ιθ Καρπαλίμως. οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο.
ιθ Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων. ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο,
ιλ Δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης,
ιθ Αρτῳ τε, κρέασίν τε, ἠδὲ πλείοις δεπάεσι.
ιψ Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρύχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
ιψ Σφαζόμενοι. πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες.
ιψ Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
ιψ Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ηφαίστοιο.
οθ Οἳ δ' ἤδη μοίρας ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον
ιθ Στήσαντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο.
ιδ Ενθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
ιδ Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον.
οα Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οα Δεξάμενοι κατέθεντο πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.

Οἱ μὲν

Multitudinem autem nequaquam ego dicã,
neq; nominauero,
Stantes admirabanẽ in uestibulis unaquæq;.
His autem in mediis puer lyra stridula
Optatũ pulsabat,cãtũ aũt pulchrũ succinebat.
In urbem autem ab excelsis montibus dedu-
cebant materiem,
E campis aũt duxere boues,& pingues oues
Confestim, uinum aũt melitum uinabantur.
Cibumq; è domibus, ligna autem multa insu
per legere,
Partiri, nequis ei priuatus ueniat æqua parte
Paneq;,carnibusq;,atque plenis poculis.
Multi quidem boues segnes cædebantur cir
cum ferro
Iugulati,multæ aũt oues & balantes capræ.
Multi aũt candidis dẽtibus sues uirẽtes adipe,
V sti extendebantur per ignem Vulcani.
Hi uero iã partes distribuebãt, miscebantq; ui
Statuentes crateras coronatos uino, (num
Vbi caras assatas,carnes edere,atq; pocula
Vini bibere mellei,ut uellent.
Præcones aũt ipsis & impigri serui
Excipientes deposuerũt potũ & esum omnẽ.

Hi

ὀα Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι, καὶ ὕδωρ.
οα Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
οα Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
οδ Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον.
οα Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ομ Οἱ δ' εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
ια Δαίνυντ'. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
ιι Δαιτυμόνων δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουαζόντων ἀοιδῶν,
οη Πινόντων, καὶ ἐδόντων, ἐπηέτανον γὰρ ἔχεσκον,
ογ Δαίνυνθ' ἑζόμενοι. ἔνθα δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουν
ογ Οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
οδ Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ις Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ' ὅμιλος
οδ Τερπόμενοι. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
οδ Φορμίζων. δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
οδ Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
ις Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι, καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ις Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
ις Τῶν δ' αἱ μὲν, λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ, χιτῶνας

Εἵατ'

Hi quidem uinum miſcebant in crateribus &
aquam,
Hi uero rurſus ſpongiis foraminoſis menſas
Tergebant, & apponebant, atq; carnes multas
partiebantur.
Alii autem ducebant oues, ferebant aũt magnanimum
uinum. (mittebant.
Illi uero ad epulas paratas propoſitas manus
Illi uero dum quidem cibum habuerunt, & ui
uinum rubrum
Veſcebãt, neq; q̃cq̃ aĩus indigebat cibo pari.
Cõuiuæ aũt p domos auſcultantes cantores,
Bibentes & edẽtes, annuum enim habebant,
Veſcebant ſedẽtes, uiri uero boni impellebãt
Vinum miniſtrantes in aureis poculis, (mo,
Sic hi quidẽ epulabant in celſitecta magna do
Multus autem deſyderabilem chorum circũ-
ſtabat cœtus
Oblectati, inter eos aũt canebat diuin9 cãtor
Pulſans citharã, duo autem ſaltatores in ipſis
Cantũ incipientes, uoluebantur per medios,
Vbi quidem iuuenes & uirgines alpheſibϾæ
Saltabant, mutuo in brachio manus habẽtes,
Harũ aũt, hæ quidẽ tenuia uela habebãt, hi aũt
tunicas Induti

ισ Εἵκατ' ἐυνήτους ἧκα στίλβοντας ἐλαίῳ.
ιι Ἦμος δ' ἐκ κεράμων μέθυ πῖνον τοῖο ἄνακτος,
οξ Οἶνον δὲ φθινύθεσκον ὑπέρβιον ἐξαφύοντες,
οξ Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίον ἤλυθε μήτηρ.
ιξ Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
ιη Τέκνον, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
οι Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας,
ιι Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι οὔτοι ἀεικές,
ιπ Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο.
ιγ Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται,
ιι Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη. πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
ον Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν.
ον Ἐν δ' ὕδατ' ἐνναέοντα. δύω δέ τε θύραι ἔασιν,
ιω Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
ιρ Ὣς φάτο. τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπεν ἔπεσσι,
ια Τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
ιω Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἱκάνει.
ορ Τοιγὰρ ἐγώ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω,
ολ Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ἔργων.
ι† Αὐτὰρ ὁ, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,

Καρπαλ

Induti erāt bñ textas sensim splendētes oleo.
Cum autem è testis uinum bibebant regis,
Vinum perdiderūt supra uires despumantes
Vbi ei mitis donatrix contra uenit mater,
Atq; ei inhæsit manu, uerbumq; fata est & nominauit,
Fili, qm̄ tibi dedit deus magnitudinéq; uimq;,
Vinū in amphoris duodecim totis spumans
Partire epulum senibus, decet te quippe, non sane indecens est.
Vt mihi honoré magnum & gloriam tollas,
Quæq; & futuris cum hominibus existat.
Omnis tibi est subiectio, multisq; imperas,
Hic cratereśq; & amphoræ sunt,
Hic & aquæ scaturientes, duæ aūt portæ sunt.
Sed age mihi hoc dic, q̄d tibi mētib⁹ uidet̄ eē.
Sic fatus est, hanc autem respondens alloquutus est uerbis.
Sustine mater mea, & feras quamuis dolens.
Grauiter enim me ipsum ira & indignatio apprehendit.
Quapꝑter ego tibi mater ueritaté enarrabo.
Hora quidé multoꝝ uerborū hora aūt & reꝝ.
Verum ipse præconibus uocalibus mādauit,

ογ Καρπαλίμως μοι φίλα τέκνα κρήνατ' ἐέλδωρ,
ον Ἔρχεσθε κρήνηδε, οἵ στε θᾶσσον ἰόντες
οκ Ὕδωρ ἐκ πηγῶν, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται.
οο Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐ-
πίθοντο.
οβ Δώδεκα δ' ἔμπλησαν, καὶ πώμασιν ἤρσαν ἅ-
παντας. (περ,
ιπ Αὐτὰρ ὁ, θυμὸν ἔχων τὼς καρτερὸν ὡς τὸ πάρος
οο Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
οβ Αὐτίκ' ἔπειτα δὲ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν.
οδ Αὐτὰρ ἐπὶ πῖρ' ἐνένκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ια Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
ιγ Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσι,
ομ Κίρνων, νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζη-
ῶν.
ια Νώμησάντ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οι Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
οκ Εἵατο δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡ-
δύ.
οα Οἳ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
οα Τρεψάμενοι, τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον
ἐλθεῖν.
οα Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
οα Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον
ἕντο,

Μολπῆς

Confestim mihi cari filii perficite desyderiū,
Ite ad fontem,& ferte celeriter euntes
Aquam è fontibus, unde aquantur ciues.
Sic fatus est,hi uero hunc magnopere audiuerunt,atq; paruerunt.
Duodecim autem implerunt,& operculis accommodarunt omnes.
Verū ille, animū habens sic ualidū, ut antea,
Orauit manus tendens in cœlum sydereum.
Statim deinde ei uinū in amphoris hauriebat
Verū postq̄ immisit, iussitq; ministrare uinū,
Pueri quidem crateras coronarunt potus,
Vinum autem è cratere haurientes poculis,
Miscebant,contentiones multas iudicantibus æqualibus,
Diuiserunt aūt omnibus incipientes poculis.
Sic tum quidē totū diem ad solem occidērem
Sedebant uescentes carnes copiosas,& uinum iucundum,
Illi uero ad saltationē & desyderabilem cantū
Conuersi delectabantur, manserūt autem ad uesperum ire,
His aūt oblectantibus niger uesper aduenit.
Vero postq̄ potiōis & cibi desyderiū exemerūt

οψ Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
οθ Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ,
οζ Δύετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
οπ Κοίτου τε μνήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ.

οβ Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
οα Βῆῤ ὁ μὲν ἐκ θαλάμοιο, θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
οσ Ἦλθε δ' ἤδη πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
οε Κεῖτ' ὀλίγῃ πελέων, κάμαρος δέ μιν αἰνὸς ἵκανε
ογ Τρητοῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
οο Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
ιθ Τειρόμενος γήραϊ· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
ολ Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
οφ Οἵη πρὶν πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
οσ Οὐδ' ὀρθῶς δύνατο στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
οσ Οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόος, ἐπὶ φίλα γοῦνα λέλωται.
οδ Κεῖτο δ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος.
οϖ Οὔπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
οπ Οὐδ' ἤδη ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
οπ Κεῖτ' ὀδυρόμενος, φθινύθεσκε δ' ἀμφ' ὀστόφιν χρώς.
ιρ Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον αἰὲν ἐόντα.

Ἐρχόμενον

Cantusq; dulcis, & indamnandæ saltationis,
Citharæq;, quæ epulis est cóiuncta uigentibus,
Occiditq; sol, inumbrabanturq; omnes uiæ,
Cubilisq; meminere, & somni donum cepere.

De paralytico.

Cum aũt aërigena apparuit rosea aurora,
Venit quidé hic è cubiculo, deo similis exad
Accessit aũt médic9 uulgaris, q p urbé (uerso:
Iacebat impotés.labor aũt ipsũ grauis tenebat
Foratis in lectis sub porticu strepenti,(scindés
Lachrymis & gemitibus & doloribus animũ
Vexatus membris, molestum autem ipsum
. uinculum domitabat
Sed.n.nõ ei ulterius erat uis firma,neq; robur,
Qualis antea erat in curuis membris. (lare
Neq; rectis poterat stare pedibus, neq; ambu-
Domum,ubi ei reditus, quoniam cara genua
soluta sunt, (tionis.
Iacebat aũt incibatus,ieiunus edulii, atq; po-
Nondũ ipsum aiũt edere & bibere sic.
Neq; in opera aspicere, sed gemituq; luctuq;
Iacebat lugés,deperibat aũt circa ossa corpus,
Sed cum iam cognoscebat dei filium semper
existentem

ιγ Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα,
ιθ Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑπολύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
ιυ Αὐτοῦ κεν προπάροιθε ποδῶν βάλον ἐν κονίῃσι.
ιτ Δάκρυά τ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε
ιτ Νειόθεν ἐκ κραδίης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀνάσσας.
οσ Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
οσ Αὔδα ὅ, τι φονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν.
ορ Ἐξαῦτις δ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
οβ Κλῦθί μευ ὃς χθιζὸς θεὸς ἤλυθες. οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
ια Ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
ολ Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσι.
ιτ Καὶ μένος οὐ τόσσον εἰσὶν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
ιω Ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τίς ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος.
ιϖ Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα διαμπερὲς ἤματα πάντα
ιϖ Εὔχομαι ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω
ιφ Πολλὰ παθών. νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκα.
οι Αὐτὸς δ' αἴ κ' ἐθέλῃς ἰήσεαι, οὐδέ τις ἄλλος,
ιι Γῆρας ἀποξύσας, θήσεις νέον ἡβώωντα.
ιδ Ὦ ἄνα, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
οζ Ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη.
ιφ Γουνοῦμαί σε ἄναξ, σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.
ιφ Ἀντί γε εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο.

Σοὶ

Euntem ante cœtum longe gradientem,
Hũc quidẽ deinde subeũtes duo cõmodi socii
Illic ante pedes iecere in pulueribus.
Lachrymasq; effudit calidas, uerbumq; lamẽ
tabile dixit
Ex intimo corde, neq; in mediis exurgens.
Et ipsum allocutus uerba alata effatus est,
Dic qđ sentis, perficere aũt me animus iussit.
Rursus aũt uerbis respondens allocutus est,
Audi me q hesternus deus uenisti, nõ eñ mea
Est qualis antea erat in curuis mẽbris, (uis
Non eñ amplius carnes & ossa fibræ habent
Et robur non tm̃ uenit in pectoribus meis.
Tuli autem qualia nondum quisquam terre-
stris mortalis alius.
Te enim ego & postea penitus dies omnes
Rogo ut deum, & ad tua cara genua accedo
Multa passus, nũc aũt me tuis in manib9 posui
Ipse autem si uolueris scies, neq; quis alius,
Senium abradens facies iuuenẽ pubescentem.
O rex utinam ut animus in pectoribus caris
Sic nũc pubescerem, uis autẽ mihi firma esset,
Precor te rex, tu uero me reuereare, & mei mi-
Pro supplice sum tibi diue uerendo. (serere,

ʹφ Σοὶ παρὰ τῇ πρώτῳ πασάμην δημήτορος ἀκτήν.
ιρ Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἔκλυε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο. (μαζε.
ιζ Δεξιτερῆς δ' ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνό-
ιλ Ἀλκίν', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ιω Ἀλλ' ὅσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
ιυ Καὶ σθένει, οὔ σ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν.
ιβ Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ον Αἶψ' ἀπονοστήσεις, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ιφ Ὅς σεο κυλλοποδίον ἐμὸν τέκος. ἄντα σέθεν γὰρ
ολ Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπί
οα Ἀλλ' ἄπε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω, (σω.
ισ Ὄφρ' ἀγνῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπηθα ἄλλως,
οχ Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
ισ Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο, σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω.
οδ Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω. δύναμαι γάρ.
οβ Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισιν ἔειπεν,
ογ Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὑπερηνθέντι δικαίῳ
οσ Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπήνῃ.
οσ Μήτε τι τὸν ξεῖνον συμφελίξετε, μήτε τιν' ἄλλον.
ιρ Ὣς εἰπὼν, ἔπνευσε μένος μέγα. τὸν δ' ὀρόθυνεν.

Εν δὲ

Apud te eñi primum gustaui cereris frugem.
Sic fatus est, hunc autem audiit magnus deus
precantem. (nominauit.
Dextra aũt accepit manu, uerbũq; fatus est &
Ah miser, q̃ppe ualde te offendit excelsum exi
Sed quantum quidẽ ego possum (tium.
manibusq; pedibusq;
Et robore, non te ulterius aio dimissurũ, neq;
Sic igitur domũ caram in patriã terrã (parũ.
Retro redibis, & si ualde multa passus es.
Moueare claudipes fili mi, contra te enim
Nullus uir antea beatissim9, neq; uero postea.
Sed age uero malis te exoluam atq; seruabo,
Vt sanctè in animo, uerum dicas & alii,
Quod maleficio beneficiũ longe præstãtius.
Sed surgę, nec ulterius iace, ueneratio autem
tuum animum subeat.
Igitur ego tibi hæc traducam, possum enim.
Statim autem præconibus stridiuocis dixit,
O amici, nequaq̃ ulterius quis ob dictũ iustum
Contrariis uerbis perstringens indignetur,
Neque aliquo modo hospitem oderitis, neq;
quempiam alium.
Sic fatus, inspirauit robur magnũ, hũc aũt cõ-
mouit.

ιε Ἐν δ' ἐβίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκεν
ολ Οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
οθ Μηροῖς τε, κνήμαις τε, καὶ ἄμφω χερσὶν ὕπερθεν.
ιν Αὐτὸς δ' ὥς θ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι.
οο Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής,
οβ Ὦ φίλε ὑψιγόρη, μένος ἄσχετε, μή τι τοι ἄλλο
οβ Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω, ἔργον τε, ἔπος τε.
ια Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδῦντα
ια Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὔχε τόωντο ἕκαστος.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος ἑτέρου παραλύτου,

οτ Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας.
ιτ Αὐτὰρ ὁ, τῶν ἄλλων ἀπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
οϛ Πάπτηνεν δ' ἄρ ἔπειτα κατὰ στίχας. αὐτίκα δ' ἔγνω
οφ Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δ' ἐν φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ιν Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα πολλῶν ἦν ὁρμηθῆναι,
οθ Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
ολ Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνον ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι.
οχ Καί μιν λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
οβ Δάκρυ' ἀναπρήσας, οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα,

Εἰ μὲν

In humeris autem uim & in genibus posuit
Qualis antea erat in flexis membris, (super.
Fœmoribusq;,tibiisq;,&ambabus manibus de
Ipse aût ut accipiter pnix impulsus est uolare.
Hunc affatus rursus à deo uocatus deiformis,
O amice celsiuoce, robore intolerande, ne-
quid tibi aliud
In pectoribus malû curæ sit,opusq; uerbumq;.
Sic tûc quidem totû diem ad solê occidêtem
Manus leuantes,ualde precabant̃ unusquisq;.

De alio in porticu Solomonis paralytico.

Sol quidem deinde nuper accedebat arua.
Veꝝ hic alioꝝ uersabat̃ per ordines uirorum
Circumspexit autem deinde per otdines, sta-
tim autem cognouit (habentê.
Senio domitû,magnû aût in mêtibus luctum
Non enim amplius firma membra pedum
erant incedere, (tollere.
Neq; aliquod mouere membroꝝ erat, neq; at
Cognouit aût statim illû postq̃ uidit oculis.
Atq; ipsum supplicâs,uerba alata effatus est
Lachrymas accendens,miseratio autem cœ-
pit populum omnem,

Si

ιλ Εἰ μὲν δὴ θεός ἐστι, θεοῖό τ' ἔκλυες αὐδῆς,
ιχ Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον.
ι+ Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος, πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
ι+ Ὤμων ἀμφοτέρων γε ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
ος Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.
οο Αὖθις δ' αἴκ' ἐθέλῃς ἰῆσαι, οὐδέ τις ἄλλος.
ιν Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη.
ογ Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὖθις πάντα τελευτᾷ.
οο Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
ολ Ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
ιτ Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δ' ἔεργον.
ιυ Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ιρ Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκε.
ις Βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λὶς ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
ιζ Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπει
οτ Ὑψόσ' ἀνίσχεν λέκτρα. εὐχόμενος δ' ἔπος ηὔδα. (τα
ιω Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
ιη Καί ῥ' ἤιεν προτὶ ἄστυ ἀελπόντων σόον εἶν.
οφ Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
οο Ὦ φίλοι, οὐ μέν πω πάθος τοιοῦτον ἐτύχθη,
ος Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

Siquidem deus es, deiq; audiuisti uocem,
Insuper mei infelicis adhuc cogitãt miserere.
Non enim ulterius firma membra, amice, pedes, neque manus
Humeris utrisque quidem proruunt leues.
Vnde qdẽ nũc huc uenio calamitates patiẽs.
Tu autẽ si uolueris medeberis, neq; quis alius.
Vtinã sic pubescerẽ, uis aũt mihi firma esset.
Sic igit̃ deide precatus est, & ipse oĩa pficiebat
Hunc autem quidem alloquutus est à deo uocatus deiformis,
Hæc tibi ò infœlix perficiamque & faciam.
Statim deĩde simul uerbũ erat, pfectũq; opus.
Membra autem posuit leuia pedes & manus desuper,
Vimque in humeris & in genibus posuit,
Impulsus est autem ire sicut leo in montibus altus robori confisus (deinde
Gaudẽs celeres aũt pedes ferebant. statim aũt
In altũ extulit lectos, precans aũt uerbũ dixit
Obstupuere aũt & alii, inter se aũt aspexerunt.
Atq; duxerũt ad urbẽ sperãtes incolumẽ esse.
Sic aũt quis inquit aspiciẽs in propinquũ aliũ,
O amici, non equidem antea tale effectum est
Sed nondum ego talem uidi oculis.

οκ Ἠδη μὲν πολέων ἐσθλὴν βουλήν τε, νόον τε.

οπ Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο

ογ Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.

Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἑκατοντάρχου.

ιο Αὐτὰρ ἐπεί κε φάνη καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

ιυ Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκε,

ομ Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἀφίκετο νηῦς εὐεργὴς

ον Σπερχομένη, τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ᾽ ἐρετάων.

ια Ἐνδ᾽ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον. ἀμφὶ δὲ κῦμα

ια Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ᾽ ἴαχε, νηὸς ἰούσης.

ια Ἡ δ᾽ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

ον Ἡ δὲ, μάλ᾽ ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον, οὐδέ κεν ἴρηξ

ον Κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν.

ον Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα, θαλάσσης κύματ᾽ ἔταμνεν,

ον Ἄνδρα φέρουσα θεῷ ἐναλίγκια μήδε᾽ ἔχοντα.

οε Ἔνθ᾽ ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε,

ιω Βῆ ῥ᾽ ἄν᾽ ὁδὸν μεμαώς, τὸν δὲ φάσατο προσιόντα

ιε Πληθὺς, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,

ιι Χωλοί τε, ῥυσοί τε, παραβλῶπές τ᾽ ὀφθαλμῶν.

ολ Νύμφαι τ᾽, ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες.

Πολλοὶ

Iam quidē urbium edoctus sum consiliumq̧,
mentemque. (netur.
Nō eñ aliquo pacto mortalis uir hæc machi-
Perficiens magnum opus, quod nunquā spe-
rabat animo.

De filia Centurionis.

Veꝛ͡ postq̄ apparuit pulchra roseis digitis
Sūmū in littore maris cani currebat, (aurora
Tunc aūt celeriter excessit nauis bñ cōstructa
Festinās, talibus eñ urgebat̃ manib⁹ remigū,
Atq̧ uentus impleuit medium uelum, circum
autem undam
Carina nigram ualde strepebat, naue eunte.
Hæc uero currebat per fluctū conficiens uiam.
Eaq̧ lōge secure currebat firme, neq̧ uero ac-
Circ⁹ secut⁹ fuisset leuissim⁹ uolucrū, (cipiter
Sic illa celeriter currens, maris uias secabat,
Virum ferens deo similia consilia habentem
Vnde è mari ꝑfectus uiolaceo in continentē,
Venit utiq̧ per uiam meditatus, hunc autem
animaduertit accedentem
Multitudo, quotq̧ folia & flores fiunt uere
Claudiq̧ rugosiq̧ strabique oculis,
Sponsæq̧, pueriq̧, multaq̧ tolerantes senes,

Multi

οτ Πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο.

ιθ Ενθ' ἅμα οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ιλ Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀν-
δρῶν.

ιγ Οφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο εἰδυίῃσι πραπίδεσι,

ιρ Τόφρα δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι.

ολ Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι
λαῶν

ισ Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγει-
(νήν.

ια Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

ισ Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι

οε Παρθένος αἰδοίη, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,

ιν Ην περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μή-
τηρ.

ιν Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν.

ομ Η μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε, τί ρι τόδε μυθολο-
γεύω.

ιν Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίνεται οἷς ἐν μεγάροισι

οο Ἀργαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἔμοι-
γε

οο Ενθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι.

οη Ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.

ολ Ἀλλ' ἄγε δεῦρο ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς.

οο Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,

Ωσ

Multi aũt hoſpites miſera experti huc uenere.
Vbi ſimul luctusq; & precatio exiſtebat uirorũ
Verum is pedeſtris exiſtens, uerſabatur per or
dines uirorum.
Dum hic hæc laborabat ſcientibus mẽtibus,
Tunc ſane ipſum ſocius uir uidit oculis.
Venit autem ire nuncians per domos paſto-
ri populorum (tionem moleſtam
Lachrymas calidas fundens, dixit aũt nuncia
Atq; ipſum allocutus uerba alata loquebatur.
Audies nunciationẽ, quæ nõ debuit fieri (bẽs.
Virgo ueneranda à gratiis pulchritudinẽ ha
Quam ſupra modum animo amauit pater &
ueneranda mater. (filia nouit
Nimium eñ prudẽsq;, & bene mentibus con-
Quæ me amabatque educabatque, quid tibi
hoc loquor,
Morbo ab difficili occidit ſuis in domibus
Pernitioſa morte, ut non moriatur quiſquis
mihi quidem
Hic habitans amicus fuerit, & amica fecerit,
Hæc tibi quãuis dolẽs ueritatem enumeraui.
Sed age huc rex, ut uerbũ & ſermõnẽ audias.
Hũc uero rurſus allocutus eſt à deo auditus
deiformis. F Quod

ο ψ Ὣς οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύεις,

ο β Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

ο β Οὔτοι ἐπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος.

ο π Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων,

ι σ Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην

ι σ Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκά-
νει.

ο ζ Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.

ι τ Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἐπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη.

ι ε Βῆ δ' ἴμεναι προτέρω, ἑτέρην δὲ λάζετο πέ-
τρον,

ο μ Ὃς οἱ κύδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε.

ο λ Ἄλλους θ', οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν.

ι ρ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,

ο κ Καρπαλίμως δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.

ο κ Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ
ἔνθα.

ο ο Ἑζέσθην δ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

ο ο Αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

ο ο Καδδραθέτην οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα.

ι χ Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος. ἀμφὶ δὲ
λαοὶ

ι χ Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

ι χ Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματα ἠδ' ἐνυοὶ ὀδύροντο.

Μήτηρ

Quod non est hoc uerbum uerum ut dicis,
Sed eamus ne diutius moram trahamus uiæ.
Nō quidē deīde inanis uia erit, neq; impfecta.
Confide, ne tibi hæc in mētib9 tuis curæ sint;
Vtinā eū ipsā à morte obstrepētis sic possem
Seorsum abscondere, cum ipsam mors grauis
aggreditur.
Sed age ego ipse experiar, atque uideam,
Sic fatus, alios quidem dissipabat alio alium
Impulsus est autem ire longius, à terra autem
cepit Petrum, (musq;
Qui ei gloriosissimus sociorum erat honoratissi
Aliosq;, q ei sapiētissimi & amicissimi erant,
Verum postq̄ uenit domos bene habitatas,
Cōfestim super pauimētū uenit domū intra,
Ibi uero sedes circa parietem admoti erant
hinc & inde.
Sederunt enim postea in toris sedibusque,
Statim aūt ingrediebant̄, & in sellis sedebant
Et obdormiuerūt nō multū ad tēpus, sed parum
Luxit autem miserabiliter pater carus, circum
autem populi
Gemituque tenebantur & luctu per urbem,
Filiæ autem in domo & generi ingemiscebāt,

οθ Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
οο Θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν, ὁπλοτάτην τέκε παίδων.
οα Ἡδέ, μέγα ἰάχουσα, ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
οδ Οἴκου ὀλοφυρομένη. πολλαὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον (λαιαί.
ομ Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ πα-
οο Τὴν γὰρ ἐνὶ μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
οο Χερσίν τ' ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο
ιν Ἀχνύμεναι, μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
οδ Τόνδ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη.
οο Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
ιω Ἀδείλ', ἤδη πολλάκις ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
ιω Μηκέτι τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι θυμῷ
οη Τάρβει, θεῶν κλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ολ Ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
οδ Εὗδε τ' ἀνακλιθεῖσα, λῦθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
οδ Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν.
ιβ Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
ορ Αὐτὰρ ὅ, τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ορ Ἀλλὰ τοκῆε δύω προτέρω ἄγε. ἐγγύθι δὲ στάς,
ιγ Χεῖρ' ἕλε δεξιτερήν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ορστο,

Mater uero rursus ex alia parte gemebat la-
chrymans (liorum,
Filiam fortem, quam ualidissimam peperit fi-
Ea uero magnope clamãs subiit & cepit genua
Miserabiliter lamentata, circum autem ser-
uæ eiulabant (ac uetulæ
Omnes, quæcunq; in domibus erant iuuenes,
Hãc eñi in domo ancillæ & ueneranda mater
Manibusq; attrectabant, & oculis aspiciebant
Dolẽtes, cũ ipsis aũt pr ibat lachrymas libãs.
Huic autẽ mœror circũfusus est animiuorus,
neq; uero amplius sustinuit. (formis
Hunc uero rursus affatus est à deo auditus dei
Ah miser, q ppe iã multa mala tulisti tuo in aĩo
Nõ ulterius tibi mors curæ sit mentibus, neq;
Time, audens eñi uir in oĩbus melior (q cq̃ aĩo
Operibus existit, si & aliũde alicunde ueniat.
Dormiebat recubans, soluta autem sunt ei
membra omnia
Iucunde nimiũ dormiẽs in somniariis portis.
Hi uero quãuis dolẽtes ad id iucũde arriserũt.
Veræ hic hoꝝ qdẽ postea uitauit multã turbã,
Sed parẽtes duos lõgius duxit, ꝑpe aũt stans,
Manum cepit dextrã, & ad ipsam uerbũ dixit

ισ Ὄρσεο, μηδ' ἔτι κεῖσο, σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω.
οχ Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
οψ Ἔζετο δ' ὀρθωθεῖσ', ὁ δ' ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
ολ Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
οζ Καί τε δότ' ἀμφίπολοι κούρῃ βρῶσίν τε πόσιν τε.
ιϐ Ἐκ δ' ἐγέλασε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
ιδ Ὣς εἰπών, τῶν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
ιβ Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω.
οκ Κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
ικ Λισσόμενοι, χρειὼ γὰρ ἱκάνετον, αὐτὰρ ὁ, πάντων
ιο Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
οκ Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν,
οκ Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
οθ Τόφρα δ' οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδον ἦεν.

Περὶ τοῦ χωλοῦ τοῦ τὴν ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα.

ιρ Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
ισ Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
ολ Κλαῖε δέ κεν λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων.
ισ Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθείς,

Κεῖτο,

Excitare, neq; ulterius iace, cultus autem tuũ
animum subeat.
Sic utiq; locut⁹ est, huic aũt inalatũ extitit uer
Sedit aũt erecta, hic aũt iussit lõge clamãs, (bũ
Desinite à luctu, gemituque lachrymoso,
Atq; date ò serui puellæ cibumque potumq;,
Atrisit aũt paterq; carus, & ueneranda mater.
Sic fatus eos quidẽ liquit ibi, iuit aũt ad alios.
Multitudinem autẽ nequaquam ego dicam,
neq; nominauero. (tes,
Lugebãt aũt stridule uiridẽ lachrymã funden
Rogantes, ad indigentiam enim aduenerãt,
uerum hic omnes. (li.
Manũ suã supra tenebat, cõfisi fuere aũt popu
Viri autem confestim effecti sunt iuniores, q̃
antea erant,
Et longe pulchriores, & maiores aspectu,
A deo autem ei ualde uti deo firmum erat.

*De claudo qui & siccam ha-
bebat manum.*

Sero autem ipsum socius uir uidit oculis.
Claudicans, subter autẽ tibiæ fluebant raræ,
Lugebat aũt sonore uiridẽ lachrymã libant.
Ipse aũt in pulueribꝰ magnus magnopere ex-
tensus F 4 Ia

ιο Κεῖτο, φίλῃ δὲ χειρὶ κόμην ἤχνε δαΐζων.

ικ Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαί-
τας.

ιυ Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν.

οκ Αὐτὰρ ὅ, τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν, εἰλίσσετο γού-
νων.

οχ Καί μιν λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

οε Κλῦθι ἄναξ ὅς τις ἐσσὶ, πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω.

ιω Οὔτε γὰρ ἔασ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτή-
μων,

ιω Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφυλήσεαι ἀνδρός,

ιψ Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' ἄλ-
λον

οξ Ἤπου ὧδ' ἄνακτα κιχήσομαι ὁππόσ' ἐπέλθω.

οξ Οὐδ' ἔικεν πατέρος καὶ μητέρος αὖλις ἵκωμαι

οξ Οἶκεν, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.

οδ Τοὔνεκα νῦν τά σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα.

οο Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω

οη Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, τῶν δ', οὔ τινα οἶδα

οη Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.

οη Ἦμαι δ' ἐν μεγάροισιν, ὀϊζυραὶ δέ μοι αἰεὶ

ολ Φθίνουσιν νύκτές τε καὶ ἤματα δακρυχέοντα.

οθ Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι, καὶ ἄλγεσι, πολλὰ γὰρ
ἔτλην.

Βούλομ'

Iacebat, cara autem manu comam deturpa-
bat concidens
Multos auté à capite radicitus traxit crines,
Ipsius auté ante pedes cecidit in pulueribus.
Verum hic altera ipsum capiens aduolueba-
tur genibus,
Atq; ipsum precãs, uerba alata alloquebatur,
Audi rex q(qs es desideratissimũ aũt te adeo,
Neque enim es insipiens ,,neq; inconsultus,
neq; peccator,
Sed longe diligenter supplici parces uiro
Ac mihi da manum, lugeo, non enim ulteri-
us alium
Mitem adeo regem offendam quo iuero,
Neque si patris aut matris rursus accedã(ipsi.
Domũ, ubi primũ genitus sum, & me aluerũt
Qua,ppter nunc tua genua accedo si uolueris.
Et enim ego hospes miser huc uenio
Longe ex aliena terra, quare neminem noui
Hominum, qui hanc urbem & terrã habitant,
Sedeo aũt in domib9, dolores aũt me semper
Enecant noctesq; & dies lachrymantem.
Nũc autem teneor detrimento & doloribus,
multa enim tuli.

ομ Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσ-
ομ Ἠ δηθὰ στρεύγεσθ' ἐν ἀρημένος αἰνῇ. (σαι.
οε Ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ιψ Κλῦθι ἄναξ ἀγαθός μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
οθ Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
οθ Ἤ ὅ, τι ποσσίν τε ῥέξει, καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
ιε Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἔκλυε μέγας θεὸς εὐξαμέ-
νοιο.
οε Ἄλθετο χεὶρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
οψ Γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταί-
νοντο.
ιο Ὣς δ' ἄρ' ὅ κεν λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
ιο Ὣς ὅτε τίς στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
ιφ Ἥξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθ.

Περὶ τοῦ τυφλοῦ.

ιφ Ἀλλὸς δ' αὖτις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλημένος ἐλ
ιρ Ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων. (θὼν
ιυ Κὰδ δέ οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ'
ἔτλη.
ικ Ὃς τόσσον κύλικας χ', ὅσσον ἄλλοι πεντήκοντα
ικ Νειόθεν ἐκ κραδίης, φοβέοντο δέ οἱ φρένες
ἐντός.
οε Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
ιχ Λισσόμενος, χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

Καὶ

Volo semel ad undam hians aĩm deperdere,
Quàm diutius deficere dolore sublatusgraui,
Sed miserere rex, supplex autem tibi dico esse,
Audi rex, bonus mihi auxiliator ueni pedũ.
Non enim maior gloria uiri fuerit,
Quàm, quã pedibusq; fecerit & manibus suis.
Sic fatus est, hunc autem audiuit magnus de-
us rogantem (graues
Curata est manus, dolores aũt mitigati sunt
Genua autem roborata sunt, pedes autem citi
mouebantur,
Sic autẽ ille celeres pedes & manus mouebat,
Vt cum quis stans equus recedẽs à præsepio,
Ruit per campũ pedibus pernicibus uolare.

De Cæco.

Aliusuero rursus inops uir excæcat9 p̃fect9
Stabat, magnũ luctum in pectoribus augens,
Atq; ex oculis ei fusa est nebula, neque rursus
sustinuit.
Qui tñ clamabat quantum alii quinquaginta
Intrinsecus è corde, contremiscebant autem
ei mentes intus.
Ambabus autem manib9 eruens cepit genua,
Precatus, necessitas .n. aduenerat nõ amplius
ferenda. Atq;

ο γ Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ο δ Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
ι γ Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμοῖο, μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει.
ο κ Ὦ ἄνα, οὐ γὰρ ἴσημι ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
ὁ κ Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
ο λ Οὐθ' ὁπόταν στείχῃσι περὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ο λ Οὐθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται.
ι ρ Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
ι ρ Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν.
ο τ Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν.
ι ψ Οὔτέ μοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσε.
ο ι Αὐτὸς δ' αὖ κ' ἐθέλῃς ἴησαι, οὐδέ τις ἄλλος.
ο δ Εἰδέ κε νοσήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
ι ε Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψιρεφὲς μέγα
δῶμα.
ο ι Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
ο ι Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
ο ι Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίῃ, ἀπάνευθε τοκήων.
ο ε Ἀλλ' ὦ ἄναξ, ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας,
ο η Ἐς πρῶτον ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὔ τινα οἶδα
ο η Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
η Σούς τε πόδας, σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογή-(σας,
ο η Ὥς κέ με τὴν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσεο πάτρης,
η η Καί περ πολλὰ παθόντα, ἰδόντα με καὶ λίποι αἰών.

Τούνεκα

Atq; lugens uerba alata allocutus est,
Si quidem deus es, deique audiuisti uocem,
Audi nūc & me, maxime enim dolor accedit,
O rex, nō enī scio ubi tenebræ, neq; ubi aurora,
Neq; ubi sol illustrans homines it sub terram,
Neque cum uenit ad cœlum sydereum,
Neque quādo retro ad terrā à cœlo uertatur,
Facito autē serenitatē, da uero oculis aspicere
Solemque indefessum, lunamque plenam.
Terrā deueni, sed semper habens erro dolorē.
Neq; mihi acutissime capitis uident oculi.
Ipse aūt si uolueris mederi, nec quisq̄ alius.
Si autem redibo & aspiciam oculis
Patriam meam, uxoremque, & excelsam ualde domum,
Quando nil dulcius sua patria, atq; parētibus
Fit, si quidem quis longe pinguem domum
Terra in aliena habitet seorsum à parentibus.
Sed o rex miserere, te enim mala multa passus
Ad primum ueni, aliorum autem neminē noui
Hominum, qui hanc urbē & terram habent.
Tuosq; pedes, tuaq; genua aduenio, multa la-
Ut & me miserū in meā īmittas patriā, (borās
Quāuis multa pasū, uidētē me & liquat æuū.

οδ Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλη-
ιω Αὐτόν με ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο. (σθα
ιυ Ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
οο Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς,
οζ Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ,
ον Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων,
οξ Οὐδέ τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες,
ου Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι πινυτὰς φρένας ἥκεις,
οζ Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίαν.
ια Θάρσει, ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
ιζ Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω.
οκ Γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
οκ Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλησθα καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
οζ Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οδ Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ον Τῷ, σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
ον Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
ιω Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι·
οο Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
οδ Ὀψέαι ἤν ἐθέλησθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ
οψ Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τάτ' ἔλδεαι ἤματα πάντα.

Ἀγχεο,

Quapropter tua genua aduenio, si uolueris
Ipsum me uiuere, & uidere lucem solis.
Sic fatus est, huius autem animum in pectoribus commouit (deiformis,
Hũc autem rursus allocutus est à deo auditus
O amice, quoniã tot dixisti, quot prudẽs uir,
Quoniam facundusq; es & solers, & prudens,
Neq; aliquod adhuc præter decorum uerbũ illucrosum dixisti (uenis,
Cognosco aũt & ipse, quod prudens mẽtibus
Cõfide, neq; nimis qd in mẽtibus time nimiũ
Cõfide. mihi aũt hæc curæ erũt, ut perficiam.
Iam enĩ mihi animus impellitur, ut adiuuem,
Cognoueris autem qualis mea uis, & manus sequebantur
Sed si iam uis, & uere prædicas,
Spes tibi deinceps amicosq; uidere, & accedere
Domũ bene structã, & suam in patriam terrã.
Quare te nec possum relinquere infelicem existentem,
Quoniam facundusq; es, & solers, & prudens.
Spera igit͛ postea malorũ effugium futurum
Ex me, ut aliquis te occurrens beet.
Videbis si uolueris & si tibi hæc curæ fuerint
Oculis tuis quæq; desyderas omnes dies.

ιω Ἄνσχεο, μηδ᾽ ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
ομ Ἡ μάν σ᾽ ἐνδυκέως ἀποπέμπομαι, ὄφ᾽ ἂν ἵκηαι
οη Χαίρων καρπαλίμως, εἴ τοι μάλα τηλόθεν ἐστὶ,
οκ Πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστί.
ιι Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων.
ιι Αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.
ιϛ Αὐτίκα δ᾽ ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεθ᾽ ὁμίχλην.
ιε Ἀχλὺν δ᾽ αὖ τοι ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἕλεν, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ιυ Θεσπεσίην, ὅδ᾽ ἔπειτα μέγ᾽ ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσι
ιυ Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα
ιρ Πάντοσε παπταίνων, ὥστ᾽ αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
ιρ Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν.
οο Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
ολ Νῦν δ᾽ ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ᾽ ὀνομήνῃς,
ον Μὴ δέ τῳ ἐκ φάσθαι, μήτ᾽ ἀνδρῶν, μή τε γυναικῶν.
ολ Ἤτοι ὁ μὲν, χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
οδ Καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα, πολλὰ δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ
ολ Δάκρυα θερμὰ χέοντ᾽, ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.

Θάμ-

Tolera, neq; ineuitabile lugeas tuo in animo
Quippe te diligenter remittam, ut eas
Gaudens confeſtim, & ſi longe procul es
A patria tua, & domo, & ſicubi tibi caꝑ fuerit,
Ne mihi confundas aĩm lugens, & mœſtus.
Statim poſtea ſimul uerbũ fuit, ꝑfectũq; opus.
Statim uero aërem quidem diſsipauit, & expulit nubem.
Nebulã aũt ab oculis rurſus tulit q̃ prius inerat
Diuinam, hic uero poſtea magnopere inſpexit oculis
Terram infinitã, montiumq; excelſa capita
Vndiq; reſpiciens, ut aquila, quã quidem aiũt
Acutiſsime aſpicere cœleſtium uolucrum.
Hunc uero rurſus allocutus eſt à deo auditus deiformis.
Nunc aũt abi ad domũ, & contine, neq; nomines,
Neq; cuipiam edixeris, neque uirorum neque mulierum.
Quippe hic quidem gaudẽs acceſsit ad patriã terram,
Et oſculabatur attingens ſuam patriam, multæ autem ab ipſo
Lachrymæ calidæ fundebanť, quoniã cupide uidit terram.

ι γ Θάμβησαν δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰδόν-
ι α Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο (τες.
ο ε Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ, ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.

Περὶ τοῦ δαιμονῶντος. (θὼν,

ο φ Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλ
ο ο Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο κρατερ' ἄλγεα πάσχων.
ι ο Φοίτα δὲ μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκα-
νε. (τὸς,
ι ύ Στάσ δ' ὅτε μὲν παρὰ τάφον ὀρυκτὴν, τεῖχος ἐκ
ι υ Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐειδόμενων μακρὸν ἀΰ-
τει.
ι ζ Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο
ι ξ Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
ο ε Δηρὸν τηκόμενος, στυγρὸς δέ οἱ ἔχραε λοίμων.
ι ο Ἀφοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
ι υ Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥστι σέλας ἐξεφάανθεν.
ι ψ Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.
ι ϖ Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καδδέ οἱ ἱδρὼς
ι ϖ Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ τι εἶ-
χεν
ι σ Ἀμπνεῦσαι, πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
ι τ Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα
γυῖα.
ι χ Ἧκε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.

Καδδ'

Obstupuerũt aũt oẽs iter se mutuo aspiciẽtes.
Alii uero toto die cantu deum placabant
In magno adyto, medebãturq;, glorificabãtq;

De Dæmoniaco.

Sed alius q̃s mẽdicus uir errabũdus pfectus,
Vinculo in difficili deuinctus erat acres dolo-
Veniebat autem longum ince (res patiens
dens, uox autẽ eius cœlo ibat.
Stans aũt interdũ quidẽ apud foueã effossam
Interdum uero in littoribus (murum extra,
perstrepentibus longum clamabat.
Vel hic per cãpũ carentẽ frugib9 solus errabat
Suum animũ deuorans, uiam hoĩm fugiens,
Diu colliquat9, odiosus aũt ei irruerat dæmõ.
Spumatio aũt circa os fiebat, oculi autem ei
Graue sub superciliis uelut lumen apparuere.
Iubæ autem fluebant cum spiritu uenti.
Sp aũt difficili tenebat anhelitu, & ipse sudor
Vndique è membris multus fluebat, neq; ullo
modo habebat
Respirare, ubiq; aũt malũ malo innixũ erat.
Hunc calamitas mentes cœpit, soluta autem
sunt splendida membra,
Cecidit aũt retro, animum autem expirauit.

δσ Καλλ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι καμὼν, σὺν δ' ἄλλασ' ὀδόντας
οσ Λακτίζων ποσὶ γαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οσ Χεῖρας ἀνασχόμενοι, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
οξ Αγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
οζ Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
οσ Αλλὰ καὶ ὧς, δρηστῆρες ἄγον στάζοντες ἀνάγκῃ
οσ Δειδιότα, σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεασι.
οσ Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε θεὸς, καί μιν προσέειπε,
ιφ Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, ὅ μεν ἔτλης ἀντίον ἐλθεῖν.
ιζ Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
ιν Δαιμόνιε, σχέτλιον ἐλθέ, τίη δειδίασεαι οὕτω,
ιζ Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
θσ Ανδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει,
θκ Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα;
ιρ Ως δὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἰ καί μεν ἄντα
ιρ Στῆς, ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ιρ Ες πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
οζ Πέμπω δ' ὅππῃ σε κραδίη, θυμός τε κελεύει.
οκ Ως ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες,
οκ Ηομεν ὡς ἐκέλευσας ἀνὰ πληθύν κε συῶν γε.
ιτ Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον

Ρηΐδι-

Decidit autem in pulueribus fessus, commu-
tauit autem dentes
Calcitrãs pedibus terrã, ueꝝ proci uenerandi
Manus tollentes, magnope p̃cabanť singuli.
Prope autem suesq; & uiri uenere subulci,
Clãgor aũt ingẽs cõmotus est suũ stabulãtiũ,
Sed & sic, Actores ducebãt seruãtes necessitate
Timentẽ, carnes aũt circumtremebãt mẽbris:
Hunc uidens miseratus est deus, atque ipsum
est alloquutus, (rec
Quis unde es uiroꝝ ? q me ausus es corã ueni-
Infelicium aũt filii meo robori occurrunt.
O infelix prope accede, quid times adeo ?
O infelix, occidet te tuus robur, neq; misereris
Viꝝ senẽ dolore excreatũ, quæ ipsũ accedit,
Et ualde uexatũ, & in mentib9 luctũ habentẽ.
Vt sane & tuũ ego soluam robur, si & me cõtra
Steteris, sed te ego recedentem iubeo
In multitudinẽ ire, neque è regione stes mei.
Mitto autem ubi te cor, animusq; iubet.
Sic utiq; fatus est, hi aũt loquebanť uocantes,
Eamus ut iussisti per multitudinem suum
Statim deinde simul uerbum erat, perfectũq;
fuerat opus

ιι Ῥηϊδίως, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
ου Ἐσθοντες βάλανον μυοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
ον Πίνοντες, τά θ' ὕεσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν,
ομ Κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀπαίνυτο νόστον.
ιφ Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αὐτὰ ῥέεθρα.
ιφ Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περιμεγάλ' ἴαχον, οἱ δ' ἀλαλητῷ
ιφ Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλισσόμενοι περὶ δίνας.
οκ Καί ῥ' ἀπὸ πετράων αἰγιαλοῖσι χερμαδίοισι
οκ Βάλλον, ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος συβότῃσιν ὀρώρει,
οη Χοίρων τ' ὀλλυμένων, ἀγελῶν τε σκιδνομενάων.
οζ Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προχούας.
οκ Ὡς οἱ τὰς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος εἴσω.
οε Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόνγε θεὸς κακότητος ἔλυσεν.
ορ Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
οο Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
οο Χαῖρέ μοι ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
οο Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
οο Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
οο Ἀνέρες, οὓς ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
ιρ Καί ῥ' ἦσαν προτὶ ἄστυ ἀέλποντες σόον εἶναι.
ιω Θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ἐς ἀλλήλους δ' ἰδόντο.

Οἱ δ'

Facile,multi autem ſues uirentes adipe,
Edentes glandem ualenté, & nigram aquam
Bibentes, quæq; ſuibus nutriunt germinanté
pinguedinem,
Vndis inferebanť, deus aũt abſtulit reditum.
Irruerunt autem magno ſtrepitu, efferbuerũt
autem celſa fluenta. (fremitu
Ripæ aũt circum magnum ſonarunt, hi auté
Natabant,hinc & inde uoluti per uortigines.
Atq; à ſaxis uiri pondere manũ cõplentibus
Feriebant,ſtatim autem malus ſtrepitus ſubulcis commotus eſt,
Porcisq; pereuntibus,gregibuſque diſsipatis.
Deterriti aũt ſunt aliò alii ad littora éminétia.
Sic hi hos perdebãt portum profundũ intra.
Gratum autem hunc deus à calamitate ſoluit.
Sed cũ iã reſpirauit & in menté aĩus collectus
Et ipſum allocut9,uerba alata effatus eſt. (eſt,
Salue mihi q; me ſcdaſti ab errore & moleſtia
Errore aũt nõ é deteri9aliud mortalib9(graui
Sed grã pernitioſi uétris malos dolores habét
Viri,quos uenerit error,& calamitas & dolor.
Atq; duxerũt in urbé inſperantes ſaluum eſſe,
Obſtupuere autem omnes, inter ſe autem mutuo aſpexere.

ον Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες.
οφ Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
οφ Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν,
οκ Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσεν.
οσ Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγορεύων
ιβ Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν ἄλλο πρὸς ἄλλον.
ιε Καί τε χαλιφονέοντα, σαοφροσύνης ἐπέβησεν.
οψ Ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεὸς κακότητος ἔλυσεν.
οπ Οὕτως ἀπάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
ιθ Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
ιε Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Περὶ τῆς αἱμοῤῥοούσης.

οο Ἔσκε δὲ πατρὸς ἑοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
οο Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
οβ Κέρδεά θ' οἷ' οὔπω τίν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν.
οβ Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν.
ολ Ἤ τις τοι νύκτας τε καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
ιν Θυμὸν ἀποπνείουσ', ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
ιφ Κεῖτο ταθεῖσ', ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
ον Ἠρώτα δ' ἤπειτα τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
ιζ Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον ἐγγὺς ἐόντα,
οβ Καρπαλίμως δ' ἤπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.

Hi uero muti effecti sunt in domo uiq; uidétes
Sic aũt qs dicebat respiciẽs in ꝓpinquũ aliũ.
O quã hic omnibus amicus & honoratus est,
Qui hunc insalientem errare cessauit,
Qui offensoré uerba fundenté tenuit loquens:
Hunc insanũ, constructũ malũ aliud ad aliud
Atque ebrium, in modestiam induxit.
O quàm hunc uirum deus à calamitate soluit.
Sic omnibus deus gratiosa dat
Viris neq; forma, neq; mẽtib⁹, neq; locutiõe,
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

De *muliere sanguine fluente.*

Erat aũt patris sui mulier Phœnissa ĩ domo
Pulchraq;, magnaq;, & splédida opera sciens,
Lucraq; qualia nondum aliqua audimus neq; ueterum, (silia nouit,
Nimium em̃ prudensq;, & bene mentibus cõ-
Quæ noctesq;, & dies frequenter semper,
Animum expirans, ueluti uermis in terra
Iacebat extẽsa, sanguinem anté nigrum efflue bat, madefaciebat auté terram, " (ret,
Interrogabat aũt postea qs esset, & unde ueni
Sed cũ iã cognoscebat dei filiũ ꝓpe existenté,
Cõfestim uero postea post uestigia uenit dei.

ογ Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε,
ιγ Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμοῖο, μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει.
ιω Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
ιω Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω, καὶ κήδεα μυρία πέσσω.
ου Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος ὅ, ττι κεν εἴπω.
ιϖ Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, οὐδέ μοι αἷμα
ιφ Τέρσεται, ἀλλὰ μάλ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει.
οτ Πολλοῖσιν δ' ἄρ' ἔγωγε ὀδυσσαμένη τόδ' ἱκάνω
οτ Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα βωτιάνειραν.
ιζ Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
ιζ Εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ιξ Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα.
ιξ Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
ιλ Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδὲ τίθησι
ιδ Φάρμαχ' ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
ιδ Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθημένη ἡμετέροισιν,
οδ Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
ολ Παύομαι, αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
ιπ Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι.
οο Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, ἱκέτης δέ σοι εὔχομαι εἶναι.
οξ Ὡς σε ἄναξ ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
οζ Γούνων ἅψασθαι, χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.

Lacrymas aũt ciecit calidas,uerbũq; lugubre
Audi nũc & me,maxie.n.dolor accedit,(dixit
Nõdũ.n.occlusi sunt oculi in palpebris meis.
Sed semp lugeo, & dolores infinitos digero.
Perfice nũc & mihi miseræ uerbũ quod dixero
Vlcus .n.habeo hoc ualidũ,neq; mihi sanguis
Siccatur, sed longe celeriter distillans strepit.
Multis autem ego irata hoc uenio
Viris atq; mulieribus per terram uiros alenté,
Vt me debuisset die illo cum me primum ge-
nuit mater
In monté aut in fluctũ multi sonantis maris
Abire ferens mala uenti procella
Vbi me unda suffocauit ante has res fieri.
Vlcus autem medicus abstergit,atque ponit
Medicaméta, quæ cessent à nigris doloribus
Sæpe in domibus sedens nostris,
Interdum quidem luctu mentem delector, in
terdum uero rursus
Desino,cita autem satietas frigidi luctus.
Sed tu mihi Rex hoc ualidum ulcus medere
Fac qđ uis, supplex aũt tibi affirmo esse, (ter
Vt te rex admirorq; & obstupui,timeoq; graui
Genua attingere, difficilis aũt me luctus acce-
dit,

Ipsi

οξ Αὐτὸς δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίη, αὐτὸ τὸ χάρμα.
ιγ Χειρὶ δ' ἐνεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα.
ιϖ Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
ιπ Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυ-
μῷ.
ια Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε,
ιζ Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι, ἀλλὰ μάλ'
αἰνῶς
ικ Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
οΛ Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι ὡς σὺ ἐΐσκεις.
οκ Ἐν θυμῷ γρηῦ χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε.
οο Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
ιζ Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
οω Ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
ιϖ Ἡ δ' ἄρα ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, γήθησέν τε,
ιϖ Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένης κεν.
οζ Ἡ δ' ὅτε δὴ καὶ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε.
ϡχ Κέκλετο γ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶ
ιγ Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν (μα.
ικ Καὶ δή γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
ιχ Δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ, θρόνα ποικίλ' ἔπασ-
σεν.
ιχ Ἡ δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
ιχ Δεῦτε δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται.

Περὶ

Ipſi aũt nondũ uidebāt aduerſa, uerebatur eñi.
Manu aũt nectareã ueſtem quatiebat capiens,
Statim ſopiit dolores, ab ulcere autẽ moleſto
Sanguinem nigrum ſiccauit, robur autem ei
iniecit animo.
Verũ hic nouit ſuis in mẽtibus, loquutuſq; eſt.
Profecto & mihi hæc omnia curæ ſunt mulier
ſed ualde grauiter
Confide, neq; tibi ullo pacto mors iucunda ſit,
Sic nunc & ego intelligo mulier ut tu uideris.
In aĩo uetula gaude, & cõtine te, neq; plores
Sed in domum profecta, tui ipſius res fer,
Telamque columque, & ancillis manda,
Vt antea, diuitiæ autem & pax ſatis ſint.
Illa uero nouit ſuis in mentibus, gauiſaque eſt,
Quòd eam cito audiuit magnus deus orantẽ.
Hæc cũ iam patris inclyta domicilia aduenit,
Iuſsit ancillas bene comantes in domo.
Atq; in excelſum cubiculũ iuit diua mulierũ.
Atq; telam texebat in penetrali domus celſæ,
Tunicam purpuream, intus uero ſedes uarias
inſpergebat,
Atq; rurſus ancillis bene comantibus inquit,
Agite duæ me ſeqmini, uideã q̃ res factæ ſunt.

De

Περὶ τῆς Σαμαρείτιδος.

ιθ Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
ος Καὶ τότε δὴ στείχοντες ὁδὸν κατὰ παιπαλόεσσαν,
ος Ἄστεος ἐγγὺς ἦσαν, ἰδὲ κρήνην τ' ἀφίκοντο,
ος Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
οδ Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
ος Πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ.
οη Κούρῃ δὲ ξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ.
οη Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
οκ Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ ποτὶ ἄστυ φέρεσκεν·
ος Ἔνθα καθέζετ' ἰὼν, τὴν δ' ἐξερέεινεν ἕκαστα.
οω Μειλιχίοις δ' ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπε,
ο† Τίφθ' οὕτως ἀνδρὸς νοσφίζεαι, οὐ δὲ πρὸς αὐτὸν
ο† Ἐζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
οζ Καί δ' ἄλλην νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
οζ Ἥτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,
οζ Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ο† Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ο† Ἀνδρὸς ἀποσταίη, ὅς τοι κακὰ πόλλ' ἐμόγησε.
ο† Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
οω Ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτᾷ.
οζ Ὣς ἔφατ', αἰδεῖτο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι.

Ἀνδρί

De Samaritide.

Cum autem sol medium cœlum obierat,
Et tunc iam euntes uiam asperam,
Vrbé prope erant, ad fontemq; profecti sunt,
Structum pulchri fluũ, unde aquabant ciues,
Circum autem populorum quiue aquis alun
tur erat nemus
Vndiq; rotundũ, frigida aũt defluebat aqua.
Puellæ autem occurrit ante urbem aquanti,
Hæc quidẽ in fontẽ descenderat pulchrifluũ.
Artaciũ, inde enim aquã ad urbem ferebat.
Vbi cõsedit pfectus, hãc interrogauit omnia,
Blandis aũt uerbis attingens alloquutus est,
Quidnã adeo uiro separaris? neq; apud ipsum
Sedens uerbis interrogas atq; exquiris?
Atque aliam odi, quæ quidem talia agat,
Quæq; sine amicis patris & matris existẽtibus
Viris immisceat, priusq̃ aptas nuptias adeat
Nõ equidẽ alia hoc modo mulier toleráti aío
Viro recedat, qui mala multa laborauit,
Tibi autem semper cor solidius est lapide.
Hæc uero neq; negabat odiosas nuptias, neq;
perficit
Sic inquit, uerebatur enim uirescẽtes nuptias
edicere Viro

οζ Ἀνδρὶ φίλῳ, ὃ δέ, πάντα νόει, καὶ ἀμείβεο μύ-
θῳ,
οζ Ἄστυ τέ μοι δεῖξον, δὸς μοι θ' ὕδωρ κορέσασθαι.
οψ Ἠδ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.
οψ Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδε-
σκε.
οο Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείψατο μύθῳ
ορ Οὐδε ἐνὶ σκήψασκε καρήατι, ὥστε γάρ μιν,
οψ Ξεῖνε, ἐπεὶ θυμός μοι ἐνὶ στήθεσι τέθη-
πεν,
οψ Οὔτέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
οψ Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον, αἰδέομαι γάρ.
ορ Ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τάτ' ἄλλα περ ἔασ' ἀνοήμων.
ορ Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς, καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
ορ Ἄλλα παρεξείποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω.
ορ Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
ολ Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις.
οξ Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λα-
ῶν.
ογ Εἴμ' ἵνα θαρσύνω ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα.
ςε Ἔρχεο, ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν ἅπαντες
οβ Ξεῖν'. ἐπεὶ οὐκ ἀχάρειστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
οθ Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ.
οξ Ξεῖν', ἐπεὶ ἡμετέραν τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,

Οὔτ' οὖν

Viro amico, ille uero omnia intelligebat, & respondit uerbo
Vrbéq; mihi ostéde, da mihiq; aquá saturari.
Hæc aũt mutá diu sedit, stupor aũt ei cor iuasit
Aspectu autem interdum quidem illum in faciem aspiciebat. (dit uerbo
Hunc uero rursus allocuta est mulier, & respō-
In terra figés capite, reuerebat enim illum,
Hospes, quoniam animus mihi in pectoribus obstupuit, (interrogare,
Neque aliquod loqui possum uerbum, neq;
Neq; in facié aspicere côtra, pudore afficior.n.
Facile cognouisti, qm̃ neq; cætera es ignarus,
Hæc aũt quæ me interrogas, & rogas nequaq̃
Alia edicere falso, neq; decipiam. (ego
Horũ nullũ ego cælabo uerbũ, neq; occulta-
Omnem ueritatem dicam, ut me iubes. (bo,
Vrbem autem tibi ostendam, dicam autem tibi nomen populorum.
Eo ut adhorter socios, dicamq; singula.
Abi, parem enim te deo honorabunt omnes
Hospes, qm̃ nõ ingrata nobiscum hæc dicis,
Sed uis uirtuté tuá ostendere, quæ te sequitur
Hospes, qm̃ nostramq; urbé & terrá aduenis,

ο ξ Οὔτ' ἂν βρώσιος δυνήσεται, οὔτε ποτῆτος·
ι ι Ἔνθ' ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, καὶ πολυβοῦται,
ι ι Οἵ γέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι.
ο κ Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ο ζ Ὅς κέ σε ἔδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
ο η Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησας,
ι α Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
ο ζ Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας.
ο α Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ.
ο α Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες.
ο α Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ο θ Εἴπ' ὄνομ', ὅττι σε κεῖθι κάλουν μήτηρ τε πατήρ τε,
ο θ Ἄλλοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
ο τ Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
ο θ Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
ο θ Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ο θ Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
ο θ Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε.
ο ξ Εἰπὲ δέ μοι αἴ κεν πόθι γνῶ τοιοῦτον ἐόντα.
ο ξ Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,

Οὔτ'

Neq; igitur cibo indigebis, neque potione,
Vbi uiri habitant multa habentes pecora & multos boues,
Qui quidem te muneribus ut deũ honorabũt:
Ille autem rursus supra animum animo beatissimus supra cæteros
Qui te donis onerans domum duxerit.
Hospes, quippe hoc quidẽ faustũ nõ intellexi.
Sed age mihi hoc dic & uere enumera (lis es,
Hospes, qm̃ neq; malo, neq; insipiẽti uiro simi
Et mihi hoc edissere uerũ, ut bene nouerim.
Quis? unde is uirorũ, ubi tibi urbs, atq; patẽtes?
Ter beati quidẽ tibi pater & ueneranda mater.
Dic nomẽ, q̃d te illic uocabãt materq; paterq;,
Aliique in urbe, & qui circum habitabant,
Non enim è quercu es antiqua, neque è saxo.
Nullus enim omnino sine nomine est hoĩm,
Non malus, neq; etiam bonus, postquàm primum genitus fuerit
Sed oĩbus imponũt postq̃ pepererit parẽtes.
Dic uero mihi terramq; tuam, populumq; urbemq;,
Dic uero mihi sicubi nouerit talem existentẽ,
Nondum enim talem uidi mortalem oculis,

οθ Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόω-
σαν.
οθ Χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ,
οθ Μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλ-
λεις.
οο Τῶν κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοώμην
οο Αἰεὶ ἤματα πάντα, σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο κούρη.
οθ Ὦ ξεῖν', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων.
ιω Αἰδῶ τε φιλότητα ἐὴν μετόπισθεν φυλάσσω.
ιω Ὦ ξεῖν', ἦ ῥ' ἀγαθόν τε ἐναίσιμα] δῶρα διδοῦναι.
ογ Εἶμ' ἵνα θαρσύνω ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα.
ια Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ.
ομ Ἡ δ' ἔβα οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, αἶψα γὰρ ἦλ-
θεν.
οζ Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ἐπιβήομεν, ἣν πέρι πύργος
οζ Ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
οα Θάμβησεν κατὰ θυμὸν, ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
οθ Αὐτίκα καὶ πᾶσιν μυθήσατο ἀνθρώποισι,
οθ Δεῦτ' ἄγε σικήμων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
οθ Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
οθ Ὅς πέρ μοι βίον εἶπε, τε ἔργματα, καὶ νόον αὐτόν.
οθ Ὥς τέ που ἢ αὐτὸς πλεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας,
οι Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον κατα-
λέξω.

Ικρὸς

Neq; uirum, neq; mulierem, reuerentia me
habet inſpicientem.
Salue hoſpes, ut & olim exiſtẽs in patria terra
Memineris mei, quòd mihi primæ uitæ præ-
mia debes.
Ob quæ tibi & illic ut Deo uota facerem
Semper dies oẽs, tu eñ me uiolaſti puellam.
O hoſpes, egregie quippe te mortaliũ laudo
Pudorẽ & beneuolentiã tuã poſt ſeruo. (oim.
O hoſpes, pfecto bonũ eſt, & iuxta dona dare
Abeo ut confirmem ſocios, dicamq; ſingula,
Sic igit̃ locuta, abſceſsit, illum uero liquit ibi.
Hæc uero iuit non nimium in multum tem-
pus, ſtatim enim uenit.
Verum poſtq̃ urbem iniit, circa quam turris
Excelſa, pulcher aũt portus ex utraq; parte ur-
Obſtupuit aĩo, exiſtimauit eñ deũ eſſe, (bis
Statim & omnibus dixit hominibus,
Huc age ſic emorum ductores ac rectores
In concionẽ proficiſci, ũt hoſpitem audiatis,
Qui mihi uitã dixit & actiones, & mẽtẽ ipſam
Veluti certe aut ipſe pſens, aut ab alio audiẽs.
Quid primum, quid poſtea, quid poſtremũ
enumerabo.

ο δ Ἰητρὸς δὲ ἑκάστῳ ἐπιστάμενος πέρι πάντων
ο δ Ἀνθρώπων, ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
ο θ Ὁ ξεῖνος μάλ' ἔμοιγε δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι.
ο μ Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ, πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα
ο θ Ὅσ' ἔρξατ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσ' ἐμόγησα βίῳ κεν.
ο δ Ὅ,ττί μοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέ-
τυκται.
ο ρ Αὐτὴν δ' οὐ σάφα οἶδα πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
ο γ Νῦν δέ γε κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέ-
σθαι
ο β Ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξεύχεται εἶναι
ο β Γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
ο ξ Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται.
ο π Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ο π Ὢ αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
ο π Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἠδὲ γέροντα.
ο γ Ὥς τέ μοι ἀθάνατός γ' ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ο δ Ἄλλον δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊ-
σκεν.
ι ψ Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδὸν, οὐ γὰρ ἔγωγε
ι ψ Εὖ διαγινώσκω, δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ.
ο θ Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ο θ Καρπαλίμως δ' ἔπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ
ἕδραι

Ἀγο

Medicus autem unicuiq; gnarus de omnibus
Hominibus, quippe enim pœonis est prolis.
Hospes longe mihi uidetur prudens esse.
Vere; ego huic, oia secũdũ decorũ enumeraui,
Quæcũq; feci passaq; sum, & quot tolcraui uita
Quod mihi in domibus malumq; bonumq;
effectum est. (asserit esse.
Ipsum autem nõ manifeste noui unde genus
Nunc uero equidem melius est inuestigare, &
interrogare
Vnde hic uir, qua asserit esse
Ex terra, ubi aũt ei generatio & patriũ aruũ,
Non est hic uir humidus mortalis, neq; fuerit.
Nõ enim ullo modo mortalis uir hæc faceret
Sua ipsius mente, cum uero deus ipse accedẽs
Facile uolens poneret iuuenem atq; senem
Quare mihi immortalis quidẽ uidetur aspici
Alium autem se ipsum homini occultans asi
milabat
Sed uidete & uos assurrectim, non enim ego
Bene dignosco, uidetur autem mihi esse uir.
Sic locuta, compulit robur, & animũ cuiusq;.
Confestim autem repleta sunt mortalibus fo
raq; & tribunalia

ο θ Ἀγρομένων, πολλοὶ δ᾽ ἄρα θνήσκοντο ἰδόντες.
ο γ Χερσίν τ᾽ ἠσπάζοντο, καὶ ἐδριάασθαι ἄνωγον
ι ψ Βήλῳ ὑπὸ λιθέῳ, τοὶ δ᾽ ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
ι ψ Πάντες ἀΐξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος
ι π Ἀμφαγαπαζόμενοι ὡσεὶ θεοῦ υἱὸν ἐόντα.
ι θ Πλῆντο δ᾽ ἄρ᾽ αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν.

Περὶ τῶν ἐπλὰ ἄρτων.

ι ε Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων,
ι κ Βῆ ῥ᾽ ἂν ὁδὸν μεμαώς, τὸν δ᾽ ἐφάσκετο προσιόντα
ι λ Πληθύς, ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ,
ο λ Ὅσσαι ἀειστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες,
ο λ Νύμφαι τ᾽, ἠΐθεοί τε, πολύτληροί τε γέροντες,
ο λ Χωλοί τε, ῥυσοί τε, παραβλῶπές τ᾽ ὀφθαλμῶν.
ι β Ἀλλ᾽ οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
ι β Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
ι β Ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ι β Ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ι β Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ι δ Οὔτ᾽ ἄρ᾽ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ᾽ ἴα γῆρυς,
ι δ Ἀλλὰ γλῶσσ᾽ ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ᾽ ἔσαν ἄνδρες.
ι ρ Τῶν δ᾽ ἄλλων, τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ᾽ εἴπῃ;

Ὡσ

Collectoꝝ, multi aũt admirati ſunt uidentes,
Manibuſqꝫ complectebanť, & ſedere iubebât
Pauiméto in lapideo, hi aũt ut uidere oculis,
Omnes fuerũt, uocabantqꝫ illum ad ſe ſinguli
Complexi amore ueluti dei filiũ exiſtentem.
Completæ autem ſunt porticus, & ſepta & do
mus uiris.

De Septem panibus.

Sed cũ iã illic multum per turbam ſequẽs,
Venit per uiam promptus, hunc autem ani-
maduertit accedentem
Turba, quẽadmodũ cũ fauoni9 nubes agitarit
Quot optimatum uxores erant, atqꝫ filiæ,
Sponſæque, iuueneſque, multaqꝫ paſsi ſenes,
Claudique, rugoſique, ſtrabique oculis,
Sed nõdum talem, tantumqꝫ populum uidi.
Nimium enim foliis ſimiles, aut arenis,
Littus ante profundum proficiſcebantur
Strepitu, ut cum unda ſtriduli maris
Littori magno fremit, reſonat autem pontus,
Neqꝫ uero omnium erat ſimilis ſonitus, neqꝫ
una uox, (rant uiri.
Sed lingua cõmixta erat, multi uero uocati e-
Alioꝝ aũt quis ſuis mentib9 nomina dixerit?

ιβ Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο
γαῖα
ιβ Ἐρχομένων, μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
ιβ Ἠΰτ' ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων
ιβ Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
ιβ Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
ιβ Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα,
ιβ Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ιβ Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο.
ολ Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας, ἐκέλευσεν
ον Ὑμῶν ἀνδρὶ ἑκάστῳ, ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ιπ Ὡς ἂν καὶ τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρησθε.
ιι Τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐ-
σθλῶν.
οτ Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ιξ Καὶ μάλα τειρόμενοί περ, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
οζ Τοὺς νῦν χρὴ κομέειν, πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες,
οζ Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε,
ιρ Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
οσ Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
οσ Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
οσ Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεός, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
οσ Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεὸς μάκαρ ἐκτελέσῃσι,
οσ Καὶ τά, φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ

Τοῖος

Sic igitur horum sub pedibus ualde ingemis-
cebat terra (sibant campum,
Incedentium, ualde autem celeriter pertran-
Ceu gentes erunt apium densarum
Saxo ex cauo semper recenter uenientium,
Racematim que uolant per flores uernos,
Aliæ quidē hinc satis uolarūt, aliæ uero inde:
Sic horū gentes multæ à nauibus, & tentoriis
Ante littus profundum gradiebantur.
Tunc iam deinde socios commouens iussit.
Vestrum uiro singulo cupiens hæc dico,
Vt & honorē magnum, & gloriam tollatis.
Honorem, qui aliorum inflectit mentem bo-
norum.
Multi igitur hospites miseri huc uenerunt,
Et ualde uexati, necessitas enim urget,
Quos nūc oportet alere, à deo enī sunt omnes
Externiq; pauperesq;, datio enī parua, caraq;,
Non enim quicq̄ certe est miserius uiro
Oīm, quæcunq; super terrā inspirāt, & serpūt,
Non enim unq̄ ait malum passurum retro,
Dū uirtutē præbuerit deus, & genua agitētur:
Sed cū iā & perniciosa deus beatus peregerit,
Et hæc fert inuitus toleranti animo.

Talis

δσ Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
οσ Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι θεὸς πάντεσσιν ἀνάσσων.
ομ Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
ομ Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ομ Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.
οπ Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
ιζ Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
οο Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
οο Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
οο Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς τίς κεν φιλότητα παράσχῃ.
οο Ἶσόν τοι κακόν ἐστιν ὅς οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
οο Ξεῖνον ἐποτρύνει, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει.
ιβ Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες,
ογ Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυσθ' ἐρικυδέα δαῖτα.
οο Αἶψα καί κε τότ' αὐτῆς αἰτήσαιατο δεῦρο μολόντες;
οσ Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
ιψ Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
ιθ Κὰδ πάλιν ὡς δ' ἔπλησαν βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι.
ιϛ Κινήθη δ' ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης.
ιϛ Σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας.
ογ Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
θκ Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν.

Ἀρτὸν

Talis enim mens eſt terreſtrium hominum,
Qualẽ in diẽ duxerit deus omnibus imperans
Oẽs quidẽ odioſæ mortes miſeris mortalib9,
Fame aũt miſerrimũ mori, & mortẽ inſequi.
Nihil imbecillius terra nutrit homine.
Statim enim in malo mortales conſeneſcũt.
Qualis foliorum generatio, talis & uirorum.
Oportet hoſpitem præſentem amare, uolentem autem mittere.
Huius enim hoſpes meminit dies omnes
Viri hoſpitis, qui beneuolentiam præbuerit
Par quippe malum eſt, qui nõ uolẽtem abire
Hoſpitem impellit, & qui feſtinantẽ cohibet.
Sed agite, ut ego dixero pareamus omnes
Partes diuidentes. ueſcimini glorioſo epulo
Populo & tunc occurrerint huc profecti
Maior gloria fuerit mea, & pulchrior ſic,
Sic fatus eſt, hi uero utiq; hunc audierunt, atq; paruerunt.
Confeſtim aũt repletæ ſunt mortalibus cõtio (nes, & ſedes.
Mota aũt eſt cõtio, ut undæ lõgæ maris. (des.
Studio aũt ſedit populus, cõprehẽderintq; ſe
Nouẽ aũt ſedes erãt, quingẽti uero in ſingula
Tunc iam deinde ſocios commouens iuſsit.

Panemq;

ο ρ Ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
ι τ Εὔχετο, τοὶ δ' ἅμα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ.
ο γ Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν.
ι η Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεῷ, ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον.
ι κ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
ο κ Χεῖρας νιψάμενοι, τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
ο ν Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ι ψ Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίζοντες ἕκαστοι,
ι λ Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
ι λ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
ο ζ Ἁρπαλέως, δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦσαν ἄπαστοι,
ι ψ Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος.
ι λ Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνας κλύζεσκον.
ι α Οἱ δὲ, πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο.
ι α Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
ι ζ Δὴ τότε κοιμήσαντο τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
ι τ Σίτου καὶ οἴνοιο, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.

Περὶ τοῦ Λαζάρου.

ο γ Ὣς ὁ μὲν, ἔνθα κατέρχετ' ἐπειγόμενός περ ὁ δῖος,

Εὔτε

Paneq; salubré accipiens pulchro ex canistro,
Orabat, hi uero simul omnes illic sedebant si-
lentio,)nem.
Verum deinde aliis dabat gratam retributio
Populi autem orarunt deum, atq; manus sub-
stulerunt,
Verum posteaq̃ oblectati sunt uidétes oculis,
Manus abluentes struebãt gloriosum epulũ.
Hi uero in cibos paratos propositos manus
immittebant.
Festinanter uero cœnam aptantes singuli
Epulabantur, neq; quicquàm animus indige
bat epulo pari,
Verum postq̃ delectati sunt cibo, & potu,
Raptim, diu enim cibi fuerant ieiuni,
Hi quidem dormiturientes abiere in tentori-
um singuli
In mundo, ubi fluctus in littora inundabant.
Hi uero tota die cantu deum placabant.
Cum uero sol occidit, & tenebræ accesserunt,
Tunc iam cubarũt oblectati carum animum
Cibo, & uino, id enim uis est, & robur.

De Lazaro.

Sic hic quidem huc descendit festinans uia.

ιλ Εὖτε δ' ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης.
οδ Οἷον ὁ τόνδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ.
ιχ Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάρος, εἰς ἀΐδός τε ἰόντα,
οφ Εἰς ἀΐδος πάρος ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
οφ Αὖθις ἀνεσχέθετο ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
οβ Δὴ τότε γάρ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤδει,
οκ Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
ισ Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
ιρ Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι σοι φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
οα Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
οα Τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
οδ Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς οὔ τι κάκιστος.
οε Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα,
ιϖ Τύμβος τε, στήλη τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
ιϖ Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ιρ Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι νῦν, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς
ιδ Ζωὸς ἐών, νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
οε Νῦν ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
οδ Ὡς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
ιτ Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.

Καὶ

Cum autem sol splendens superstitit terræ.
Magnum & hoc fecit, & ausus est fortis uir.
Virum mortalem existentem, in infernumq;
profectum,
In infernū licet profectū bñ clausum, fortem.
Rursus suscitauit ab obscuritate aërosa.
Iam tunc enim quædam dixit mulierum quæ
aperte norat
Misere lamentās, mollē lachrymā effundens,
Audies nuncium, qui non debuit esse,
Molestum nunciū, q̄ tibi carus periit socius,
Molestum, qui mihi semper in pectoribus carum animum (ineuitabilis.
Torquet, quoniā me maxime pstrinxit luctus
Et enim meus periit frater nequaq̄ pessimus,
Quartus dies erat, & huic perfecta erant oīa,
Tumulusq; colūnaq;.id .n. p̄miū est mortuorū
Sed si tibi amicus est, tuus aūt luget animus,
Sed tu quidē excita hunc, properet aūt & ipse
Viuus esse, nunc rursus mors, & parca adit,
Nunc miserere rex, supplex aūt tibi dico esse.
Sic fata ululauit, deus aūt eius audiuit preces
Sic fatus est, hunc autem dolor acutus in mēte uerberauit profunda,

ιϛ Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ιψ Ω γύναι, ἦ μάλα τοῦτ' ἔπος θυμαλγὲς ἔει-
πας.
ιω Ω γύναι, οὐ μέν τι τάδ' ἐσσομένην ἀπειθήσω.
ιω Ἐσθλὸν χεῖρε θεῷ πρὸς ἀνασχέμεν αἴ κ' ἐλεήσῃ.
οω Θάρσει, μή τι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ιλ Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
ιε Ῥηϊδίως, τοῖός τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.
ιζ Δαιμονίη μοι, μή τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ.
ιη Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ιϛ Ωδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
ιχ Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο,
ιχ Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
ισ Αἰψ' ἐθέλω θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι. (λός.
ιξ Καὶ δέ με θυμὸς ἄνωγεν ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθ-
ικ Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυθι, οἶδα καὶ αὐ-
τός,
οω Ἀλλ' ἴσχου κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος
οδ Ἢ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσω
οι Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ ἐνῶρσε γόον, σχέθε δ' ὥστε γό-
οιο.
ιμ Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ιε Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ.
οβ Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἵκεσθαι,

Ιξόν γ'

Et ipsam cũ uocasset, uerba uolantia dicebat
O mulier certe ualde hoc uerbum molestum
dixisti
O mulier nõ equidẽ hæc cupienti detrectabo.
Bonum manus deo extendere si misereatur:
Cõfide, ne tibi hæc in mẽtibus tuis curæ sint?
Iam eñ mihi animus cõmotus est, ut auxilier,
Facile talis tibi ego auxiliator fui.
Fortunata mihi, ne nimium mœrens animo
Confide, nec tibi mors iucunda sit,
Sic enim edicam, hoc autem & perfectum erit.
Si aũt mortuorum obliuiscuntur in inferno,
Verum ego & illic cari reminiscar socii.
Retro uolo morte male strepenti soluere,
Et me uero animus iussit, qm̃ didici esse bon9,
Ne amplius nunc ingentem luctum moueas,
noui & ipse,
Sed abstine à luctu, ploratuq; lachrymoso.
Certe eñ ipsam postea & à morte liberabo.
Sic dixit, huius autem excitauit luctum, absti-
nuit autem oculos à luctu (quebantur
Sic igitur locutus præcessit, hi autem simul se-
Infiniti, quot folia, & flores sũt uere, (uenerũt,
Sed cum iam mediam concionẽ multiloquã
uenerunt, I 2 Iucrant

ο ξ Ἶξόν γ' ἐς σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ.
ο ε Ἰσάμενοι δ' εἴροντο πολὺ αὐτοῦ ὅ,τι κεν ἔρδοι.
ι ψ Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
ο ψ Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
ι τ Ὄρνυθι, μηδ' ἔτι κεῖσο, σέβας δ' ἐχέτω εἰσορόωντας.
ο τ Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω.
ι κ Ὣς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν.
ο λ Ὣς μὲν ἔπειτ' ἀνένικε, καὶ ἤγαγεν ἐξ Ἀΐδαο
ι κ Φθεγξάμενος, τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή.
ο π Αὖ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν.
ο π Κυάνεαι δὲ ἐγένοντο ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον.
ο ϛ Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ο ε Ἐξ αὖτ' ἀναθορέων, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
ο ε Ἔστη δ' ἐν μέσσοισι, τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον. (οἷος.
ο η Καρπαλίμως δ' ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ι η Πάντας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἑκάστου
ι δ Ὡς εἶδον ζώοντε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα.

Ὡδ

Iuerunt quidē in ſpeluncā cauā deus, atq; uir.
Stantes autem interrogabant in ſpelūca quid ageret. (ſocium.
Plorauitq;, deinde carum uero appellauit
Stetit aūt ſupra caput, & ipſum uerbo allocu-
Surge, nec amplius iace, reuerētia aūt (tus eſt.
habuit aſpicientes
Tibi uero ipſi hoc ego mando, & iubeo.
Sic fatus eſt, ille autem è ſomno ualde celeriter prorupit
Sic quidem deinde retulit, & duxit ex inferno
Locutus, hunc autem quàm primum in mentibus acceſsit uox
Rurſus autem pullatus effectus eſt, maxillæq; diſtentæ ſunt,
Nigræ autem euaſere comæ circa mentum.
Verum poſtq̄ reſpirauit, & in mentē animus collectus eſt, (mentum.
Erupit proſiliēs, & ſupgreſſus eſt lapideū paui
Stetit autem in mediis, ſtupefactio autem accepit uirum ſingulum.
Statim autem hic poſtea in ueſtigia ibat dei,
Oēs uero tremor grauis ſubiit mēbra uniuſcu-
Vt uiderūt uiuūq;, & integrū accedentē. (iuſq;

ιφ Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ιυ Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν
ὁρῶμαι.
ικ Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήεντος,
ιω Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
ιδ Καὶ νῦν δ' ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
ιλ Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο,
ιο Οἷον ὅδ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη πότμον ἀλύξας,
ιυ Ταρβήσας ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
οο Ὦ φίλοι, οὐ μέν πω τι πάρος τοῖον ἐτύχθη,
οσ Οἷον τὸν πολὺν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ια Καὶ τότε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ιβ Πάντων ὁμηγερέων γ' ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γερόντων
οσ Χεῖρας ἀνασχόντων, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Περὶ τῆς τὸν μύρῳ ἀλειψάσης εὐαγγέλιον.

οι Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
οη Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
οθ Ἐλθόντων δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
ιι Οἵ οἱ κεδνότατοι τε φίλτατοι ἦσαν ἑταίρων.
ορ Καὶ γυνὴ αὐτίον ἦλθε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
οα Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
ια Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
ιι Πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι.

Καὶ

Sic aũt quidã dixit, respiciens in ꝓpinquũ aliũ
Papæ. profecto magnum miraculum hoc oculis uideo.

Nondum enim uidi, neq; audiui dicentem
Immortalem deum sic mortales amare corã
Et nũc seruauit existimantẽ interiturum esse.
Non.n.ullo modo mortalis uir hæc moliref.
Vt hic rursus denuo surrexit mortẽ aufugiẽs
Timens cum audiuit dei uocem loquentis
O amici, nondũ quidẽ antea tale effectum est,
Qualẽ delectationẽ de⁹ duxit ĩ hoc domiciliũ
Et tunc igit uniuersum diẽ ad solẽ occidẽtem
Omnes simul collecti, & iuuenes & senes
Manus tendẽtes magnopere orabãt singuli:

De ea quæ unguento unxit dominum.

Verum postq̃ adiit domos bene habitatas
Confestim super limen iuit domum intra
Profecti aũt cõsedebant in politis lapidibus,
Qui ipsi gloriosissimi, & amicissimi erãt socio
Et mulier cõtra uenit apud stabulũ dom⁹ (rũ.
Contra genas habens nitida re[illegible]cula,
Et ante ipsum sedit, & cepit genua [illegible]mis [illegible]nus.
Genibus flexis sedens, madebant uero lachry

ιθ Καί οἱ γούνατ' ἔκυσε, καὶ ἔλλαβε χερσὶ ποδοῖιν.
ιι Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα.
οζ Χεῦε δὲ χρυσέου ἐκ ληκύθου ὑγρὸν ἔλαιον·
οθ Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσί.
οσ Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάοντο.
ια Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε,
οο Τῆσδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθ' ἐμεῖο.
οο Ω γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
οτ Νεικέει, ἦ γάρ σε κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.
οτ Ως τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
οτ Ανδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
οτ Εὐδικίας ἀνέχησι, φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα.
ιψ Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ
ιψ Ως μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω.
οβ Θάρσει μοι, ἐπεὶ οὔ τι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
ιψ Σοὶ δὲ θεὸς τοι δ' αὖτι χάριν μενοεικέα δοίη.
οη Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη.
οπ Ρηΐδιον δὲ θεοῖς ὅσ γ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οπ Ημὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.

Περὶ τῆς προδοσίας.

ου Ην δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,

Αἰεὶ

Et ei genua osculata est,& cepit manib9 pedes
Rogabat lugens,& ipsi dixit omnia,
Fudit autem aureo ex gutto humidum oleũ
Ipsius supra caput,& absterfit manibus.
Ministri uero omnes superbe admirati sunt,
At ipse cognouit suis in mentibus,dixitque
Huic non inuiderem pedes attingere meos.
O mulier nullus te mortaliũ in imméſa terra
Altercabit,quippe enim tua gloria cœlum la
tum adit.
Veluti cuiusdã aut regis iculpabilis, quiq; dei
Viros inter multos,& fortes regnans (formis
Iura sustineat,ferat autem terra nigra,
Hoc autem ego promptus accipio,gaudet au
tem mihi animus
Vt mei semper meministi mitis, neq; te lateo.
Confide mihi,qm̃ nequaq̃ sine deo hoc cõsili
Tibi uero deus,p hoc gratiã iucũdã det, (um.
Et ipsam honorauit ut nulla in terra honora
Facile aũt dei,qui cœlũ latũ habitat.(tur alia.
Et glorificare mortalé hominem , & lædere,

De proditione.

Erat autem quidã inter ministros uir infan-
da sciens

δ γ Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσι νόον πολυκερδέα νωμῶν.

ο ω Ος μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι.

ο α Σχέτλιος, οὐδὲ θεοῦ ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,

ο ρ Τὴν οἱ ἑοῖ παρέθηκεν, ἔπειτα δέ πέφνε οἱ αὐτόν.

ι κ Αλλά γε μερμήριξε μένων ὅ,τι κύντερον ἔρξει.

ο β Καί δ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

ι ε Σχέτλιος, ὀμβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων.

ο τ Ος χρυσὸν φίλον ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντος.

ι ρ Κινήσας δ' ἐ κάρη, ποτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,

ο κ Ω πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος οἱ τίμιος ἐστιν

ο κ Ανθρώποις, ὅτεων κε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται,

ο τ Ανδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων.

ο χ Ημιν ἀποκτείνω αἴ κε κρείσσων γε γίνωμαι.

β κ Αλλ' ὁ γὰρ οὐδὲ θεόν μέγαν ἅζετο, ἵκετο δ' αἰεὶ

ο χ Πρεσβύτερον οἱ ἄριστον ἀτιμίησιν ἰάλλειν.

ο χ Τῷ, καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπε.

ι β Νήπιος, οὐδέ ἑοῖ τότ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Περὶ τοῦ μυστηρίου.

ο ι Αὐτὰρ ὅγ' ἐκκρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους

ι σ Οφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,

ι π Στῆσεν ἐυκρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε

Σημαί-

Semper in pectorib⁹ mentē astutam uersans,
Qui magnum opus fecit malitiis prauis
Miser, neq; dei animaduersionem ueritus est,
neq; mensam, (sum.
Quam & ipsi apposuit. Deinde interemit & ip
Sed cogitabat expectās q̄d audacissimū faciet
Atq; mutus mouit caput mala uersans aio
Miser grauia operans, qui non curabat infan-
da faciens,
Qui aurum carum uiri accepit honorati.
Mouens autem caput suo dixit animo,
Prò deū, ut hic oībus amicus & honorabilis est
Hominibus, quorum urbē, & terram adierit,
Viros inter multos, & fortes imperans. dā:
Quippe ipsum interimo si p̄stātior quidē e[illegible]
Sed hic enim neq; deum magnum uerebatur,
ibat autem semper
Antiquissimū & optimū contemptui [illegible]dere,
Quare & pnicie indecentē mortē insecutus est
Infans, neq; sibi tunc repulit malum exitium.

De mysterio.

Verū hic deligēs sociorū duodecim optimo[illegible]
Vt ipsi uoluntarii diuinū subeant certamen,
Statuit secernēs, robustū aūt uerbū imperauit
Significāns,

ιπ Σημαίνων, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασ-
σεν·
οι Οἳ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κεν ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
ιμ Οἵ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι.
οβ Οὗτοι γὰρ κλειτοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖ-
αν (των.
οω Τῶν ἄλλων, μετά γ' αὐτόν, ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάν-
οσ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένον-
το,
οε Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
οξ Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένον-
το.
ηγ Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦσο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν.
ιξ Καί τ' ἔπος προέηκεν ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον,
ιη Κέκλυτε νῦν κεν ἐμεῖο, μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
ιη Θυμὸν ἐμόν. φονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη.
ιι Βουλὴν δ' ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
ομ Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους.
οο Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι
ογ Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι μετείω.
ιι Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε
ογ Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ιζ Καὶ μάλα τειρόμενοί περ, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
ιι Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν

Significans,ipse autem uehementer dominãs
imperat
Hi uero sortiebãt quos & uolebat ipse capere
Hi enim ei uisi sunt egregie esse optimi
Hi enim inclyti quidem mortalium in infini
tam terram
Aliorũ post ipsum, hic uero nitebat & per oẽs
Verum postq̃ congregati sunt,collectiq; effe-
cti sunt (currebat undiq;
Hic ipsi domus erat, circum autem stabulum
Agitabat mentibus suis, quæ non imperfecta
euaserunt
Neq; adhuc diu sedit,cogitauit aũt cõtionari
Et quoddã uerbũ emisit,qđ arcanum melius.
Audite nunc me.maxime enim dolor accedit
Animum meum,sentio autem decerni iam.
Consiliũ aũt in uobis dicam omnibus amicis
O amici,non eẽ oportet unũ scire neq; duos
Iã eẽ mihi animus deside: ad domũ ire (solo:
Cœlũ in ualde æneũ,ut imortalibus intersim
Sed uos ite,& nuntium renuntiate
Viris atq; mulieribus in terrã multorũ altricẽ:
Et ualde cruciati licet. necessitas enim urget,
Inimicus mihi ille æque inferni portis

Qui

ιι Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

οθ Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ.

ον Ὑμῶν δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,

ιπ Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.

ιπ Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρησθε.

ιγ Ἥτε καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

οθ Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι,

ιο Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.

ιο Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.

ιδ Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,

ιχ Μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων

ιχ Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένοι ἤματα πάντα.

ορ Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν, δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα

ορ Ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.

ορ Ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ' ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα.

ορ Ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας.

ορ Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν.

Περὶ τῆς κλάσεως τοῦ ἄρτου.

ορ Ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθεν ὥρα,

ιλ Εὔχετο, τοὶ δ' ἅμα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ.

Ἀρχν

Qui aliud quidem tegit in mentibus, aliud au
tem dixerit.
Stultus autem ille quidem & nihil existit uir.
Vestrũ aũt uiro unicuiq; præcipiens hæc dico
Iracundiam quidem proiicere, beneuolẽtiam
autem capere.
Vt mihi honorẽ magnũ, & gloriam tollatis,
Quæ & futuris in hominibus existat.
Hoc quiddã mihi optimũ in mẽtib⁹ uidet esse
Omnia ualde uere dicere ut iniando,
Bonũ & hoc est, cũ nuntius decentia nouerit.
Vtinã aũt sic hoc omnibus caræ & iucũndum
Testes erunt & spectatores compagum (fiat:
Nostræ uirtutis memores dies omnes
Sed age nunc eamus, iam enĩ perstitit maxime
Dies, ueræ fortasse tibi oli uesper deterior erit.
Ite ad domicilia ut paremus epulum.
Sic fatus, ingressus est domos bene habitatas.
Statim autem intro profectus est, cum mini-
stris autem sedebat.

De fractione panis.

Sed cũ iã cœnatio erat, & aduenit tempus,
Orabat, hi uero simul omnes ibidem sederũt
silentio.

Paneḿq;

ορ Ἄρτον τ᾽ οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
ορ Χερσὶ διεκλάσας, μεγάλ᾽ εὔχετο χεῖρας ὀρέ-
γνύς.
ορ Δῶκε δ᾽ ἑταίροις, καὶ σφέας πρὸς μῦθον ἔειπεν,
οδ Σῖτου ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα,
ου Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα.
οε Καλὸν δ᾽ ἔπας περικαλλὲς ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
οε Ἀμβροσίης πλήσας κέρασεν κεν νέκταρ ἐρυθρόν.
ιω Εὔχετο δ᾽ ἀναστὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶ-
νον
οκ Οὐρανὸν εἰσανιδών. καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα,
οκ Οὐκ ἐμὸν αἷμα πόντου ἀλύουσι περὶ θυ-
μῷ
ιψ Ἀθάνατοι δ᾽ εἶεν καὶ ἀγήραοι ἤματα πάντα.
ιμ Αἰεὶ δὴ μέλλοι τε ἀγήραοί τ᾽ ἀθανατοί τε
ιμ Ζώειν, οὐδ᾽ ἄνδρεσσι μετέμμεναι, ἀλλ᾽ ἀθανάτοις.
ον Ὑμέων δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ον Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
οι Αἰεὶ πίνετ᾽ ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε ἀοιδῆς.
ορ Ὅστις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐστι προΐκτης.
οκ Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ ἐσθίετε βρῶμα, καὶ πίνετε οἶνον
ομ Ἀθάνατον, ἐμέθεν μεμνημένοι ἤματα πάντα,
ιλ Τόνδε νέον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες.
οφ Ἐξαῦτις δ᾽ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

Ὦ πόποι,

Panemq; salubrẽ capiens pulchro ex canistro
Manibus confringens, ualde orabat manus
tendens
Dedit aũt sociis,& ipsos uerbo allocutus est
Cibum attingite,& lætamini, uerum postea
Partes diuidẽtes, epulabant̃ gloriosum epulũ
Atq; poculũ pulchrũ qđ ipsi palmæ congrue-
Ambrosia implens miscuit nectar rubrũ (bat,
Orabat autem assurgens medio septo, libauit
autem uinum
Cœlum aspiciens, & locutus uerbũ dicebat,
Meum sanguinem bibentes non hallucinan-
tur in animo,
Immortales aũt fuerit & insenescẽtes dies oẽs
Semp igit̃ debeatis insenescẽtesq; imortalesq;
Viuere, neq; uiris inesse, sed immortalibus
Vestrũ aũt uiro unicuiq; mandans hæc dico
Quicunq; in domibus pretiosum ardens uinũ
Semper bibitis meis, audietis cantum
Qui audax & impudens est mendicator.
Sed agite edite edulium, & bibite uinum
Immortale, mei memores dies omnes
Hanc mentẽ & animũ in pectorib9 habentes.
Rursus aũt uerbis respondens allocutus est

οβ Ὢ πόποι, οὔ πως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
οβ Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
οα Ἐξ ὑμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι. ἔστι γὰρ ἔνδον
οι Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ
ιφ Μισθῷ ἔπι ῥητῷ, τὸ δὲ ῥίγιον αἴ κεν ἁλώῃ.
οθ Ἄφρων δ' ἢ κενεός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ
ιτ Μόρσιμον ἐστὶ θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι,
οσ Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.
ιπ Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
ιο Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἐστὶν ἐκεῖνος.
ιγ Αἴθ' ὄφελεν ἄγονός τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
ιγ Ἡ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ια Οὐ γὰρ ἐγώ τοι φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον.
οχ Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ ὃν ὀΐομαι αὐτός.
οα Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦ-
τορ, (λοι.
ομ Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλ
ογ Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔειν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον
αὖτις
ογ Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
ορ Τοὺς δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής,
ιψ Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθε ἐπέεσσι.
ιψ Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτε, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
οβ Ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ὡς τὸ πάρος περ

Καὶ

Papæ ſic eſt ſuperbos inter uos
Epulari placidum & oble&#x1E;ari quietum
E uobis.n.aiũt mala eſſe,eſt eñ intus (dixerit
Qui aliud quidem tegit in mẽtibus, aliud aũt
Mercedẽ ad dictam, id aũt peius ſi capiatur.
Stultus igitur ille,& nihil exiſtit uir
Fatale eſt deoq; & uiro ualde domari.
Sed hic grauis mœror cor & animum accedit
Cum iam ſimilem uir uoluerit obſcurare
Sine gente,ſine iure,ſine penatibus eſt ille.
Vtinã debuiſſet ſterilisq; eſſe inuptuſq; perire
Quàm ſic damnum eſſe & deſpe&#x1E;um aliorum
Nõ eñ ego hoc dico deteriorẽ mortalẽ aliũ.
Ille aũt rurſus obſcurus uir quẽ exiſtimo ipſe
Sedebat enim inter miniſtros carum crucia-
tus animum (alii.
Qui mala, multa faciebat, quot non uniuerſi
Miſer,qui contentionem mouit malam ſecun
do rurſus (animo
Efficiens magnum opus,quod nunq̃ ſperabat
Hos aũt rurſus affatus eſt à deo auditus deiſor
Ne ulteri9 nũc moleſtis reſpõdete uerbis,(mis
Atq; alii indignamini,quĩ talia faciat.
Sed mihi edere & bibere ut antea,

ο λ Καὶ μύθοις τέρπεσθε. ἐοικότα γὰρ καταλέξω.

ο ϙ Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν.

ι ψ Καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν.

Περὶ τοῦ νιπτῆρος

β σ Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

ο ι Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἀκοῦσε πονησάμενος τάδε ἔργα,

ι κ Τοὺς ὅτε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτυνε βουλήν.

ι ι Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων.

ι α Οἱ μὲν, ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα

ι α Ἕστασαν, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.

ι α Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.

ι ξ Κλῦτε φίλοι, μή τι θυμῷ ἀγάσησθε ἕκαστος.

ι : Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι.

ι χ Νῦν δὲ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν,

ι λ Οὐδ' ἀλέη. ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν

ο γ Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί, νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.

ι ε Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ

ο ι Μῦθον ἀγασσάμενοι, μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

ο μ Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

ο τ Τῶν πόδας ἐξαπένιζε, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πολλόν.

ι ϝ Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο νιζομένοισι.

Νίψατ

Et uerbis oblectamini, decẽtia enĩ edifferam,
Sic fatus eſt, hi uero oẽs ſupbe indignati ſunt.
Et certe q̃dẽ ulteri⁹ adhuc cõtẽtio fit utriſq;.

De Lotore.

Sic hi quidem circa cœnam in domibus la
borabant
Verum poſtq̃ feſtinauit laborans hæc opera
Hos hic conuocans, prudens ſtruxit conſiliũ.
Qui ipſi honoratiſsimi & amiciſsimi erãt ſoci-
Hi quidẽ trepidarũt, & reuerẽtes regẽ (orũ
Stetere, neq; quidquam ipſum alloquebãtur,
neq; interrogabant.
Verum hic nouit ſuis in mentibus, dixitque,
Audite amici, nec q̃cq̃ aio admiremini ſingu
Iam enim me animus ruit ut redeam. (li.
Nunc aũt ꝑpe mihi mors mala, neq; ſeorſum
Neque fomentum. quippe enim iam diu hoc
carum fuiſſet
Patriq; meo & mihi, nũc aũt oportet ferre tũ:
Sic fatus eſt, hi uero oẽs mute extiterũt ſilentio
Verbũ admirati, ualde .n. robuſte cõtionatus
Cũ aũt ſol occidit, & tenebræ acceſſerunt (eſt.
Hoꝝ pedes abluebat, aquã aũt infudit multã
Et ipſis mœror in animo fiebat lauantibus ſe

ι ϖ Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον,
οι Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν. οὐδέ τις αὐτὸν
ιι Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ο δ Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι.
οι Τὸν δ' ὅτε πίνοιε μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
ο θ Οὔτέ τι πῃ μαθῆναι ἔπι δέος, οὔτ' ἀπολέσθαι,
ο λ Ὅς κε πίοι καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
ι κ Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε, καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ι λ Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
ο ρ Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής.
ι ρ Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε.
ι ε Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ι ϖ Οἷοί τε πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἦ καὶ ἀρείους
ι χ Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ.
ι η Οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ι ν Ἦ ῥ' ὅγ' ὀλυσώδης φλογὶ ἴκελος ἡγεμονεύει,
ι χ Ὅς κ' ἐμὸν αἷμα πιὼν περ, ἀλύσεται πολὺ θυμῷ.
ι ω Ὦ μηστὴς, καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὐκ ἐλεήμων.
ι η Ἀλλὰ κακὰ φονέων, τεκμαίρεται ἀμφοτέροισι
ι κ Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Περὶ

Lauit autem ipse manus, haustiq; ardens uinũ
Iucundum, incorruptum, diuinum potum, neq; quis ipsum (lierum.
Nouit ante uirorum pulchreq; cinctarum mu
Hoc qppe & p̃miũ ueluti miseris mortalibus
Eum qui biberet dulce uinum rubrum
Neq; quicq̃ lædi inest timor, neque perire,
Qui biberit, & primũ transierit septũ dentium
Veiũ postq̃ deditq; & ebiberũt, statim deinde
Sermonibus oblectabant̃ inter se loquentes.
His autem & interlocutus est à deo auditus deiformis,
O amici, uiri este, & fortem animum accipite
Inuicem uereamini in forti pugna
Qualesq; antea eratis iter uiros, uel & meliores
Ferte amici, & me solũ linquite dolẽtes licet.
Nondũ aperte scimus quomodo erũt hæ res.
Quippe hic rabidus flammæ similis dux est
Qui meum sanguinem bibens quamuis, hallucinatur in animo
Crudelis, & infidus uir hic, non misericors.
Sed mala sentiens, coniectatur utrisq;
Animum à membris ingredi domum inferni intus.

Περὶ τοῦ προδότου Ἰούδα.

ια Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο, ῥῖσι δ' ἀέστ
ιβ Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε, πολλά τε ᾔδει.
ιϛ Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
ια Χωόμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
ια Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
ια Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
ιυ Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδει, ὅπως πείσεσθαι ἔμελλε.
ιι Νηλὴς, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
ορ Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων ἦν μνηστήρων.
ικ Ὃς δ' ἤτοι ἦτορ μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης,
ιι Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά.
ιω Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ προὔκειτο τράπεζα.
ιχ Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ, τι κύντατον ἔρδοι
ιτ Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
ιβ Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων.
ιθ Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
ιδ Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
ιρ Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι, (λους;
ιδ Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλ-
ιϛ Πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;

Χρυσά-

Quippe hic sic fatus considebat his aũt assur
Qui uerba mentibus suis incomposita, (rexit
multaq; nouerat.
Scalam autem excelsam descendit domus.
Iratus, ira autem ualde mentes circum nigræ
Implebantur, oculi autem ei igni splendenti
assimilati erant,
Neq; qcq̃ nouit itelligere simul ante, & retro.
Infans, neq; hoc nouerat, quod passurus erat.
Immitis, neq; curat amicitiam sociorum.
Sed semp grauis supra omnes erat ministros,
Qui quidem animo erat malus, sed celeripes
Sciens diuersos dolos, & consilia callida.
Edens & bibens, adhuc & adiacebat mensa.
Verũ hic cogitabat manens, quod audacissi
mum faceret (randum.
Iratus suis mentibus, & iurauit ualidum iusiu-
Senatum autem primum magnanimorum lo
cauit senum
Ipse autem in uerticibus sedit gloria exultans
Hos ualde conuitiabatur iracundis uerbis
Compellebat aũt singulos obiens uerbis.
Quid nã trepidãtes abstitistis? expectatisq; ali-
os?

ιη Τευσάμενοι μαχόμεθα, τόδε, οὐ νύ τοι κέρδιον ἡμῖν

ιη Ἔλπομαι ἐκ τελέεσθ' ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.

ιβ Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν.

ιβ Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσιν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος

ιβ Εὑρέμεναι δυνάμεσθα πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.

ιη Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε

οο Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι, ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως.

ιβ Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.

ιδ Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.

οκ Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστι.

οω Τούνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσει,

ιβ Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.

οπ Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε.

ομ Ἀλλ' ἄγε δή μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,

ιζ Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' ἄϊδος εἴσω,

οδ Ἤ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται,

ιζ Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.

ομ Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' αὐτίκ' ἐπώμνυον ὡς ἐκέλευσεν.

ομ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

ιβ Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν.

ιβ Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

Ὡς

Quo igit fœderaq; & iuraméta cedent nobis ?
Mentiti pugnamus, quare nõ pfecto lucrosius
Spero perfectũ iri, si nõ faciamus sic (nobis
In igne quippe cõsilia acta fuerint, consultaq;
Rursus eñ uerbis contendimus, neq; (uirorũ.
aliquod remedium
Inuenire possumus multũ tẽpus hic existẽtes,
Sed uos quidem omnes aqua & terra fiatis
Sedentes illic singuli exanimes, inglorii oẽs.
Turpe quidẽ, diuq; manere, inanemq; reuerti.
Sed oportet & meum ponere laborem non
imperfectum
Prõ deũ, ut hic oĩbus carus & honoratus est.
Quare multisq; & fortibus imperat
Qui me in infectas contẽtiones, & lites iniicit.
Ipse quidẽ enim sciens consilioque menteq;.
Sed age iã mihi oẽs iurate ualidũ iuramentũ,
Si illum quidẽ uideã deuenientẽ infernũ intra
Vel ut neq; nomẽ ipsius in hoĩbus relinquat,
Dicerẽ mentẽ iniucundi mœroris oblitã esse.
Sic fatus est, hi uero statim iurarunt ut iussit.
Verũ postq̃ iurarũtq; perfecereq; iuramentũ,
Statim præconibus uocalibus mandarunt
Hi quidẽ excantabant, illi uero congregaban
tur ualde cito. Sic

ιδ Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν, λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους,
ιι Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
ιι Μὴ δὲ βοῶν, αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ορ Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὦρσε νέεσθαι.
ιχ Μὴ λάθοι αὖθις ἰὼν κεῖσ' ἐς νύκτα μέλαιναν
ιψ Τηλόθεν ἐν πεδίῳ, παρὰ δ' ἐσκοπὸν εἶσεν,
ισ Εἴποθεν ἐξεύροι, μάλα γὰρ δριμὺς θυμὸς ἥρει.
ορ Αὐτὰρ ὃ, βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνα κτος.
ιμ Βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευὴς
ιμ Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ
ιμ Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
ορ Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζε
οσ Νευστάζων κεφαλῇ, δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
ιι Μαίνετο δ' ἐκπάγλως πίσυνος βίῃ, οὐδέ τι τίεν
ιι Ἀνέρας, οὐδὲ θεὸν, κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκε.
ιχ Τῷ, καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπε.
ιι Τόσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγινῆς.
οξ Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ
οτ Δειπνήσας, ὡς λίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ
οφ Μισθῷ ὑπ' ἐρχέσθω, ὁ δὲ, σημαίνων ἐπέτελλεν

Εὐδύ-

Sic fatus, hos quidē liq t illic, iuit aūt ad alios,
Vocatim incontionē uocans uiros singulos
Neq; clamās, ipse aūt inter primos laborabat
Speculatores autem ad specula compulit ire,
Ne lateret rursus iens per noctem nigram
Procul in cāpo, iuxta aūt speculatorē locauit
Sicunde inueniret, ualde.n.acer aius ceperat,
Verum hic uenit, ualde autem cito domos ac
cessit regis (tritus, qui indigus
Commotus est autem ire ut leo, montibus nu
Diu fuerit carnib9, iubet autem ipsum animus
fortis
Oues tentantem, & in densam domum ire
Statim aūt intro iuit, cumq; ministris sedebat
Annuēs capite, iā em̄ malū inspiciebat animo
Furebat autem stupende fretus ui, neq; quicq̄
uerebatur (gressa erat
Viros, neq; deum, ualida autē ipsum rabies in-
Quare & perniciebus indecentem mortem in
sectatus est
Tātus erat, multos aūt rogo induxit molesto,
Verum postq̄ cœnauit & aptauit animū cibo
Cœnat9, ut leo q; interemit bouē in præsepio
Mercedem ad statutam, hic uero significans
mandauit Diligenter.

οζ Ενδυκέως, τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλή.
ολ Ὡς δ' ἢ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.
ολ Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν.
ου Ἀλλ' ὁ μὲν, ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.

Περὶ τῆς νυκτὸς, ἐν ᾗ παρεδόθη ὁ κύριος.

ομ Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔῃ, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
οφ Ἐξαῦτίς γ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
ιμ Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
ομ Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι
ιθ Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
ιφ Ἐγγὺς ὅδε κλονέει, νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
ιε Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
οε Ἄγριος, οὔτε δίκας εὖ εἰδὼς, οὔτε θέμιστας.
οο Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ιθ Καὶ δίκην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε.
ικ Δυσμενέων τ' ἀνδρῶν σχεδὸν εἴαται, οὐδέ τι ἴδμεν
οπ Μήτι κακὸν ῥέξωσι, ἢ ἡμᾶς διελάσωσι.
ιτ Δίκην γὰρ πολλοί τε ἐπίφρονοι ἤματα πάντα.
οψ Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

Οἳ

Diligenter, his autem malum mentibus placebat consilium,
Vt iā nō debuisset uincere tale ob præmium.
Tale enim caput causa ipsius terra continuit,
Sed hic quidem perdidit populum perniciosum, periitq; ipse,

De nocte, in qua traditus est dominus.

Cum autem trifariam nox fuerit, sydera autem accesserint
Rursus quidē uerbis respōdens allocutus est,
Qui oībus mortalibus, & imortalib9 imperat,
Audite mea uerba mala licet patientes socii
Viri unius impulsu, hic autem furit nō amplius tolerande (ra
Prope hic uolutat, nūc existimo extrema futu
Miser, semper peccator, meoꝝ animoꝝ repres
Ferus, neq; iura bñ sciēs, neq; leges diuinas (sor
Qualis illius animus superbus & immitis,
Et ualde hic quidē robur, animūq; perdiderit
Infectiq; uiri prope sedent, neq; quicq̄ scimus
Nequid malum faciant, & nos abigant.
Valde enim multi & tremebūdi dies omnes.
Nos aūt cōsideremus quo pacto erūt hæ res:

Qualia

οψ Οἱ ὁρόω δρηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας.
ορ Οὐρίδ' ἐν θύρῃσι καθήμενοι, ἐψιάασθον.
ικ Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθεσθε, τό κεν πολὺ κέρδιον ἐστί.
ιη Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος
οο Νύκτα δ' ἀμβροσίην, καὶ ἄυπνος ὔμμε τίθεσθε,
ιξ Καὶ μάλα πειρόμενοί περ, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
ικ Οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μὴ δέ τιν' ὕπνος
οι Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς,
ικ Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
ιθ Ἀλλ' ἤτοι νῦν νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς.
ιλ Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο.
ισ Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι, κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
ογ Εὔχεσθε, πάντων δὲ θεοῦ χατέουσ' ἄνθρωποι.
ιω Ἐσθλὸν θείῳ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
οφ Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι.
οθ Μηδέ τις ἀρνείσθω, καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοι-
δόν.
οο Ἀλλ' ἄγε μίμνετε νῦν γε ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ομ Αὐτὰρ ἐγώ, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ον Ἐν δέ τε μοι κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει.
ου Ὑμεῖς δὲ μνηστήρων ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς,
ου Καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
ου Ἀλλ' ἄπε μηκέτι δὴ κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
ιτ Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.

Ὦ φίλοι,

Qualia uideo actores perniciosa machinantes
Hi autem in foribus sedentes, fabulantur, (e st,
Sed si mihi q d pareatis, hoc multo lucrosius
Et custodiæ memineritis, & uigilate singuli
Nocté per ambrosiam, & insomnes uos facite,
Et ualde uexati, necessitas enim urget
Sic nunc cari filii seruate, neq; aliqué somnus
Inexcitabilis, iucũdissimus, morti proxime si-
Capiat, ne gaudium fiamus hostibus. (milis
Sed quippe in nocte seruemus nos ipsos.
Talis omnibus animus in pectoribus fiat
Circũ ualde cõsyderate amici, iubeo em̃ ego
Precari, omnes aũt dei indigent homines.
Bonum deo manus tendere, si misereatur
Moueamini deinceps dextere omnes socii.
Neq; quis inficietur, uocate autem diuinum
cantorem (socii.
Sed agite manete nunc quidem mihi placidi
Verũ ego, ualida aũt mihi extitit necessitas.
Inq; mihi cor magnum pectoribus pulsat.
Vos autem ministri cõtinete animum minis
Et manibus, ne aliqua cõtentio & seditio sũsci-
Sed age ne amplius iã mala facite in cẽnsi (tet.
Animũ in pectorib9 caq; domãtes necessitate

L O amici

ον Ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼ εἴποιμι καὶ ὔμμι,
ικ Ὅς τις κεν πλείῃ, ὅτ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο.
ια Δακρύοισι δ' ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς.
οω Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
οα Δριμὺ μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
ιψ Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς.
ιμ Πολλὰ δὲ πατρὶ φίλῳ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.

Περὶ τῆς τοῦ κυρίου προστυχῆς.

ιε Ὦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα,
ιγ Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσιν,
οτ Οἵ τ' ἐμὲ ἀτιμάζουσι, καὶ οἱ νηλητεῖς εἰσιν.
οω Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι.
ολ Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
ιω Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν,
οσ Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δὲ ὄπισθε φρονοῦσιν.
ια Ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε ἐπείγεο παιδὸς ἑοῖο,
οϛ Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι.
ια Εἰ δ' οὕτω ποτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι,
ομ Δύσομαι εἰς ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
οσ Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι προέξω
ιμ Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν τοῖς εὖ ἐπαμύνω,
ιψ Εἴσω γε σῷ θυμῷ ἐθέλεις, κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

Κείσ

O amici, iam quidem ego dixerim & uobis
Qui sustinuerit, sibique ipsi gloriam tulerit,
Lachrymans autem socios prope sedebat se-
orsum profectus. (autem ipsi iam
Huius autē cōmouebatur animus, per nares
Acris furor uerberabat caq; patrem aspicienti
Stetit autem medio in certamine, multus aūt
emanauit sudor. (nus porrigens
Multum autem patrem carū supplicauit ma

De Domini precatione.

Opt̄, nō indignaris uidēs hæc potētia opera
Quale quidem uiris gratificare contumeliosis
Quiq; me spernunt, & qui peccatores sunt
Qui magnū opus effecere perniciebus malis.
Nūc rursus filium dilectum occidere cupiere
Qui tibi hostes & infensi prope sunt
Qui bene quidē locunt̄, male aūt retro sapiūt.
Sed tu si potes contine filium tuum
Si uere tuus sum, pater autē meus diceris esse,
Si autem sic hoc est, mihi debet carum esse,
Subibo ad infernum, & in mortuis apparebo.
Verum ego his lucem omnibus præbebo
Statim aūt ueniā rursus, cū his bn̄ opē tulero,
Si tu tuo animo uis, iubeo enim ego

 iacebo

ισ Κείσομ' ἐπεί κε θάνω, νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην.

ιχ Νῦν δ' ἔπι μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι.

ογ Ἀλλὰ πάτερ ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν.

ισ Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελος ἦλθεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ιρ Ἀλκῆς καὶ θεμένου πλήσας φρένας ἀμφὶ μελαίνας.

οα Αὐτίκα δ' ἐμνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φώς.

ο6 Οἱ δ' εἶδεν ὤρνυντο κατὰ δόμον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν

ο6 Εἶατ', ἐπεὶ σφίσιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.

οκ Ἐξαῦτις δ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε,

οκ Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον.

ιζ Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.

ικ Ἀλλ' ἴομεν, μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,

ο+ Ἴομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἐστί,

ο+ Πολλὸς, καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

οε Ὡς φάτο, τοῖς δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.

ομ Καὶ τότε κεν βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.

Περὶ προδοσίας.

ιτ Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοὶ

Ἐσθλ'

Iacebo postq̃ mortuus fuero, nunc autem glo
riam optimam ceperim (ri.
Nūc aūt etiā magis cogito mentibus honora
Sed pater propitiare, da autem mihi gloriam
bonam.
Et tunc utiq; nuntius uenit à cœlo sydereo
Vi & robore implens mentes circum nigras
Statim, autem ministros adiit æquus deo uir.
Hi uero dormitum iuere in domum, neq; ulte
rius diutius (cadebat.
Sederant, quoniam ipsis somnus in superciliis
Rursus autem uerbis respondens dixit
Ne amplius nunc dormientes decerpatis dul
cem somnum,
Nō oportet tota nocte dormire consultū uiga,
Sed eamus, ualde enim nox perficitur prope
autem aurora,
Eamus, sed adhuc retro immodicus labor est
Multus & difficilis, quē me oportet oēm per-
Sic fat9 est, his aūt gratū uisū est sopiri, (ficere.
Et tunc genis prorupit iucundus somnus.

De proditione.

Nondum omne dictum erat uerbum, cum
uenerunt ipsi

ορ Ἐσθλ' ἀγρεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
ιλ Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ιι Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλ
ισ Ὡς δ' εἶδ', ὥς μιν ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε (λαμ.
οχ Αἱματόεντε πέλεν, δεινὸς δ' εἰσωπὰ ἰδέσθαι.
ιλ Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους.
οι Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
ογ Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχοντες χάλκεα, πείρατα τέχνης,
οφ Νήπιοι, ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
ιω Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι.
οι Σχέτλιοι, οὔτε δίκας εὖ εἰδότες, οὔτε θέμιστας.
οχ Οὔτε θεὸν δείσαντο, ὃς οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
οχ Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεντο.
οο Τῶν, ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
ιν Ἐρχομένων ἀμύδις, μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ιγ Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
οσ Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
ορ Ἀμφὶ δέ μιν δρηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο.
οξ Οἵ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μενέει σφῷ,
ιμ Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
ικ Νύκτα δ' ὀρφναίην ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι,
οκ Ἑστᾶσιν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες.
ιπ Στᾶν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντ' ἀολλέες ἄλλοθεν ἄλ
λος,

Ἔρδειν

Bona dicentes, mala aũt mentibus agitabát.
Ipse aũt inter primos ualde supbiẽs pcesserat,
Qui mala multa faciebat, quot nõ uniuersi alii
Vt aũt uidit, sic ipsum subiit ira, ipsi aũt oculi
Cruenti extitere, grauis aũt in aspectu uideri.
Veq; hic retro recedebat, clamauit aũt socios
Venerũt deinde quot folia & flores fiũt uere,
Arma in manib⁹ habẽtes ænea, conatus artis,
Stulti, agrestes, mortalia sapientes
Mẽdacesq;, saltatoresq;, saltationibus optimi
Miseri, neq; iustitias bene scientes, neq; iura.
Neq; deum ueriti sunt, qui cœlũ latum habeat
Neq; aliquẽ hoĩm idignationẽ retro posuerũt
Quoq; contumeliaq; uisq;, ferreum cœlũ iuit
Euntibus simul, ualde audax corde esset
Qui tũc lætaret aspiciẽs laborẽ, neq; doleret,
Neq; si ipsi cor quidem ferreum intus esset.
Circa ipsum aũt actores superbi cõgregabant
Hi aũt cõtumeliæ cedentes, sequuti robur suũ
Populis desuper freti, atque uiolentiis,
Noctẽ per obscurã, cũ dormiũt mortales alii,
Steterũt ardentes faculas in manibus habẽtes.
Steterunt autem circum ipsum profecti colle-
cti aliunde alius

 Facere

ο β Ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο.
ο β Ἡδὺ γελώοντες, καὶ δ' εἰκανόωντ' ἐπέεσσι
ι ψ Δεινὸν δερκόμενοι, θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας.
ο ξ Ἱέμενοι κτεῖναι, δὴ γὰρ κεχολώατο λίην.
ο ξ Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
ο κ Τούτου γὰρ κἀκεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
ο ρ Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
ι κ Οὐ γάρ πως ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος.
ι κ Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι.
ι λ Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
ι χ Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός
ι χ Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ,
ι χ Ὣς ἄρ' ὅγ' ἄσβεστόν περ ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει.
ι ξ Ἀλλ' ὁ μὲν, ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σφλώσειε.
ο υ Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής.
ι θ Πῆ μέματον, τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦ-
τορ;
ο φ Εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
ο υ Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
ο υ Καί κε τὸ, βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
ο υ Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι.
ο ι Καὶ τότ' ἄρ' ἄψορρον προσέφη δολίοις ἐπέεσσιν,
ι ι Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλ
ι α Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι, τό, οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται. (λοι,

Καλλ'

Facere opera uiolenta malignitatibus mentis
Iucundum ridentes, & salutabant uerbis
Graue aspiciẽtes, stupor aũt habebat uidentes
Cupientes occidere, iã em̃ irati erant nimium
Fraudator, qui quidẽ multa mala hoĩbus fece
Huius enim & illi maleficiis perierunt (rat
Sed nec sic aliquem debebat educere læsione.
Nondum em̃ uidi, neq; audiui clamantem
Virum unum tot mala in die consultasse.
Vt autem draco in nido agrestis uiæ expectat
Deuoratis malis uenẽis, subiitq; ipsũ ira grauis
Horrendũ aũt aspexit cõuolutus circa lustrũ
Sic hic inextinctum habẽs aĩm, nõ recedebat.
Sed ille quidẽ sic pereat, deus aũt ipsum soluat
His aũt & interfat⁹ est à deo audit⁹ deiformis,
Quo animati estis, quid uobis in mentibus insanit animus?
Dicite quo pacto uos cor animusq; iubet.
Si autem iam me ipsum occidere cupitis ferro
Atq; hoc uellem, atq; longe lucrosius esset
Mori, quã hæc semper indecẽtia gesta uidere
Et tunc iam retro affatus est dolosis uerbis
Qui mala multa faciebat quot nõ omnes alii
Profectus cũ pluribus, quod ei & grauius erit

ιλ Καδδ' ἔθορ' ἐς μέσον, θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας.
ιρ Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συὶ ἴκελος ἀλκὴν
ιρ Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ιρ Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν ἀλιξάμενος διὰ βήσσας.
ιρ Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
ιρ Ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ιρ Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου.
ιρ Ὄφρα τέ μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσι,
οω Κῦσε δέ μιν περιφὺς ἐπάλμενος, ἠδὲ προσηύδα
οσ Μειλιχίοις ἐπέεσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα,
οσ Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
ον Χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις.
ιτ Καὶ δέ σοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
ιθ Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
ια Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
ια Ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον,
οκ Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἔπ' ἔμ' ἔρχεο, τίπτε δέ σε χρεώ.
οκ Ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι, οὐδέ τί σε χρή.
ολ Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήδεαι ἔργον;
ον Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Δαιμόνι'

Prosiluitq; in mediũ,stupor aũt habuit uidẽtes
Perrexit aũt p,ppugnatores sui similis robore
A pro,qui in montib⁹ canes uigẽtesq; iuuẽes
Facile disiecit,fugiens per conuallem.
Et ipsi muscæ fiduciam in pectoribus immisit,
Quæ & prohibita ualde corpore uirili
Cœpit mordere,iucũdusq; ei sanguis hominis
Quousq; ipsum alloquatur respondens uerbis
Osculatus autem est ipsum applicitus insiliẽs,
atq; alloquebatur
Blandis uerbis,mẽs autem illi alia cogitabat
O amice, quoniã te primũ offẽdo hoc in loco
Salueq;,& ne mihi aliq̃d mala mẽte occurreris
At uero tibi ipsi aĩus in mentibus placidus sit
Noui autem quòd tu quidem bonus, ego ue-
ro te longe deterior.
Verum hic nouit suis mentibus,dixitq;
Hei mihi impudentiam indute,auare
Loquere neq; mutus ad me ueni,quidnam au-
tem tibi opus,
Vel aliquem forsan dolum alium existimas,
neq; tibi opus est (agitas opus ẽ
Miser, quidnam adhuc maius in mentibus
Facito ut uis,& tibi carum extitit animo.
Beate,

οσ Δαιμόνι', οὔτέ τι σε ῥέζω κακὸν, οὐδ' ἀγορεύω.
ια Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μυθεύεσθαι.
ια Ἐσθλὸν δ' οὔτέ τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσ-σας.
ιφ Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην εἶχες μνεάνων.
εμ Αὐτὰ μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δὲ αἶψα
εε Ῥέξον ὅ,τι φρονέεις, τελέσαι δέ σε θυμὸς ἀνώγει.
οτ Πάντα με θαρσαλέως κύον ἀδεὲς οὔτι με λή-θεις
οτ Ἔοργεν κεν μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
οξ Μήτέ τι μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτέ τι θέλ-γε.
οξ Οὐ γὰρ τούνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσομαι, οὐδὲ φιλήσω.
ιγ Αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής.
ιγ Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
ικ Ἡ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐ γὰρ ἔμελλον
ιχ Πείσειν, ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
ιτ Εὖ νύ τοι οἶδα καὐτὸς ὅ, μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι.
ιθ Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγί-ζω
ιθ Μαινομένης, οὐδ' εἴκε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι.
εφ Τῷ, οὔτίς μ' ἀέκοντα βιήσεται, ἀλλ' ἐθέλοιμι.
ιθ Πάντα περ οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄα-πτοι.

Ὡς

Beate, neq; quicq̃ tibi faciam mali, neq; dico:
Semper tibi mala sunt amica mentibus loqui
Bonum autem nec aliquod dum dixisti uerbum, neq; fecisti
Stulte, qui demens cor habebas furens
Ipsa quidē sic omnia finita sunt, tu aūt statim
Facito qđ sentis, perficere aūt tibi aius iubet
Omnia me audacter canis impudens nequaq̃ me lates sterges.
Faciens magnum opus, quod tuo capiti ab-
Neq; aliquid mihi mendaciis gratificere, neq; aliquid mulce
Non enim ob id ego te uerebor, neq; diligam
Semper tibi cor ut securis est indomitum.
Sic tibi in pectoribus intrepida mens est.
Quare te cognoscēs aspiciā, non enī debebam
Persuadere, q ppe. n. tibi ferre9 in mētib9 aius,
Bene quidē noui & ipse q mihi fatū hic perire
Sic enim oraculum est, tui autem ego curam non habeo
Insanientis, neq; si postremos fines adeas.
Quare nemo me inuitum coget, si uelim.
Omnia quidem quale meum robur & manus intactiles

Sic

ιφ Ως γὰρ πάντων τόσσον ὅσσον κατὰ σώματ' ἔασι

οφ Δρηστήρων, χείρεσσι, βίηφί τε φέρτερος εἴω.

ολ Οἶδα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐδ' ἐπιεικτόν.

δε Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.

ια Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες

ια Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.

ογ Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,

ιζ Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.

ιζ Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.

ιπ Μή τινα γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις. (σω

ιξ Σοὶ γάρ ῥ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἂρ ὀπίσ

οξ Ἔσσονται, τῷ, κεν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.

οι Αὐτῷ σοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος

ιρ Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν, ὡς ἀπόλοιο.

οχ Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρονες πόνες ἔσαι.

οτ Τῷ, οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγησθα

οχ Ἀψάμενος βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψορόφοιο μελάθρου.

οσ Οὐδέ σε φεύξεσθαι οἴομαι αἰπὺν ὄλεθρον.

ιφ Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Σοί κ'

Sic enim omnibus tantum quantum per cor-
pora sunt
Actorum manibus, uiq; præstantior sim,
Nosti quidem quale meum robur firmum;
neq; cessibile.
Sed neq; sic te speraui adiutumiri malitia..
Miser, diuerse, confute dolis, insaturate, non
igitur eras
Multũ adhuc uisum ire splendidã lucem solis
Et tu malis dolis ornate, astute,
Non amplius tibi mentes sunt faustæ, neq; in-
tellectus. (suisti animo
Fortunate, nõ quidem bene iram hanc impo
Neminẽm igitur hæc quidem capiat ira, quã
tu seruas
Tibi.n. neq; utiq; mẽtes firmæ neq; utiq; retro
Erunt, quare & ipsum perfruiturum existimo
Ipsi tibi postea dolor erit, neq; aliqd remediũ
Facti mali est medicinam inuenire, ut pereas
Sed non amplius diutius infinitus labor erit.
Quare non mortem luctuosam fugeris
Suspendẽs laqueum altum ab excelsa domo
Neq; te fugiturum existimo excelsam mortẽ.
Tibi aũt malus quidẽ animus, moriunt autem
populi. Tibi

ιφ Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

ιφ Τῷ, σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν ὅσσά μ' ἔοργας.

ια Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον.

ιφ Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

ιφ Νηπύτι', οὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων

ιφ Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;

ιι Τῷ, οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλοιμι.

ιι Αἰὼ ἀναιδείην ἐπιειμένε, οὐδ' ἂν ἔμοιγε

ιι Τετλαίης κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι.

ιλ Ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

κα Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦντο.

οσ Αὐτὰρ ὁ γ' ἐν λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν

οσ Ἑστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος, ἄλλα δέ οἱ κῆρ

οσ Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

Περὶ τῆς κερτομήσεως, ἤτοι ἐμπαιγμοῦ.

οχ Τοὶ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντες ἕλον, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω.

ισ Ἕλκον δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες

ομ Πλείοσί τ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον δὲ πιέζον,

Ἀλλὰ

Tibi opprobriũ damnũq; inter homines fuerit
Quare te rursus nunc existimo soluere quæcunq; in me effecisti
Nõ eñ ego te dico deteriorẽ mortalem aliũ.
Sẽper.n.tibi cõtẽtio cara est bellaq; pugnæq;.
Stultule, neq; profecto adhuc animaduertisti quanto præstantior
Dico ego esse,qm̃ mihi robore opponeris.
Quare,nullus me inuitum coget si uellem,
Semper impudentiã indute, neq; mihi quidẽ
Sustineres canin⁹ licet existẽs i aspectũ uidere.
Quippe ualde iam te adit excelsum exitium.
Sic fatus est, hi uero oẽs mordicus in labris hæserunt
Veꝝ hic apud candelabra apparẽs ardentia
Stabat in omnes uisus,alia autem ei animus
Agitabat mentibus suis, quæ non imperfecta euasere.

De Comprehensione & illusione.

Hi igiť irruẽtes cepere,traxerũtq; ipsũ intro,
Egere aũt in medios, in se calamitatẽ ponẽtes
Pluribusq; in uinculis ligabant, magis autem premebant

δο Ἀλλήλοισι γέλω τε καὶ εὐφροσύνῃ ἰθύοντες.
ιβ Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἧσι προθυμίῃσι πεποιθὼς
ιω Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ, φίλοι δ' ἅμα πάν-
τες ἕποντο,
οο Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.
οβ Οἱ δ' ἐπλώεον, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσι
ιω Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
ιξ Τίς δὲ σὺ ἐσσὶ φέριστε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων;
ορ Ὣς ἄρα τίς εἴπεσκεν, ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων
οω Βαλλόμενος καὶ ἐνιασόμενος τετληότι θυμῷ.
οο Ἐκ δ' ἕκεν εἵματα ἕσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι·
οβ Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
ιχ Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διάμπερες, ὅς κε λάχῃσι
ικ Πάντες ὑπέρθυμοι, καὶ οἳ κλήρους ἐβάλοντο.
ιυ Ἄλλος μὲν χλαῖναν ἐρίων, ἄλλος δὲ χιτῶνα.
υω Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν προνήσαν φοινικόεσσαν.
οω Ἐστὶ δ' ἐν μέσσοισι, τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκα-
στον.
οθ Ὣς ὁ μὲν, εἱστήκει, τοὶ δ' ἄκειτε πόλλ' ἀγόρευον.
οξ Φύζαν δ' οἷς ἑτάροισι κακὴν βάλον, οὐδέ τις
ἔτλη
οξ Στῆναι ἐναντίβιον, πολλὰ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστι,
ογ Σχέτλια ἔργ' ὁρόωσιν, ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυ-
μόν.

Inuicem risum & delectationem ponentes
Simul autem ipse ibat suis alacritatibus fretus
Confestim per urbem, amici autem simul om
nes sequebantur (tem
Multum lugentes tanq̃ ad morté proficiscen
Hi uero offendebant, & maledicebant uerbis:
Quis? unde uenis uirorũ, ubi tibi urbs, atq; pa-
Quis aũt tu es optime mortaliũ hoim? (rétes?
Sic igit̃ qs dixit, hic aũt nõ curauit sermones
Percussus & obiurgatus toleranti animo.
Atq; uestes exuerunt amabiles, mirabile uisu.
Sic autem quis dixit iuuenum superbientium
Sorte nũc sortiamini penitus qui accipiat
Filii magnanimi, & super sortes iecerunt
Alius quidẽ lænam lanarũ, alius uero tunicã
Circum autem lænam fibularunt puniceam
Stetit autem in mediis, stupor autem cepit ui-
rumquenq;, (ta dicebant
Sic hic quidem steterat, hi uero temeraria mul
Fugam autem suis sociis malam iniecerunt;
neq; aliquis sustinuit
Stare cõtra, circum eñ mala undiq; steterunt
Miseras res uident, inopia consilii autem ha-
bebat animum

ιι Πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄεισθι.
οχ Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
οκ Οὐδ' ἄμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ικ Εξεφάνη, δηρὸν δὲ καθήμενοι, ἐσκοπίαζον
ιρ Πολλὸν ἀφεσταῶτες, ὃ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχε.

Περὶ τῆς ἀγνώσεως τοῦ Πέρσου.

οκ Αὐτὰρ ὅγ' ἐν προδόμοισι καθῆστο γέρων ἀλιθέρσης,
οκ Ος οἱ κύδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε.
ο+ Ερπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων.
ιχ Ωμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
ιχ Υψόσ' ἀνασχόμενος, μέγ' ἀνοιμώξας ἐγεγώνει.
ικ Οὐ πέρ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ικ Εν πάντεσσι πόνοισι, φίλει δέ ἑ ἔξοχα πάντων.
ιϖ Ωρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὃ οὐ δύνατο προσέμμεναι.
ιξ Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές.
ορ Ασσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ορ Ελθέμεν, αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
ον Ην δ' ἐγρηγορόων, ῥύσ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ου Ηϊσαν, αἳ δρηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ.

Τοῦ

Luctu aūt intolerādo pcuſsi oēs optimi ſunt.
Animaduertit autem quiſq; quo fugeret ma-
lum exitium. (ipſorum
Hi uero ſimul expauere conferri, neq; aliquis
Apparuit, diu autem ſedentes ſpectabant
Multum diſtantes, hic uero in medio dolores
patiebatur.

De Negatione Petri.

Veꝝ hic ī ueſtibulis ſedebat ſenex excalefaciēs
Qui ei glorioſiſsimus ſocioꝝ erat, prudentiſsi
Serpens ad focū, crebra ingemiſcens. (muſq;
Luxit aūt ſenex, caput aūt hic percuſsit mani
Alte tendēs, ualde ingemiſcēs loquebat. (b9,
Cuius magnopere quidem promptum cor &
animus fortis (ſupra omnes,
In omnibus laboribus, diligebat autē ipſum
Cōmotū eſt aūt ei cor, & nō poterat opitulari
Stetit autem extra tentorium, quàmprimum
autem uidit opus indecens
Propius aūt nō amplius deinde potuit ſuo regi
Proficiſci, uerum ille ſeorſum uidens abſterſit
lachrymam
Erat aūt uigilans, hos autē è domo mulieres
Noſcebant, quæ actoribus miſcebantur antea

ο υ Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν.
ο σ Αψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο, τοίχ'
ἴσκν' εἴσω
ο σ Ηδὺ γελώωντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσι,
ο β Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδει
ο β Ερδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο.
ι ξ Οὐλομένη, ἥ τ' αἰεὶ ἀήσυλα ἔργα μέμηλε.
ι ζ Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
ι φ Θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ ἑ θυμὸς ἀνῆκε.
ο β Μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
ι υ Εγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεβάσατο θυμόν.
ι υ Ος μοι ἑταῖρον ἔκοψε τετιμένον οὖας ἀπούρας.
ι υ Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ο β Ω γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ, μάλα δ' εἴσεαι αὐτόν,
ο β Η τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊος ἦθα ἑταῖρος.
ο δ Ως ἔφατ', αὐτὰρ τοῦ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
ο γ Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ο κ Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,
ο κ Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
ο κ Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' οἴχετο θυμός.

Πολλὰ

Huius aũt cõmotus eſt aĩus in pectoribus caris
Retro autem in pauimentum profectus, utiq;
confedebat, hi uero iuere intro
Iucundum ridentes & loquebantur uerbis
Et tunc iam quædam dixit mulierum quæ
aperte ſciuerat
Facere res uiolentas malignitatibus mentis.
Perniciofa, cui ſemper infauſta opera curæ fue
Graue ſpirans ignis robur ardentis (runt
Audaciam magnam habens, magnus autem
ipſam animus commouit
Nequis adhuc promptus placidus & mitis ſit
Prope uir, qui meum quidem maxime uenera
tus eſt animum.
Qui mihi ſociũ percuſsit cruciatũ aurẽ auferẽs
Grauia autem minata, uerba alata dicebat,
O ſenex, nõ longe hic uir ualde autem noſces
ipſum,
Quippe illi à principio paternus fuiſti ſocius.
Sic fata eſt, uerũ huius infractus eſt carus aĩus,
Mirabatur autem ſenex ut uidit oculis.
Neq; aliqđ effari poterat uerbũ cupiẽs licet.
A im mœrore magno pcuſſus, in ipõ aũt oculi
Lachrymis implebant, luctũ aũt exiſtimabat
animus. M 4 Multa

ο υ Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ο υ Ὕστατα, καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ι ψ Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν.
ο θ Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένη ἥρωϊ,
ο ο Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ φίλα δέμνια κεῖτο.
ο φ Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυράων ἦν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
ι μ Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
ι ο Χερσὶ καταπρηνέσι. δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά,
ο α Ῥᾷον, ὅτι πάμπρωτα θεόν γ' ἠρνήσατο πάντων.
ο δ Κλαῖεν δ' ἐν κονίῃσι καθήμενος, οὐδέ νύ οἱ κῆρ
ο δ Ἤθελ' ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
ϡ ω Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
ι σ Χεύατο κακκεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον.
ο δ Δὴ τότε μιν προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
ο λ Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
ο λ Ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ χερσὶν ἔργα βάληται.
ι χ Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶν
ο δ Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών, οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον
ο υ Νωλεμέως, ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ο υ Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,

Ἐμπλείην

Multa aũt cogitabat & in mente & in animo
Postrema & ultima. cor aũt ipsi intus latrabat,
Verum hic negabat fortiter, iusiurandum au-
tem adiurauit.
Verum postq̃ iam struxit dolum irata heroi.
Perrexit ire ĩ cubiculũ ubi ipsi cari lecti iacebãt.
Sed cum iam extra fores erat atq; atrium,
Iam tunc luxitq; & sua percussit fœmora
Manibus pronis, lachrymas aũt eiecit calidas
Facilius, quoniam primum deum quidem ne
gauit omnium (ipsi animus
Flebat aũt in pulueribus sedens, neq; profecto
Volebat amplius uiuere, & uidere lucem solis.
Ambabus autem manibus capiens puluerem
fuligineum
Fudit per caput, gratam autem turpauit faciẽ.
Iam tũc ipsum affatus est senex marinus uerus
Quòd non grauius & peius aliud muliere
Quæ quidem talia in manibus opera iecerit.
Dixit senex, canos aũt crines trahebat manib⁹
Atrium extra existens, hi uero intus consiliũ
texebant
Continue, ast ipse uolutabatur hinc & inde,
Sicut aũt cũ uentrem uir multo igne ardenti,

οθ Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
οο Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
οο Ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων
ις Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς.
οδ Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος,
οφ Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Περὶ δὲ τοῦ τοῦ σταυροῦ μαστιγώσεως.

ιθ Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν
οχ Οἰκτρ' ὀλοφυρομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
ιγ Ἠέριοι δ' ἄρα τόν γε κακὴν ἐς ὁδὸν προφέροντο.
ιβ Ἐν πεδίῳ δ' ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ολ Χερσὶ δ' ἔχον ῥόπαλα παγχάλκεα, αἰὲν ἀαγῆ.
ιπ Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
ιϖ Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
ιπ Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντες.
ιπ Νηπίαχοι, ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
ιρ Ὠζηνὴς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπῄιεν ἐρχομένοισι.
ιψ Πέπληγόνθ' ἱμάσιν, ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
ιβ Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσπερ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο,

Εἰ

Plenam nidoreq; & sanguine hinc & inde
Mouet, ualde autem cito cupit assari.
Sic utiq; hic hinc & inde uolutabatur cogitãs,
Retro autem sociorum in gentem cedebat,
iratus est autem grauiter
Conuiuæ aũt per domicilia iuere diuini regis
Duces ministroq;, uirtute aũt erãt ualde opti-
(mi.

De ante crucem uerberatione.

Aurora quidem crocea dissipatur omné
in terram
Misere plorans, mollem lachrymã effundens
Matutini autem in hunc malam contentionem protulerunt
In campo autem stabant trucidare animati.
Manibus autem habebant claues æneas semper infractiles.
Statim autem fucis similes effundebantur
Viaticis, quos pueri irritant assueti
Semper obiurgantes, in uia domos habentes
Infantiles, cõmune aũt malũ multis efficiunt.
Assiduus autem tumultus accessit euntibus
Percutiebãtq; uerberib⁹ minatiq; sunt uerbis:
Hi uero iuere, ueluti igne terra uniuersa pascere-
retur
Si

ις Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε πεποιθότες, ἠνορέῃ τε.
ιρ Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπέρβια δῆμον ἔχοντες.
ου Οὐδ' ὄπιδα φρονέουσι θεοῦ, μεμάασι γὰρ ἤδη.
οω Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
ιμ Τεῖχος ἔκτοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.

Περὶ τῆς σταυρώσεως.

ιψ Ἕστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης,
ιψ Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ, μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ.
ιχ Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος.
οφ Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
οχ Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
ιλ Εἴρυσσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
οθ Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσσεσκον ἕκαστα.
ιθ Νήπιοι, οἳ δ' ἄρα δὴ τάδε μήδεα μηχανόωντο.
οχ Ἀρηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
ιρ Ἰθῦσαν δὲ λύκοισιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν.
ιγ Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ.
ιγ Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
οο Ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων.
ιβ Ἐνδ' αὖθις κίεν ἧσι προθυμίῃσι πεποιθώς.
οο Δεσμῷ δ' ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων.

Σὺν

Roboreq; uiq; confisi, fortitudineq;
Multitudineq; sua, & per indignum populum
habentes (enim sunt iam
Neq; animaduersionem timent dei, animati
Hi autem postq̃ ex urbe descendere, cito auté
in agrum uenerunt
Muq; extra, magnũ aũt ipsis apparebat opus.

De Crucifixione.

Stetit lignũ siccũ quantũ ulna supra terram
Aut quercus aut picea, quod quidem non pu
trescit imbre
Viri quidem hoc monumentũ olim mortui
Tantus erat pceritate, tãtus crassitudine aspici
Cathenam autem textam ex ipso figentes,
Traxerũt fortitudine freti, & robore manuũ
Carnifices, qui per certamina bñ incẽdere oĩa
Stulti, hi uero iam hæc consilia machinabanť
Actores aũt ex alia parte minabanť in domib9
Perrexerunt autem lupis assimiles crudiuoris
Agno ipsum ego assimilo pulli uelleris
Qui ouium magnũ gregẽ digrediť candentiũ
Agnus enim erat ouiũ longe optimus omniũ
ter autem ipse iuit suis alacritatibus fretus
inculo aũt difficili ligatus erat, fortes dolo-
res patiens · Simul

οχ Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον κεκοτηότι θυμῷ.
οσ Ἐς μέσσον δ' ἀναγεῖν, τὼ δ' ἄμφω χεῖρας αἰέχον
οξ Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν.
ιθ Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
ιρ Δεξάμενοι σῖτ' ἄρα τοίη, διασάντων τανύοιο
ον Σταυροῖσιν πυκινοῖσι διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
ιχ Γυμνόν. ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται.
οψ Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπταν
ιρ Ψιμάλα μεγάλως, ὅθι δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν
οχ Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ
ιε Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οσ Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οχ Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐών, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
οθ Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι,
ομ Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
οθ Ἰδνώθη δ' ὀπίσω, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς.
οθ Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλοντο.
οϛ Οἳ δ' ἐπελώβευον, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
ιι Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ
ιε Τρὶς δ' εἴπειτ' ἤυσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός

Στε

Simul aũt pedes manuſq; ligabant irato aĩo
In medium autem adduxere, hi autem ambas
manus ſubſtulere
Confeſtim, lænam aũt depoſuit puniceam.
Cum aũt ſol medium cœlum ambiuerat
Accipientes cibos igit hi, diuiſi extendunt
Crucibus denſis undique hinc & inde
Nudum, uerum ipſi ueſtimẽtum in domibus
iacebant (dere
Rectũ in ligno, ex ipſo autem extrema ſuſpen
Alte ualde magnopere, inclamat autem po-
pulus retro (tioſo ſub uinculo.
Sic hic quidem ibi relictus fuerat tenſus perni-
In medio terræq; & cœli ſyderei
Tempore in uerno, cum dies longi exiſtunt
Vt diu uiuus exiſtens graues dolores patiat.
Neq; aliqd mouere mẽbrorum erat, neq; leuare,
Neq; remitti pedibus firme, neq; conſcẽdere,
Verſ9 ẽ aũt retro hic uero à terra ĩ altũ eleuat9
Et tunc iam cognoſcebam cum non amplius
uitabilia extitere,
Hi uero offendebant, & cohuitiabant uerbis
Verum hic animũ habens ſuũ fortem ut antea,
Ter aũt deinde clamauit quantũ caput cepit
uiri, N Pollicitus

ολ Σπεῦδε δὲ Ἀμφάων, πέειν δ' οὐκ ἤθελ' ἐλέσθαι.
οχ Χείλεα μέν τ' ἐδίηνε, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν.
οβ Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
οδ Νήπιος εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον, ἠδὲ χαλίφρων,
οδ Ἠὲ ἑκὼν μεθίεις, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων.
δδ Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
οσ Καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οσ Οὕνεκα τοῖς πατρίοισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς,
οδ Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεὸς ἢ τὰ πάντα ἴσησιν.
ιο Ἔρξον ὅπῃ δή τοι νόος ὀξύνει καὶ ἀνώγει.
ογ Καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε, μέγαν τε,
ογ Ἄλκιμος ἐσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
οο Εἶξόν γ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
ορ Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φάζεο θυμῷ,
ιυ Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέσχο.
οψ Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἄψ ἔρχεο μέγαρόν δε.
ιβ Οἵδε τοι ἐκτελέσουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσχον.
ιυ Καί κε τι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσωμεν
ιυ Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέες ὠμόσαμεν ὅρκους,
οξ Ξεῖν', οὕτω γὰρ κέν τοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε
οξ Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα.

Pollicitus autem erat sitiens, bibere autem nolebat capere, (madefecit,
Labra quidem humectauit, palatum aũt non
Sic autem quis dixit iuuenum superbiẽtium:
Stultus es ó hospes nimium tantũ, uel ebrius
Vel sponte negligis, & delectaris dolores pati
Siquidem tu deus es, deiq; audisti uocẽ (ens.
Et certe quidã uideris magnus esse atq; fortis,
Quoniam apud paucos & non bonos uersans
Sed tu mihi dic, deus autem omnia scit.
Fac quod iam tibi mens compellit & iubet,
Et tu amicus, ualde enim te uideo pulchrũq; magnumq;
Fortis es, ut aliquis te & posterorũ benedicat
Cede quidem quo te cor animusq; iubet.
Ipsum quidem te primum serua, & animaduerte animo,
Si uere iam oĩa perficies quæcunq; promis
Sed age nũc descẽde, & retro pficiscere
Hi uero tibi pficiẽt pmissionẽ quã pollicit
Atq; tibi nos hæc quidẽ polliciti perfecer
Quippe quidẽ nos multa iurauim9 iuram
Hospes, sic enim tibi gloriaque uirtusq;
Fuerit in homines simul statim & deinde,

 Page,

ιο Ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν.

Περὶ τοῦ ἐκατοντάρχου.

ιη Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
οδ Κεῖνος μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύει.
οδ Τοῖο γὰρ ὧδε πατρός, ὁ δὲ πεπνυμένα βάζει.
οδ Ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ·
ου Τῷδε μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληκυῖα.
οχ Αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
οτ Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
οχ Ἴσχεο, μηδὲ πολυαθενόων δηλήσεο τούσδε,
οχ Τάων, οἵ δή ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν.
οχ Οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἱ νηλητεῖς εἰσιν.
ορ Οἵ τ' ἐμὲ ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
οξ Νῦν τέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
οδ Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν.
ιθ Ἀλλὰ πάτερ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
ιθ Αὐτὸς δή περ ἕκαστον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
οψ Ἴσχεο, μηδὲ βίην τίσαις ὑπερηνορεόντων
οχ Ἀνδρῶν δρηστήρων κε χολωμένος, οἵ με ἔτισαν.
ιη Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς.
ου Ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός.

Ὠς

Papæ, quippe bonus existens superbũ dixisti.

De Centurione.

Sic aũt quis dixit aspiciẽs in cœlum latum
Illius quidem hic filius uerus ut dicir.
Talis enim & patris, qui & prudẽtia loquitur,
Sed temperans est, indignatur aũt in animo.
Huic autem ualde in persuasione cor manebat tolerans. .(pe existẽtem,
Statim autem suum patrẽ alloquebatur pro-
O pater profecto magnum miraculum hoc oculis uideo,
Contine, neq; inualescens offenderis hos,
Quorũ iam meo capiti obprobria infuderũt
Hiq; me spernunt, & qui peccatores sunt
Quiq; me iniuriantes, pernitiosa machinanẽ,
Nuncq; me spernunt, mala corpori uestimenta habentem.
Nũc rursus filiũ dilectũ occidere animati sunt
Sed pater, hoc mihi perfice desiderium
Ipsos quippe dimitte subterfugere & euitare,
Cõtineare, neq; uim ulciscere superbientium
Virorũ actorũ irat9, q me uerberib9 affecerũt
Alii quidẽ dãni & uituperii nõ indigi (animus
Iam enĩ perfecta erãt quæ mihi carus uolebat animus

 Sic

ο ϋ Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν.
ο σ Αψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, κατ' ἀρ' ἕζετο, τοὶ δ' ἴσκεν εἴσω
ο σ Ηδὺ γελώωντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσι,
ο ϐ Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤδει
ο ϐ Ερδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο.
ι ξ Οὐλομένη, ἥ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλε.
ι ζ Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
ι φ Θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ ἑ θυμὸς ἀνῆκε.
ο ϐ Μή τίς ἔτι πρόφρων ἀγανός τε ἤπιος ἔστω·
ι ϋ Εγγὺς ἀνὴρ, ὅς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεβάσσατο θυμόν.
ι ϋ Ος μοι ἑταῖρον ἔκοψε τετιμένον οὖας ἀπούρας.
ι ϋ Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ο ϐ Ω γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ, μάλα δ' εἴσεαι αὐτόν,
ο ϐ Η τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊος ἦθα ἑταῖρος.
ο δ Ως ἔφατ', αὐτὰρ τοῖσδε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
ο γ Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ο κ Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,
ο κ Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
ο κ Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' οἴετο θυμός.

Πολλά

Huius aūt cōmotus est aīus in pectoribus caris
Retro autem in pauimentum profectus, utiq;
confedebat, hi uero iuere intro
Iucundum ridentes & loquebantur uerbis
Et tunc iam quædam dixit mulierum quæ
aperte sciuerat
Facere res uiolentas malignitatibus mentis.
Perniciosa, cui semper infausta opera curæ fue
Graue spirans ignis robur ardentis (runt
Audaciam magnam habens, magnus autem
ipsam animus commouit
Nequis adhuc promptus placidus & mitis sit
Prope uir, qui meum quidem maxime uenera
tus est animum.
Qui mihi sociū percussit cruciatū aurē auferēs
Grauia autem minata, uerba alata dicebat,
O senex, nō longe hic uir ualde autem nosces
ipsum,
Quippe illi à principio paternus fuisti socius.
Sic fata est, uerū huius infractus est carus aīus,
Mirabatur autem senex ut uidit oculis.
Neq; aliqđ effari poterat uerbū cupiēs licet.
Aim mœrore magno pcussus, in ipō aūt oculi
Lachrymis implebanť, luctū aūt existimabat
animus.

 Multa

ου Πολλὰ δὲ μορμύρειζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ου Ὕστατα, καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ι+ Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν.
οθ Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένη ἥρωϊ,
οο Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ φίλα δέμνια κεῖτο.
οφ Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυράων ἦν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
ιμ Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὢ πεπλήγετο μηρώ
ιο Χερσὶ καταπρηνέσσι. δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά,
οα Ῥᾶον, ὅτι πάμπρωτα θεόν γ' ἠρνήσατο πάντων.
οδ Κλαῖεν δ' ἐν κονίῃσι καθήμενος, οὐδέ νύ οἱ κῆρ
οδ Ἤθελ' ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
ϡω Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
ισ Χεύατο κακκεφαλῆς, χάριεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον.
οδ Δὴ τότε μιν προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
ολ Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
ολ Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.
ιχ Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρα χαίτας ἕλκετο χερσίν
οδ Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών, οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον
ου Νωλεμέως, ἀτὰρ αὐτὸς ἀλᾶτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ου Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,

Ἐμπλείην

Multa aũt cogitabat & in mente & in animo
Postrema & ultima. cor aũt ipsi intus latrabat,
Verum hic negabat fortiter, iusiurandum autem adiurauit.
Verum postq̃ iam struxit dolum irata heroi.
Perrexit ire i cubiculũ ubi ipsi cari lecti iacebãt.
Sed cum iam extra fores erat atq; atrium,
Iam tunc luxitq; & sua percusit fœmora
Manibus pronis, lachrymas aũt eiecit calidas
Facilius, quoniam primum deum quidem negauit omnium (ipsi animus
Flebat aũt in pulueribus sedens, neq; profecto
Volebat amplius uiuere, & uidere lucem solis.
Ambabus autem manibus capiens puluerem fuligineum
Fudit per caput, gratam autem turpauit faciẽ.
Iam tũc ipsum affatus est senex marinus uerus
Quòd non grauius & peius aliud muliere
Quæ quidem talia in manibus opera iecerit.
Dixit senex, canos aũt crines trahebat manib⁹
Atrium extra existens, hi uero intus consiliũ texebant
Continue, ast ipse uoluebatur hinc & inde,
Sicut aũt cũ uentrem uir multo igne ardenti,

 Plenã

ο θ Εμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
ο ο Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ο υ Ως ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων
ι σ Αψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς.
ο δ Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος,
ο φ Αρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Περὶ τῆς τοῦ σταυροῦ μαστιγώσεως.

ι θ Ηὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν
ο χ Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
ι γ Ηέριοι δ' ἄρα τοί γε κακὴν ἔριδα προφέροντο.
ι ϐ Εν πεδίῳ δ' ἵσαντο διαρρῆξαι μεμαῶτες.
ο λ Χερσὶ δ' ἔχον ῥόπαλα παγχάλκεα, αἰὲν ἀαγῆ.
ι π Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
ι ϖ Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
ι π Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντες.
ι π Νηπίαχοι, ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
ι ρ Ωζηγῆς δ' ὀξυμαδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισι.
ι ψ Πέπληγον δ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν.
ι ϐ Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο,

Εἰ

Plenam nidoreq; & sanguine hinc & inde
Mouet, ualde autem cito cupit assari.
Sic utiq; hic hinc & inde uolutabatur cogitãs,
Retro autem sociorum in gentem cedebat,
iratus est autem grauiter
Conuiuæ aũt per domicilia iuere diuini regis
Duces ministrorũ, uirtute aũt erãt ualde opti-
(mi.

De ante crucem uerberatione.

Aurora quidem crocea dissipatur omnẽ
in terram
Misere plorans, mollem lachrymã effundens
Matutini autem in hunc malam contentionem protulerunt
In campo autem stabant trucidare animati.
Manibus autem habebant claues æneas semper infractiles.
Statim autem fucis similes effundebantur
Viaticis, quos pueri irritant assueti
Semper obiurgantes, in uia domos habentes
Infantiles, cõmune aũt malũ multis efficiunt.
Assiduus autem tumultus accessit euntibus
Percutiebãtq; uerberib9 minatiq; sunt uerbis;
Hi uero iuere, ueluti igne terra uniuersa pascere-
tur

ο σ Εἰ ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.
ο γ Ὃς ἤδη τὸ πρὶν μὲν ἀνάγκῃ ἔργον ἀεικές.
ι ζ Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε μύ-
θῳ.
ι ι Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν
ι π Πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνὶ ὕδατης καλῇσι ῥοῇσι.
ι β Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ο π Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι.
ο δ Ἀργαλέον γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι,
ι σ Ὃς τὸ θνητὸς ἔη, ὃ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν.
ι υ Ἀλλὰ τίδ' ἢ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει
ι υ Μάψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
ι υ Δῶρα θεός τε δίδωσιν, ὃς οὐρανὸν εὐρὺν ἔχησι.
ι ω Μὴ ἀγαθῷ τὸ ἐόντι νεμεσσηθῶμεν οἱ ἡμεῖς,
ι ε Ἀλλ' αἰδεσώμεσθα, θεοῦ δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.
ο π Οὐ γάρ πως πάντεσσι θεὸς φαίνοιτο ἐναρ-
γής.
ι β Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
ο π Δῆμον ὑποδδείσας, δὴ γὰρ κεχολώατο λίην.
ι φ Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋθμήτοισιν ἱμᾶσι.
ι β Πεπλήγει δ' ἀργυρῆθεν ἀεικέεσσι πληγῇσι.
ι β Σμώδιγξ δ' αἵματι ὄψεσα μεταφρένῳ ἐξυπανέστη.
ο υ Ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες ἀγήνορες, οἱ μὲν, ἔπειτα
ι λ Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

Καί-

Si haberent regẽ mortaliũ offensorẽ omniũ.
Qui iam prius quidẽ renuebat opus indecens
Interficere quidem uitabat, reueritus est enim
hoc uerbo.
Statim præconesq; aquã ad manus fuderunt,
Primum, deinde lauit aquæ pulchris fluxibus
Et ipsos allocutus uerba alata dicebat.
O amici, nequaq̃ ego interimere uellem.
Difficilis enim est deus mortali uiro domitari
Qui mortalis sit, & non tot consilia nouit,
Sed quid iam hic insons dolores patitur
Temere causa alioꝝ mœroꝝ, grata aũt semp
Dona deus dat, qui cœlum latum habeat,
Ne bono existenti indignemur ei nos,
Sed cedamus, dei autem euitemus iram.
Neque enim adhuc omnibus deus appareat
manifestus.
Sic utiq; locutus, discessit, hũc aũt reliqt illic
Populũ ueritus, quippe eñ irati erant ualde
Ligauit autem retro manus bene cæsis loris.
Percussit aũt ẽ contione indecentibus plagis
Vibex autem cruentus ẽ dorso surrexit,
ngressi aũt sunt actores supbi, hi qdẽ deinde
Clamãtes per turbam, in ipsum omnes iuere
Roboreq;

ις Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε πεποιθότων, ἠνορέῃ τε.
ιϛ Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἐχόντων.
ου Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεοῦ, μεμάασι γὰρ ἤδη.
οω Οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
ιμ Τείχεος ἔκτοθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.

Περὶ τῆς σταυρώσεως.

ι✝ Εστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης,
ι✝ Η δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ, μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ
ιη Ανδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος.
οφ Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
οχ Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
ιλ Εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν
οθ Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσεσκον ἕκαστα.
ιθ Νήπιοι, οἳ δ' ἄρα δὴ τάδε μήδεα μηχανόωντο.
οχ Ἀρηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
ιϛ Ἰθῦσαν δὲ λύκοισιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν.
ιγ Ἀρνειῷ μιν ἐγὼ ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ.
ιγ Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
οο Ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων.
ιβ Ἐνδ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθώς.
οο Δεσμῷ δ' ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων.

Σὺν

Roboreq; uiq; confisi, fortitudineq;
Multitudineq; sua, & per indignum populum
habentes (enim sunt iam
Neq; animaduersionem timent dei, animati
Hi autem postq̃ ex urbe descendere, cito autẽ
in agrum uenerunt
Muq; extra, magnũ aũt ipsis apparebat opus.

De Crucifixione.

Stetit lignũ siccũ quantũ ulna supra terram
Aut quercus aut picea, quod quidem non pu
trescit imbre
Viri quidem hoc monumentũ olim' mortui
Tantus erat ꝓceritate, tãtus crassitudine aspici
Cathenam autem textam ex ipso figentes,
Traxerũt fortitudine freti, & robore manuũ
Carnifices, qui per certamina bñ incẽdere oĩa
Stulti, hi uero iam hæc consilia machinabanẽ
Actores aũt ex alia parte minabanẽin domib9
Perrexerunt autem lupis assimiles crudiuoris
Agno ipsum ego assimilo pulli uelleris
Qui ouium magnũ gregẽ digrediẽ candentiũ
Agnus enim erat ouiũ longe optimus omniũ
ter autem ipse iuit suis alacritatibus fretus
inculo aũt difficili ligatus erat, fortes dolo-
res patiens Simul

οχ Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον κεκοτηότι θυμῷ.
οσ Ἐς μέσον δ' ἀνάγεν, τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέ-
χον
οξ Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν.
ιθ Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
ιρ Δεξάμενοι σῖτ' ἄρα τοίγε, διαστάντες τανύοντο
ον Σταυροῖσιν πυκινοῖσι διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
ιχ Γυμνόν. ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέον-
το.
οψ Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτῷ πείρατ' ἀνῆψαν
ιρ Χψιμάλα μεγάλως, ὠθεῖ δ' ἴαχε λαὸς ὄπι-
σθεν
οχ Ὣς ὁ μὲν, αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ
ιε Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οσ Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οχ Ὣς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
οθ Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι,
ομ Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
οθ Ἰδνώθη δ' ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς.
οθ Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅτ' οὐκ ἔτι φύκτα πέ-
λοντο.
οϛ Οἱ δ' ἐπελώβευον, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
ιϛ Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ,
ιε Τρὶς δ' εἴπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτό

Στε

Simul aũt pedes manuſq; ligabant irato aĩo
In medium autem adduxere, hi autem ambas
manus ſubſtulere
Confeſtim, lænam aũt depoſuit puniceam.
Cum aũt ſol medium cœlum ambiuerat
Accipientes cibos igiť hi, diuiſi extendunt
Crucibus denſis undique hinc & inde
Nudum, uerum ipſi ueſtimẽtum in domibus
iacebant (dere
Rectũ in ligno, ex ipſo autem extrema ſuſpen
Alte ualde magnopere, inclamat autem po-
pulus retro (tioſo ſub uinculo.
Sic hic quidem ibi relictus fuerat tenſus perni-
In medio terræq; & cœli ſyderei
Tempore in uerno, cum dies longi exiſtunt
Vt diu uiuus exiſtens graues dolores patiať.
Neq; aliqd mouere mẽbroꝝ erat, neq; leuare,
Neq; remitti pedibus firme, neq; conſcẽdere,
Verſ9 ẽ aũt retro hic uero à terra ĩ altũ eleuat9
Et tunc iam cognoſcebam cum non amplius
uitabilia extitere,
Hi uero offendebant, & cohuitiabanť uerbis
Veꝝ hic animũ habens ſuũ fortem ut antea,
Fer aũt deinde clamauit quantũ caput cepit
uiri, N Pollicitus

ολ Σπεῦτο δὲ δηϊάων, πίειν δ' οὐκ ἤθελ' ἑλέσθαι.

οχ Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν.

οβ Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,

οδ Νήπιος εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,

οδ Ἠὲ ἑκὼν μεθίεις, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων.

οδ Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,

οσ Καί που τίς δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,

οσ Οὕνεκα τοῖς παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς,

οδ Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.

ιο Ἔρξον ὅπως δή τοι νόος ὀτρύνει καὶ ἀνώγει.

ογ Καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε, μέγαν τε,

ογ Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.

οο Εἶξον γ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.

ορ Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,

ιν Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης.

οψ Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἄψ ἔρχευ μέγαρόνδε.

ιβ Οἵ δέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν.

ιν Καί κε τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσωμεν.

ιυ Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσαμεν ὅρκους,

οξ Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν τοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε

οξ Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα αὐτίκα καὶ μετέπειτα.

Ὦ πό

Pollicitus autem erat sitiens, bibere autem nolebat capere,
Labra quidem humectauit, palatum aũt non (madefecit,
Sic autem quis dixit iuuenum superbiẽtium:
Stultus es ò hospes nimium tantũ, uel ebrius
Vel sponte negligis, & delectaris dolores pati
Siquidem tu deus es, deiq; audisti uocẽ (ens.
Et certe quidã uideris magnus esse atq; fortis,
Quoniam apud paucos & non bonos uersaris
Sed tu mihi dic, deus autem omnia scit.
Fac quod iam tibi mens compellit & iubet,
Et tu amicus, ualde enim te uideo pulchrũq; magnumq;
Fortis es, ut aliquis te & posterorũ benedicat
Cede quidem quo te cor animusq; iubet.
Ipsum quidem te primum serua, & animaduerte animo,
Si uere iam oĩa perficies quæcunq; promis
Sed age nũc descẽde, & retro pficiscere
Hi uero tibi pficiẽt pmissionẽ quã pollic
Atq; tibi nos hæc quidẽ polliciti perfe
Quippe quidẽ nos multa iurauim⁹ iuran
Hospes, sic enim tibi gloriaque uirtusq;
Fuerit in homines simul statim & deinde,

ιο Ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν.

Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου.

ιη Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
οδ Κεῖνος μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύει.
οδ Τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζει.
οδ Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ·
ου Τῷδε μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετλη-
κυῖα.
οχ Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
οτ Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶ-
μαι,
οχ Ἴσχεο, μηδὲ πολυθεινόων δηλήσεο τούσδε,
οχ Τάων, οἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν.
οχ Οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἳ νηλητεῖς εἰσιν.
ορ Οἵ τ' ἐμὲ ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
οξ Νῦν τέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχον-
τα.
οδ Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν.
ιθ Ἀλλὰ πάτερ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
ιθ Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
οψ Ἴσχεο, μηδὲ βίην τίσαις ὑπερηνορεόντων
οχ Ἀνδρῶν δρηστήρων κε χολωμένος, οἵ με ἔπισαν.
ιη Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς.
ον Ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός.

Ὣς

Papæ, quippe bonus exiſtens ſuperbũ dixiſti.

De Centurione.

Sic aũt quis dixit aſpiciẽs in cœlum latum
Illius quidem hic filius uerus ut dicit.
Talis enim & patris, qui & prudẽtia loquitur,
Sed temperans eſt, indignatur aũt in animo.
Huic autem ualde in perſuaſione cor mane-
bat tolerans. .(pe exiſtẽtem,
Statim autem ſuum patrẽ alloquebatur prõ-
O pater ꝓfecto magnum miraculum hoc
oculis uideo,
Contine, neq; inualeſcens offenderis hos,
Quorũ iam meo capiti obprobria infuderũt
Hiq; me ſpernunt, & qui peccatores ſunt
Quiq; me iniuriantes, pernitioſa machinant̃,
Nuncq; me ſpernunt, mala corpori ueſtimen
ta habentem.
Nũc rurſus filiũ dilectũ occidere animati ſunt
Sed pater, hoc mihi perfice deſiderium
Ipſos quippe dimitte ſubterfugere & euitare,
Cõtineare, neq; uim ulciſcere ſuperbientium
Virorꝫ actorꝫ irat⁹, q me uerberib⁹ affecerũt
Alii quidẽ dãni & uituperii nõ indigi (animus
Iam em̃ perfecta erãt quæ mihi carus uolebat
animus

ι π Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε.
ι χ Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, ἄϊδόσδε βεβή-
κει,
ι θ Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ἀπὸ χθονός ἐστι βάραθρον,
ο λ Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
ο θ Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς,
ι ν Καρτερός. ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
ρ ψ Οἵ δ' αἰεὶ πολὺ νεκρὸν ὁμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
ι π Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ι π Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε γλάγος ἄγγεα δεύει.
ο φ Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
ο ο Ὤ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ο ο Ἔπλετο, ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι;
ο γ Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
ο γ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
ο γ Τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλ-
θών.
ο φ Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς,
ι δ Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
ο υ Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ.
ο ϛ Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.
ο ψ Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἄψ ἔρχευ μέγαρόν δε.
ο σ Σῶσον νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε,
ι λ Εἴ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς

Ἀλλ'

Sic igitur ipsum locutum finis mortis texit
Anima autem è membris uolans, ad inferos
profecta est (barathrum,
Longe ualde, ubi profundissimum à terra est
Aliorum animas uidere mortuorum,
Vbi ferreæq; portæ, & æneum pauimentum,
Validum, fregit aūt portas & longum uectem
Hi aūt de mortuo loquebātur, ut cum muscæ
Stabulo perstrepunt lactea apud mulctra
Tempore in uerno, cum lac uasa madefacit.
Alius aūt rursus dicebat iuuenū superbientiū.
Hei mihi hospes, q̄ tibi ī mētib9 hæc cogitatio
Extitit, uel tu quidē omnino cupis illic perire
Dic mihi si uolēs domit9 es, uel te q̄dē populi
Odere per populum insectantes robore suo?
Quis autem nouit si & olim ipsis uim exolues
profectus
Dic mihi interroganti uera, neq; occultaueris,
Si quidem igitur deus es, deiq; audisti uocem,
Si igit tui patris instillatus est animus bonus,
Qualis ille fuit perfice opusque uerbumque.
Sed age nunc descende, & retro abi domum
Serua nunc, ut omnes cognoscant & hi,
Si meo à telo percussus animum perdideris.

ιφ Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
ιφ Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
ιφ Ἢ ἄρ' ὅμως καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ σέ κ' ἐρύξει
ιφ Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
οδ Ὣς ἄρα τίς εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
ιλ Πάντα δ' ἀπὸ πλευρᾶς χρόα ἔξαθεν, οὐδέ τ' ἔ-
ασε.
ιε Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν.
ιε Εἶθαρ δ' ἄμβροτον αἷμα κατείρρεεν ἐξ ὠτει-
λῆς, (πάντων.
οδ Νηπενθές τ', ἄχολόν τε, κακῶν τ' ἐπίληθον ἁ-
οδ Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
οξ Οὔποτέ τοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
οδ Ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιγείη.
οδ Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οδ Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
ιω Ἢ κασίγνητος ὁμογάστριος, ἢ καὶ υἱός.
ομ Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεὸς τέρατα προὔφαινε
ιη Σμερδαλέα κτυπέων, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ον Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ιθ Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν.
ιρ Ἀστράψας ἦ μάλα, μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε
ιο Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
ιφ Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, ἄιε δὲ χθών.

Σὺν

Sed age iam & teli cuſpidem noſtri
Guſta, ut uideam in mentibus, atq; docear,
Si utiq; ſimul & inde uenies, uel te prohibebit
Terra uitam produces quæ fortē licet cōtinet
Sic igitur quis dixit, & percuſsit aſtans,
Omne autem à latere corpus prohibuit, neq; permiſit, (pulchrum lacerauit,
Hac igitur percuſsit nactus, corpus autem
Confeſtim autem immortalis ſanguis deflue-bat ex uulnere, (omnium
Illuctuoſumq;, ſine bile malorum obliuioſus
Hic q̄ppe & præmiū quale miſeris mortalibus
Nunq̄ quippe mortem aſpexit animus fortis,
Qui etiā ederit poſtq̄ crateri immixtū fuerit,
Nō tēporarius q̄dē deiiceret lachrymas gena
Neq; ſi ipſi mortui ſint materq; paterq; (rum
Vel frater eiuſdem uteri, uel etiam filius.
His aūt ſtatim deinde deus mōſtra oſtēdebat
Grauiter ſtrepēs, hos aūt uiridis timor ceperat
Statim autem intonuit à cœlo ſydereo
Tonans aūtē grauiter, emiſit candens fulmen
Fulgurans aūt ualde multū ſtrepuit, cōcuſsit
Terrā infinitam, montiūq; excelſa capita (aūt
Circū aūt ſonuit magnū cœlum, audiuit autē terra.

 Si-

δε Σὺν δ' εὖρος, νότος τ' ἔπεσον, ζέφυρός τε δυσ-
αής,
οε Καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων
ομ Δάλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
οε Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον, ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ
οω Θεσπεσίη, τοὶ δ' αὖ δεινὸς φόβος ἔλλαβε πάντας,
ιη Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεῷ, ἀνὰ δὲ χεῖρας ἀνέ-
σχον.
ιυ Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολυπίδακος ἴδης,
ιμ Ῥῦρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα,
ιγ Καὶ ποταμοί, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντες,
ιθ Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησαν ἄνακτα
οα Βαλλόμενον καὶ ἐνιασσόμενον τετληότι θυμῷ.
ιυ Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων ἀϊδωνεύς.
ιη Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε μάλα λι-
γέως
ιω Ὤμοι, ἄφαρ δ' ᾤϊξε θύρας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆα.
οι Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ
ομ Ψυχαὶ ὑπὲρ ἐρέβους νεκύων κατατεθνηώτων
ολ Ἀχνύμεναι, πολὺ δ' αὐτὸν ἀπηγέραθ' ὅσσαι ἄει-
σαι.
ιθ Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον νεκύεσσι γεγωνώς,
οζ Κλῦτε παλίμως ἔρχεσθε, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω
οσ Ἔνθάκε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωὴ

Ὣς

Simul autem eurus, notusq; ceciderunt, fauonius q; male spirans
Et boreas serenigena magnã undã deuoluens
Procella ingenti, simul autem nubibus texit
Terrã simul & mare, ruerat autem e cœlo nox
Magna, rursus autem grauis tremor cepit oẽs
Populi autem precati sunt deum, atq; manus
sub stulerunt
Omnes autẽ quatiebantur pedes aquosæ idæ,
Montesque umbrosi, mareque stridulum.
Et flumina, & terra, & infra mortui
Vndiq; in latebris, neque ignorarunt regem
Percussum & obiurgatum toleranti animo
Timuit autem inferius rex inferorũ infernus,
Veritus autem e sede prosiliit, & clamauit ualde stridule (uectem,
Hei mihi, statim aũt aperuit portas, & remouit
Venerũt deinde quot folia & flores fiunt uere
Animæ supra erebum cadauerũ mortuorum
Dolentes, circa ipsum autem cõgregatæ sunt
quæcunq; optimæ.
Clamauit autẽ exaudibile mortuis uociferans
Cõfestim uenite, ego autem uiam præcedam
Vbi patris mei locus, germinansq; plantariũ,
Sic

ο ν Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
ο ο Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ο δ Ὢ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη.
ο δ Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ι μ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
ο ψ Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσοιτο βίας ὑπερηνορεόντων,
ο ψ Λώβην τ' ἀννύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
ο θ Εἵνεκα δὴ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται.
ι θ Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο
ι θ Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ι γ Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει.
ι ξ Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι,
ο υ Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς
ι θ Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.

Περὶ τοῦ πνιγμοῦ τοῦ Ἰούδα.

ο γ Ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
ο λ Ὃς μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσιν,
ο λ Ἁψάμενος βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.
ο ψ Νήπιος, οὐδέ τι οἱ τότ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.
ο α Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ο λ Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτοῦ γαῖα κατέσχε.

Sic utiq; locutus præcesſit, hi autem ſimul ſe-
quebantur (alium
Sic autem quis dixit aſpiciens in propinquū
O amici, profecto magnum opus ſuperbe effe
ctum eſt.
Quippe ualde intonuit à cœlo ſydereo
Qui oibus mortalib9 & immortalib9 imperat
Vt uirorum ulciſcatur uim ſuperbientium
Noxam ulciſcens moleſtam, & mala opera,
Cauſa igitur hoſpitis hæc uenerādi facta ſunt
Incidit autem oceano ſplendida lux ſolis
Trahens noctem nigram in altricem terram,
Solque qui omnia reſpicit, & omnia audit
Cuius & acutiſsima exiſtit lux aſpici
Cœlo deperiit, mala aūt ſup incurrit nebula,
Vbi & exitiū erat & īpoſsibilia opa facta fuere.

De Strangulatione Iudæ.

Sed quippe ille quidem turpiter ſoluit
Qui magnum opus effecit ſtultitiis ſuis
Suſpēdens laqueum celſum ab excelſa domo
Sultus, neq; aliquid ei tunc reppulit pernitio
ſum exitium
Sic pereat & alius qui talia quidem egerit.
Tale enim caput gratia ipſius terra continuit.

Omnes

ιθ Πάντας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἑκάστου,
ιο Νεκρὸν ἢ προλιπόντες, ἐπέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ιω Πρὸς δὲ πόλις τρώων λιλαιόμενοι βιότοιο.
ιβ Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
ιβ Πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
οχ Οἳ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρα, ὡς βοῦς ἀγελαῖαι.
ιφ Τόφρ' ἄλλοι πάντες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ιφ Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
ολ Καὶ τότε δή ῥ' ἔχοντο βίης, λῦσαί τ' ἐκέλευον,
οφ Νήπιοι, ἀγροιῶται, ἐφημέρια φονέοντες.
ολ Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
οχ Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανον, ὃς μέγ' ἄριστος.
οχ Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
οβ Οἳ μὲν, ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
ιν Οἳ δὲ, μάλ' ἑζόμενοι, καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
οχ Ἀρηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε.

Περὶ τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.

ιθ Τὸν δ' ἄρ' ἐπεὶ θ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι
ισ Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι, φίλοι δ' ἀμφέσταθεν ἑταῖροι

Μυρό-

Omnes autem tremor grauis subiit membra singulorum, (hinc inde;
Mortuum autem relinquentes, trepidarunt
In terram autem uertebantur cupientes uictũ
Omnes autem aperiebantur portæ, irrupit autem populus (motus erat
Peditesq; equitesq;, multus aũt strepitus com
Illi uero fugiebãt per domos, ut uaccæ gregariæ
Tunc alii oẽs timentes uenere turbæ. (riæ
Libẽtes ad urbem, urbs autem impleta fuerat errantium.
Et tũc igiť cõtinuere uim, soluereq; iusserunt,
Stulti, agrestes, temporaria sapientes
Qui magnum opus fecere imperitiis mentis
Et enim iam nunc hominem occiderunt, qui ualde optimus. (fuerant:
Sic igitur ipsis & omnibus exitii fines appliciti
Hi igitur dissipabanť sua ad domicilia singuli.
Hi uero ualde tremebant & timuere, neq; aliquis sustinuit.
Factores autẽ recesserunt è domo in latebras.

De Sepulchrali luctu.

Hũc igiť postea subeuntes duo cõiuncti socii
Deposuere in lectis, amici autẽ circunstetere socii Lugentes,

ιμ Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
ιω Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα.
ισ Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
ισ Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
ισ Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
ιω Ἀλλὰ γὰρ οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ιω Ἔδουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
ιτ Αἰεὶ τοῦ δ' ἔσται χρὼς ἔμπεδον, ἢ καὶ ἀρείων.
ιψ Μήτηρ δ' ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
ιψ Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη ἀνεκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
ιψ Στήθεά τ', ἠδ' ἁπαλὴν δειρήν, ἠδὲ καλὰ πρόσωπα.
οο Ἔκπαγλος γὰρ παιδὸς ὀδύρετο οἰχομένοιο.
ισ Ὀξὺ δὲ κωκύσασα, κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο.
ια Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος·
ιψ Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
οε Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ισ Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ολ Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ολ Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.

Οἴ μοι

Lugẽtes,mollis aũt destillabat lacryma genis
Circa ipsum autem uestem pulchram iecere,
atque tunicam.
In lectis autem ponentes ueste tenui texerunt
Ad pedes à capite, desup aũt pallio cãdido.
Vulnera autẽ implerunt unguento nouenni
Verum nequaq̃ ipsi corpus putrescebat, neq;
ipsum uermes
Edũt,qui quidẽ homines interfectos deuorãt,
Semper huic erit corpus firmum,uel & melius
Mater autem quæ illum peperit, & nutriit par
uum existentem (laniabat
Circa ipsum fusa ululabat, manibus autem
Pectoraque, atque mollem collum, atq; pul-
chras facies.
Mirifice enim ob filium plorabat amissum
Acute autem eiulans,caput cepit filii sui,
Ambrosiæ uero comæ concussæ sunt regis
Hanc autem in oculis obscura nox contexit.
Sed cum iam respirarat,& in mentem animus
collectus est
Et lugens uerba alata alloquebatur,
Fili mi quo pacto iuisti sub tenebras aërosas,
Viuus existens? difficile autẽ hoc uiuis uideri.

ρλ Οἴ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
ιι Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην;
οο Πῆ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; πῦ δώμαθ' ἵκωμαι.
ολ Πῶς ἔτλης ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε βροτοί;
οπ Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρυχέουσα.
οϖ Κῦσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά,
ορ Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
οο Τέκνον, ἐμοίγε μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
ιω Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας.
ιω Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
ιω Μεμνήμην νύκτάς τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
δλ Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα φαίδιμε ἤε,
ολ Σή τ' ἀγανοφροσύνη, μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
ιτ Τῶ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνειότα μείλιχον αἰεί.
ιχ Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ιχ Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις.
ιω Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
ιω Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τι αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ,

Οὐδὲ

Hei mihi fili mi, supra omnes infelix homines
Quo pacto deinde procul à te care fili hic relinquar?
(eam?
Quo enim ego care fili eam? cuius domos ad-
Quo modo sustinuisti in infernum descendere,& ubi mortales?
Circa aũt filium carũiecit cubitos lachrymãs.
Osculata autem est ipsum, caputq; & oculos pulchros
(chryma
Manusq; ambas, calida autem ipsi decidit la-
Fili mihi quidem maxime relinquentur dolores molesti.
(rexisti
Neq; enim mihi moriens è lectis manus por-
Neq; tu mihi dixisti prudẽs uerbũ, cuius semp
Meminerim noctesq; & dies lachrymans
Sed me tuumq; desyderiũ tuaq; cõsilia splendide fili,
Tuaq; placiditas iucundum animum priuabat
Quare te isatiabiliter fleo mortuũ blãdũsemp.
Nunc autem tu quidem inferni domos sub latebris terræ
Vadis, uerum me odioso in luctu relinquis
Sic fata est flens, ingemuit aũt popul9 infinit9
Neq; enim neq; illic in ciuitate relictus est uir,

ιλ Οὐδέ ἑ γυμνὴ, πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος.
ιψ Αἶψα τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
οπ Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
οφ Ἠδ' ἐπεὶ οὖν τάρπη πολυδακρύτοιο γόοιο,
οφ Βῆ ῥ' ἴμμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.

Περὶ τῆς ταφῆς.

ιψ Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλλοντο.
ιψ Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν.
ιρ Οἳ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
ιρ Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ιρ Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον, ἐν δέ τε θυμὸς
ιρ Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν,
ις Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε, νέκυν φέρον, αὐτὰρ ὕπισθεν,
ιω Χερσὶ μέγαν λίθον ἀείραντές τε προσέθηκαν,
οι Ὄμβριμον. οὐκ ἂν τόνδε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
οι Ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν.
ιι Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
ιθ Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
οβ Ὧδε δέ πως εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
ιω Μὴ δή τι κλέψαι μὲν ἐάσετε, οὐδέ που ἔξω
ιω Συλεύειν, μήπως τί κακὸν μετόπισθε γένοιτο.

Ἐπεὶ

Neq; mulier.oēs enim intolerabilis adiit luct⁹
Statim aūt his oībus desideriū cōmouit luctus
Et quippe lugentibus occidisset lux solis
Hæc igitur postq̄ oblectata est lachrymoso lu-
Perrexit domū ad ministros illustres. (ctu.

De sepultura.

Circunscripserūt autem monumentum, fundamentaq́; iecerunt.
Vlnas autem mutuo cepere manibus ualidis
Hi aūt ut muli ualidum robur circūiicientes
Trahunt è monte per asperum callem
Aut trabem, aut lignū magnū nauale, aīus aūt
Vexatur simul laboreq́; & sudore festinātibus
Sic hi prompti, cadauer ferebāt, uerū desuper
Manib⁹ magnū lapidē tollētesq́; apposuerūt
Validum, non hunc duo & uiginti currus
Boni, quatuor orbiū, à pauimēto turbarent;
Custodes autem cum armis ruebant
Ne insidiæ ingrediātur ciuitatem, populis ab sentibus
Sic aūt aliquis dixit iuuenum superbientium
Nequaquam igitur furari quidem sinetis, neq; alicubi est (stea fiat
Spoliare, ne aliquo pacto aliquod malum po

ιι Ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ.
ιι Κοῦροι ἅμ' ἔστιχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
ιυ Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἔλαμπτο χαλκῷ.
ιχ Δυσμενέων τ' ἀνδρῶν σχεδὸν εἴατ' ἐν φυλάκεσσιν.
οξ Οἱ δὲ, τρικκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
οπ Αὐτοὶ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
ιυ Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μηπόωντες.
ιω Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
ιω Ἐς στρατόν. οὐδὲ γὰρ ἂν φύλακας λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
ιω Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
οδ Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος,
οφ Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
οκ Ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι, γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
ιϛ Οὐδ' ἐνισκήψαντ' αὐτῶν κάρηατα, δάκρυα δέ σφιν
ιϛ Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν.
ιυ Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς.
ιγ Ἂψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς.
ιρ Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
ιϛ Δακρυόφιν πλῆσθεν. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Ταρ

Septem erant duces custodum, centum autem
unicuique. (habentes.
Pueri simul profecti sunt longa tela manibus
His autem omnis repletus est campus, & splē
debat ære
Hostesq; uiri prope sedere in custodibus
Hi autem trecentiq; & sexaginta extitere,
Illic autem ante fores sedebant,
Sic hi quidem seorsum sedebāt consultantes
Nō .n. ferret mortalis ire neq; ualde pubescēs
In exercitum, neq; enim custodes lateret, neq;
etiam uectes
Facile conturbaret forium nostrarum
Conuiuæ aūt per domicilia iuere diuini regis
Principes ministrorum, uirtute autem erant
egregie optimi,
Sedentes autem lugebant, uellebantq; crines
Solo intrudentes capita, lachrymæ aūt ipsis
Calidæ per genas humi fluebāt morientibus
Timuit autem infra rex mortuorum infernus
Retroque remeauit, pallorq; ipsi9 cepit genas
Diu autem ipsum obmutescentia uerborum
cœpit, ipsi autem oculi (est uox
Lachrymis impleti sunt, uigēs autem ei tenta

ο ϖ Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς
εἴη. (θη,
ο ζ Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρ
ο λ Καὶ τότε δὴ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
ο ζ Γουνοῦμαί σε ὦ ἄνα, θεὸς δέ κεν ἢ βροτός ἐσσί;
ι α Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
ι α Ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔτι ἔπι δέος, ὄφ' εὖ εἰδῶ,
ο ζ Εἰ μέν τοι θεὸς ἐσσὶ, ὃς οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
ο ζ Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ο ζ Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
ι χ Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
ι ζ Μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι.
ι τ Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ.
ι χ Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ
ἐσάωσας
ι λ Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσω,
ι χ Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
ο ς Οὐ γὰρ ἔτ' ἄρμενα ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι κα-
λῶς
ο ς Οἶκος ἐμὸς διόλωλε, νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
ο ς Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους.
ο ω Ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι
αἰεὶ (ἐσθλόν.
ο ω Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους μάλα δὴ κλέος ἔσσεται
ζώγρει,

Timens autem in aliam partem iecit oculos, ne deus esset. (collectus est
Sed cum iam respirauit & in mentem animus
Et tunc iam uerbis respondens allocutus est.
Precor te ó rex, deus autem an mortalis es?
Verum quidē igitur mihi polliceare, & annue
Vel rennue, qm̄ null9 inest timor, ut bene sciā
Si quidem deus es, qui cœlum latum habeat;
Ter beati quidē tibi pater & honorāda mater,
Si aūt aliquis es mortaliū, q arui fructū edunt
Rogo per animam & genua tuosq́ parentes
Ne me mutilaueris robore, uiriūq́ obliuiscar
Præstantior es me & superior non parum.
Nunc autem mihi magnam gloriam abstulisti, hos autem seruasti (muisti retro
Facile, quoniam minime ultionem quidem ti
Qua te ulciscerer, si mihi potestas adesset
Non enim amplius tolerāda opera facta sunt, nequaquam autem bene (ipsi
Domus mea disperiit, indignamini autem &
Aliosq́ uereamini uicinos homines
Sic tu neq; mortuus nomen perdidisti, sed tibi semper (bona
Omnes aūt in hoīes ualde quidē & gloria erit

ι ξ ζώγρει, ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάν-
τα.
ο λ Βουλοίμην κ' ἐπ' ἄρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,
ι σ Ὅς κε θνητὸς ἔῃ, καὶ οὗτος μήδεα οἶδεν,
ο λ Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ι τ Βουλοίμην, ἢ σοὶ διοτρεφὲς ἤματα πάντα,
ι ι Οὗ περ ὁ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε,
ι ψ Ἐκ θυμοῦ προσέειν, καὶ δαίμοσιν ἐστὶν ἀλιτρός.
ο χ Ὣς ἄρα μιν προσέειπεν ἄναξ ἐνέρων ἀϊδωνεὺς
ι φ Λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε.
ι ι Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν.
ι ι Ἢ περ δὴ φονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ι π Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ι ψ Ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, καὶ νήπια τέκνα
ι ψ Ἂψ ἐθέλω θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι.
ι υ Βάλλεαι. ἀλλά σ' ἔγωγε ἀναχωρήσαντα κελεύω
ι υ Ἐς πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' αἴτιος ἴσθι σ' ἐμεῖο.
ι α Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
ι α Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. τόδε τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
ο ζ Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτὸν ἐπεὶ δεπέφαδε πάντα,
ο ο Δειδιότα. κρατερὸς δ' ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.

Περὶ τῆς ἀναστάσεως.

ι κ Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠὼς,
ι δ Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,

Ἀψορ-

Cape uiuum, ego autem tibi habebo gratiam
dies omnes
Vellem terrestris existens seruire alii
Qui mortalis esset, & nõ tanta consilia nouit
Quàm omnibus mortuis defunctis imperare
Vellem uel tibi diuine dies omnes
Cuius & maior uirtus honorq; uisq;
Ex animo cadere & deis esse peccator
Sic igitur ipsum affatus ẽ rex inferorũ infern⁹
Rogans uerbis, immitem aũt uocem audiuit
Oportet quidem uerbum aspere denegare
Vt certe sentioq; & ut perfectum erit
Virum mortalẽ existẽtem olim fatalem fato
Atq; mulieres cinctutas, & infantes pueros
Retro uolo morte dolenti absoluere.
Iaceris, sed te ego recedentem iubeo
In turbam ire, neque aduersus sta mihi
Agere tamen nihil poteris, sed ab animo
Magis mihi eris, hoc autẽ tibi & grauius erit.
Sic fatus, reliquit ipsum postquam edixit oĩa
Timentẽ. ualidus.n.habuit tremor uiri minis.

De resurrectione.

Sed cũ iam tertiũ diẽ comata perfecit aurora,
Cum uero neq; adhuc aurora, adhuc aũt tene
brosa nox

ιβ Αἰνοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀγέρθη.
ιβ Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμ-
φή, (τας.
ικ Ῥεῖα λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμῶάς τε ἅπαν
ικ Οὐδέ τι γὰρ εὕδοντες φυλάκων ἡγήτορες ἔσαν,
ικ Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
ικ Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ
ικ Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ικ Ἔρχηται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
ικ Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν,
ικ Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει.
οχ Τόφρα δὲ αἱ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι.
οχ Αἱ ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
οϛ Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
οϛ Κάππεσεν. ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμο-
ραϊστής.
οπ Κλαῖον δὲ λιγέως ἀδινώτερον ἤτ' οἰωνοὶ
οπ Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
οπ Ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι.
οπ Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶ-
βον.
ιψ Μήτηρ θ' ἥ μιν ἔτικτε ἔτρεφέ τυτθὸν ἐόντα
ιω Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελ
λεν

Αὖθις

Retro ei animus in pectoribus collectus est.
Excitatus est autem è somno, diuinus autem
ei circunfusus est rumor
Facile latens custodes'q; uiros, seruosq; oés
Neq; n. dormientes custodũ doctores erant
Sed uigilantes cum armis sedebant omnes,
Sicut autem canes circa oues seruãt in stabulo
Feram audientes animosam, quæ per syluam
Eat per monté, multus aũt tumultus in ipsa
Virorum & canum, ipsisq; somnus deperiit,
Sic horũ iucũdus somnus à palpebris perierat
Dum autem mulieres collectæ iuere omnes,
Quæ plorãtes calidã lachrymã effundentes,
Vbi duas noctes duosq; dies frequenter semp
Decidit, circa autem ipsum mors fusa est animum cedens.
Lugebant autem stridulæ crebius ueluti aues
Phenæ aut accipitres unguicurui, qbus filios
Agrestes abstulerunt, priusq̃ uolatiles fierent
Sic igitur hi miseram sub superciliis lachrymam libabant (existentem
Mater aũt q̃ ipsum peperit & nutriit paruum
Lugebat mortem sui filii inculpabilis, qui ei
debebat

Rursus

ιφ Αὖθις ἀναστήσεσθαι ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
οω Παυλὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκει-
το.
ολ Κεῖρε δ' ἀναυδὴς, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
οδ Ὁρμαίνουσ' εἰ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων.
οθ Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθεσκον παρειαί.
οσ Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε,
ια Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦ-
σα.
ιω Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷα ἄριστον.
ιτ Ὡς δ' ἡ χιὼν κατατήκετ' ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ιτ Ἥν τ' εὖρος κατέτηξεν ἐπὴν ζέφυρος καταχεύῃ,
ιτ Τηκομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
ιτ Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης.
ογ Σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέ-
τρη.
οπ Ὁρμήσασα δ' ἄρα οἱ παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς,
οι Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων.
οθ Τόν ῥα περιστρέψας, ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός.
ολ Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
οθ Βόμβησεν δὲ λίθος, κατὰ δ' ἔπληξεν ποτὶ γαίῃ.
οι Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
οζ Κάλλει καὶ χάρισι στίλβων. θηήσατο δὲ κού-
ρη.

Ὡς τὲ

Rurſus reſurgere à tenebris aeroſis,
Filii enim inobliuiſcibiles in mentibus luctus
iacebat (potum
Iacebat autem muta indeguſtanscibum atque
Agitās ſi ei mortem fugiat filius inculpabilis,
Huius aūt miſerrimo dolore cōſumebātur ge
Atq; deterſit manibus genas, dixitq; (næ.
Hei mihi fili mi, q̄d certe te nutrii grauiter pa
Hei mihi ego infeliciſsima, quoniam (tiens,
genui filium optimum.
Sicut autem nix liqueſcit in ſummis mōtibus
Quam eurus liquefecit, cū fauonius effuderit,
Liqueſcēte igitur ea, fluuii implētur fluentes,
Sic huius liqueſcebant pulchra tēpora lachry
Horrendum autem magnopere in- (mantis
gemuit, circumſonuit autem ſaxo,
Motus autem igitur ei à ſociis nuncius celer
Manib⁹ attrectās lapidē q̄dem ſuſtulit forib⁹
Quē quidem circūuoluens, miſit à forti manu
Rurſus deinde in campū uolutabać lapis im-
Sonuit aūt lapis, decidit aūt ad terrā, (pudēs.
Ipſe autem in foribus ſedit manus aperiens,
Pulchritudine & gratiis ſplendens; mirata eſt
autem puella

Sicut

οη Ὥς τε γὰρ ἠελίου πέλεν αἴγλη ἠδὲ σελήνης,
ιχ Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο καὶ ἠελίου ἀΐοντος.
οθ Φωνή τε βροτέη κατορώρει, φώνησέν τε,
οθ Εἰπὲ δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
οκ Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν, οἶδα καὶ αὐτὸς
οσ Ὅ, τι μάλιστα θέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ολ Παύσαο δὴ κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
οϛ Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
ιτ Τῷ τοι ἐπιπλήκτῳ κραδίῃ μύθοισιν ἐμοῖσι
οτ Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμόν.
ολ Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
οδ Τοῖος γάρ σοι πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ὅν τε καὶ ἄλλοι
οδ Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ.
ου Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐσόψεαι αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
οτ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
οτ Ὡς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ου Σὸς παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι ἦα
οτ Ἀγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης.
οτ Ἡ μέν ῥι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
ορ Ὄψεαι. οὐ γάρ σε πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
ορ Κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
ορ Πρίν κ' αὐτόν κ' ἐσίδηαι, αὐτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,

Ἀλλὰ

Sicut enim solis erat fulgor atque lunæ,
Aut ignis ardentis & solis ascendentis
Voceque mortali continebat, dixitque.
Dic uero quid luges & ploras intra animum
Luctum inobliuiscibilem habês in mentibus,
noui & ipse
Quod maxime uis, & tibi carũ extitit animo.
Desine igitur luctu, gemituque lachrymoso
Ne flens corpus pulchrum offendas.
Quare toleranti corde uerbis meis
Ne amplius nunc corpus pulchrum occide,
neque animum.
Cõfide, neque ualde in mentibus time nimium
Talis enim tibi dux simul uenit, quem & alii
Viri optarunt adstare, potest enim
Tuis autem oculis inspicies si uolueris.
Aliud autem tibi dicam, tu autem in mentib9
coniice tuis,
Quod hic quidem ita est saluus, & uenie iam
Tuus filius, qualé sane quis desiderat esse filiũ
Prope ualde, nec pcul ab amicis & patria terra
Quippe quidem hæc oĩa perficiuntur ut dico.
Videbis, non enim te antea desinere existimo
Luctu odioso, planctuque lachrymoso,

ο ρ Πρὶν κ' αὐτόν κ' ἐσίδηαι, αὐτάρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,
ο ϖ Ἀλλὰ σὺ μὲν ἔρχευ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
ο π Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει.
ο π Οὐ μέν τι κεινός γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσοιτο.
ο δ Ὡς φάτο, τῇ δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ο τ Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
ο π Ἔσσεται οὕτω φίλε, ἔθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
ο π Ὄφρά ἑ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω.
ο τ Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται ὡς ἔσεταί περ.
ο υ Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα.
ο φ Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἶκονδε βεβήκει
ο ρ Μνηστήρων μεθ' ὅμιλον, ἐπεὶ δ' ἐπέφραδε πάντα,
ο ζ Ἐνζοπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
ο φ Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ο β Καί ῥ' ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη, φάτο μῦθον.
ο ω Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ.
ιι Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ο φ Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δ' αὖ μέγα κυδιόωντες.
ο ω Οἱ δ' ἄρα θαμβήσαντες, ἴθυς κίον, ἐς δ' ἐσίδοντο
ο ω Ἀθρόοι ἠγερέθοντο περὶ ἄστεος εὐρυχόροιο.
ο ξο Δὴν δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

Ὡς δὲ

Priusq̃ ipsum inspexeris, uerũ tibi sic mando.
Sed tu qdem pficiscere simul aurora apparẽte
Domum, & ministris superbis colloquere.
Non quidem ille multũ tẽpus seorsum fuerit
Sic fatus est, huius autem sopiuit luctũ, tenuit
autem oculos luctus
Et tunc ipsum uerbis respondẽs allocuta est,
Erit ita amice, ipsius autem gratia huc uenio,
Vt adhuc oculis uideam, & uerbum audiam,
Sed mihi sic per animum uidetur ut erit.
Nouit.n. uestẽq; tunicãq; indumẽtaq; aspiciẽs
Hæc equidem admirata, rursus domũ iuerat
Ministrorũ in turbã, postq̃ animaduertit oĩa,
Conuersa, mollem effundens lachrymam.
Filii enim uerbum prudens imposuit animo,
Atq; unicuiq; uiro assistens dixit uerbum
Fama autem angelus quamprimum per urbem iuit undiq; (unde alius,
Hi uero clamorẽ audientes, frequẽtabant ali-
Hi quidẽ irati, hi uero rursus magnopere gloriantes (runt autem.
Hi uero utique admirati, statim iuere, inspexe-
Conferti congregabantur ante urbem latam
Diu autem muti & sine uoce astabant inter se,

οι Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ος Ὦ φίλοι, οὐ μέν πω τι παρὲξ τοιοῦτον ἐτύ-
χθη.
ιν Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
ιν Δεινὸν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον.
οο Ὁ δ' αὖτ' ἐξαῦτις πρὸς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας.
οο Κεῖνος θ' ὣς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ιε Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν κ' ἀπτερὸν ὡς στραπάρος πτῆ,
ιϛ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
οτ Ἤϊεν. αἰπὺ δ' ὄρος προσέβη καταειμένον ὕλῃ,
οε Ἐν περιφαινομένῳ. δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
οϛ Ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας. ὁ μὲν, φυλίης, ὃ δ' ἐλαί-
ης.
οε Ἔνθ' ἀναβὰς ὅθι τε δρυὸς ἦν πολυανθέος ὕλη,
οξ Ἔστη. πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ιπ Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
ιϛ Οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἁπάντων.
οω Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
οο Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάν-
θη.
ιε Ὡς εἶδον ζώοντε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα.
ιω Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
οω Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ορ Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.

Τοῖσι

Sic aũt q̃s dixit aſpiciẽs in propinquum aliũ,
O amici, nondum quidem aliquid antea tale effectum eſt, (uideo
Papæ, quippe magnum miraculũ hoc oculis
Graue, quod nunquam ego perfici dicebam
Hic uero rurſus ſurrexit fata effugiens.
Illeq́ ſic dicebat, quæ ſane nunc perficiuntur.
Verum hic animũ habens ſuũ ualidũ ut antea
Qui oĩbus mortalib⁹ & immortalib⁹ imperat
Ibat, excelſum aũt aſcẽdit mõtem ueſtitũ ſilua
In conſpicuo, duo autem ſubiit uirgulta
Inter ſe nata, alterum quidem phyliæ, alterum autem oleæ (ræ ſilua
Vbi conſcendens ubiq́ quercus erat multiflo
Stetit, multum autem ipſi cor cogitabat eunti
Sed & ſic manebat, ſeruabat autẽ caros ſocios,
Hi aũt uoluti ſunt, & aduerſi ſteterunt omnes
Verũ poſtq̃ congregati ſunt, collectiq́ effecti
Lætati ſunt, & omnib⁹ in mẽtibus ani- (ſunt,
mus delectatus eſt
Vt uiderunt uiuumq́ & integrum accedẽtem
Verũ poſtq̃ oblectati ſunt in ſe ipſos aſpiciẽtes
Loquebantur uerbis & in manibus hærebant,
Et oſculabant̃ cõplectẽtes caputq́ & humeros

ο β Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής,

ι ω Ὦ τέκνα, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα.

ο ω Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,

ι δ Ἔσομαι ὡς τὸ πρῶτον ἀπέστην ἠδὲ κατένευσα.

ο π Νῦν ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκ τετέλεσται.

ο π Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀνατλάς,

ι ξ Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ,

ο λ Ἤλυθον, ὄφρα ἴδω νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον.

ι ι Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε

ο μ Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἀνδρὶ ἑκάστῳ.

ι ο Κεῖθεν δ' αὖτις ἐγὼ φάσομαι ἔργον τε ἔπος τε.

ι υ Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος.

ι τ Κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,

ι γ Ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην

ι γ Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι.

Περὶ δὲ τοῦ Θωμᾶ ψηλαφήσεως.

ο α Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθε δόμου ἔσαν ὑψηλοῖο,

ο ε Τερπόμενοι φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι κάθηντο.

Κυληεμῷ

His autem & interfatus est à deo auditus deiformis

O fili, quippe ego deus immortalis ueni
Talis existens tibi hesternus in uestris domib⁹
Ero ut prius promisi & annui
Nunc iam hoc longum desiderium peractum est
Sed hic ego talis passus mala, multaq; tolerãs
Redimẽs patrisq; magnam gloriam & meam ipsius
Veni ut uideam mortuos & iniucundũ locũ,
Sed uos ite & nuncium renunciate
Blandis uerbis astanter uiro unicuiq;
Inde autem ipse ego animaduertam opusq; uerbumq;.
Statim autem è monte descendit aspero
Præcones autem canebant simul aurora apparente,
Boni, cicadis assimiles, quæ per syluam
Arbori insidentes, uocem lyricam emittunt.

De Thomæ contrectatione.

Hi uero cum iam intra domum erant excelsam,
Delectati amore apud sese inuicem sedebant,

ον Κληϊθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

οτ Κλήϊσαν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων.

οϛ Κλῆϊσαι δ' ἔπειτα σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι.

οε Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

οα Αὐτίκα δὴ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.

οο Τοὺς δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,

ορ Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας,

οφ Γιγνώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω.

ιρ Καὶ τότε δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι.

ολ Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν

ιω Εἰσορόων ὅπιν ἀγαθὴν, ἢ μῦθον ἀκούων,

οδ Εἰ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.

οδ Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

ογ Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,

οψ Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.

ιτ Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκεο, ἢ κατέλεξας.

ογ Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι.

οω Ὦ φίλε, εἴ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω,

Σῆμα τί

Demulcentia autem tenebantur per domos
umbrosas
Clausere aũt fores domorũ bene habitatarũ,
Clausiles autem ceciderunt ualuæ diligenter
compactæ.
Cum autem matutina apparuit rosea aurora
Quàm primũ iã ministros adiit æquideus uir
Hos autem rursus allocutus est à deo auditus
deiformis
Intus quidẽ iã hic ipse ego mala multa passus,
Cognosco autem quòd uobis desiderantibus
uenio
Et tunc iam ipsum socius uir uidit oculis,
Cogitauit aũt deinde & in mente & in animo
Aspiciẽs aspectum bonum, & uerbũ audiens,
Si primum interroget, singulaq; loquatur.
Stetit autem apud ipsum profectus, & ipsum
uerbo allocutus est,
O amice, postq̃ hæc mihi memorasti & dixisti
Persuades iam meo animo immiti quamuis
ualde existenti
In decoro enim oĩa peregisti & cõnumerasti,
Nũc aũt uolo uerbũ aliud inq̃rere & interro-
O amice, & si mihi indignabere, quod di(gare,
xero

 Signum

οθ Σῆμα τί μοι νῦν δεῖξον ἀριφραδὲς ὄφρα πεποί-
θω.
οξ Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς,
ιι Ἠ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπιστος.
ιι Ἀλλὰ σύ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαί-
μων
ὀγ Ἐνταῦθα τρέψειε φίλος, κάκιον δέ κεν εἴη.
ογ Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
οχ Ἤτοι μὲν τό δε κάλλος οἴεαι ὥς κεν ἐτύχθη,
οχ Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον,
οφ Ὄφρ' εὖ εἰδῇς οἷος ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσι.
οφ Σφῶϊν δ' ὡς ἔσεταί περ ἀληθείην καταλέξω.
οφ Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὀφ Ὄφρα μ' ἐὖ γνωστὸν πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ.
ολ Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει.
ιφ Ὣς εἰπὼν, ῥάκια μεγάλης ἀπέεργαθεν οὐλῆς.
ιη Δεξιτερῆς δ' ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ'
ὀνόμαζεν,
οω Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
οσ Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
ιι Ὡς ἤδη σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐ-
μόγησα,
ιλ Ὄφρα μ' ἐὔγνωστον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ.
οτ Ὣς φάτο, τῶν δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινεν.

Signum aliquod mihi nunc ostende cognobi
le,ut credam. (formis
Hunc autem allocutus est à deo auditus dei-
Quippe ualde quidam tibi animus in pectori
bus infidus (dæmon
Sed tu ne mihi hæc cogites mentibus,neq; te
Huc uertat amicus, deterius autem esset,
Quare ego tibi fili uera omnia dicam.
Quippe hoc & ipse existimas ut effectum est.
Sed age huc bone,apud me sta & uide opus,
Vt bene noscas qualis in uiris inimicis
Vobis autem, ut erit, ueritatem edifferam
Sed age iam & signum clarum aliud quod-
dam ostendam,
Vt me bene notum firmetisq; in animo.
Signũ aũt tibi dicã ualde clarũ,neq; te latebit,
Sic fatus, pannos magna amouit à cicatrice,
Dextera autem cepit manu, uerbumq; dixit,
nominauitq; (oculis
Cicatricẽ quidem primũ hanc animaduerte
Vt cognoscas in animo,sed dixeris & alii.
Sic causa tui ualde multa passus sum, & multa
Vt me bene notũ cõprobetis in aĩo (laboraui
Sic fatus est,horũ aũt animũ in pectorib9 com
mouit, Cicatricem

ο̃ τ Οὐλὴν δ' αἰφάσαντο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοντο.

ι + Χερσὶν δ' ἀτάσθην, ὁ δὲ, δακρύσας, ἔπος ηὔδα,

ι + Νῦν γ' ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀσφαλέα μοι ἔλεξας,

ι + Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα,

ο ω Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,

ο + Οὐδὲ λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα.

ο + Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,

ο + Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον ἰδὼν ἐγὼ ὧδ' ἐπίθησα.

ο τ Πρὶν δ' ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.

ι + Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

ι + Ἐρρίγει, μή πώς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν.

υ γ Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἀπέστασκον ἀλλήλοιιν.

Περὶ τῆς ἀναλύσεως.

ι α Δὴ τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

ι θ Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστοι.

ι + Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,

ι + Ὅντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,

ο χ Ἔστη γε σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,

Ἔνθα

Cicatricem autem animaduerterunt,& manifesta opera effecta sunt

Manus auté attigerunt, ille uero lachrymans uerbum dicebat,

Nunc quidé postq̃ iá signa manifesta ostédisti

Persuades certe meo animo immiti licet ualde existenti,

Talis existés tibi hesternus in nostris domib9,

Neque nimium miror,ualde autem bene noui qualis fuisti. (gnare,

Verum ne nunc mihi hoc irascere, neq; indi-

Quoniam te nó primum uidens ego sic parui

Prius autem noui, priusquam totum regem meum attrectarem,

Semper enim mihi aius in pectoribus amicis

Horrebat,ne qs me mortaliũ seduceret uerbis

Sic utiq; locuti recesserunt à se inuicem.

De assumptione.

Tunc iam quidem uniuersum diem ad solem occidentem

Manus tédentem,ualde precabantur omnes.

Cũ aũt lucifer uenit lucem nunciás in terram

Qué post crocea super mare dissipatur aurora

Stetit quidé speculam in asperá conscendens

οκ Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔρ-
γα.
ιε Οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἀπάντων,
[illegible] Μήτηρ θ' ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόν-
τα.
οω Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
οο Τοῖσ δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
ιξ Κλῦτε φίλοι, καὶ μή τι θυμῷ ἀγάσησθε ἕκαστος,
οχ Ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιον ἐστίν.
ιι Ἤδη νῦν μὲν θυμὸς ἐπέσυται ὥς τε νέεσθαι
ογ Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι μετείω.
οπ Μνηστῆρες δ' ἀκάχηντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
[illegible] Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ' ἐπὶ δεπέφαδε πάντα.
ιτ Αὐτὸς δὲ πρὸς πατρὸς ἐελθενέως πυκινὸν δῶ
ιε Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἰὼν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν,
ισ Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν.
ιρ Αὐτόματοι δὲ πύλαι μῦκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον
ὧραι,
ιε Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς ἀστερόεις
τε,
ιε Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
οχ Βῆ δὲ θεῶν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφί-
κανεν.
οφ Αψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.

ΤΕΛΟΣ.

Ibi quidem neque boum neque uirorum ap
parebãt opera.
Hi uero conuersi sunt, & aduersi stetere omes.
Materq; quæ ipsum peperit & educauit par-
uum existentem. (sunt,
Verum postq̃ collecti sunt, cõgregatiq; effecti
Hos rursus allocutus ẽ a deo audit⁹ deiformis,
Audite amici, & neq; aĩo indignemini singuli.
Vt uerbum dicam, quod secundũ animum est
Iam mihi meus animus commouet ut redeam
Cœlum in æneum, ut immortalibus intersim,
Ministri aũt doluere, tristatiq; sunt in animo,
Sic fatus reliquit illic postq̃ edixit omnia.
Ipse autem ad patris potẽtis densam domum
Videbat una cũ nebulis pfectus cœlũ latum,
Immortale, sydereũ, decorum immortalibus
Spontaneæ autẽ portæ mugierunt cœli, quas
tenebant horæ.
Quibus mandatum est magnum cœlum syde
reumque
Et reserare densam nubem, atq; imponere,
Iuit autem currens, ualde autẽ celeriter carum
patrem adiit, (rexit.
Post hæc aũt rursus consedit in sede, unde sur-

FINIS.